ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΝ.. —
Τὸν ἁπλούστατον Ὕμνον, καὶ ἄλλας τινὰς
ᾠδογονίας καὶ εὐχὰς ἀναγκαίας, καὶ
ἐπωφελεῖς πάντι Χριστιανῷ μετὰ καὶ τῶν
ἐξηγήσεων αὐτῶν εἰς ἁπλῆν ῥωμαϊκὴν
φράσιν. ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΜΕΝ προτροπῇ τινῶν
φιλευγενῶν Χριστιανῶν, ἐκ διαφόρων
προτετυπωμένων Βιβλίων ἐραψῳδήθη,
καὶ εἰς ἓν συγγεχύθη. ΝΥΝ ΔΕ ΠΡΩΤΟΝ
τύποις ἐκδοθέντα, καὶ ἐκ πολλῶν τῶν
παρὰ τοῖς πρωτοτύποις σφαλμάτων
μιθ' ὅσον οἷόν τε ἦν τῆς ἐπιμελείας
ἐκκαθαρθέντα.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ.

αψλ'. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
Con Licenza de' Superiori, e
Privilegio.

ΠΙΝΑΞ

Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀνάθεσον ὕμνον μετὰ τῶν ᾠδ'. Οἴκων ἐξηγηθέντων εἰς ἁπλοῦν ῥωμαϊκὸν φράσιν παραφραστικῶς παρὰ Μελετίου Ἱερομονάχου Καλλονᾶ τοῦ Κρητός. Φύλ. 1

Εὐχὴ πρὸς τὸν μακαριώτατον Παρθένον. 32

Οἶκοι ᾠδ'. εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. 33

Εὐχὴ εἰς τὸν αὐτόν. 41

Ἀκολουθία. ἥτις λέγεται μετὰ τὸ ἐγερθῆναι τὸν Χριστιανὸν ἐκ τοῦ ὕπνου. 43

Ἀρχὴ τοῦ ὀρθρου. ἐν ᾧ ὁ Ἐξάψαλμος μεταφρασθεὶς εἰς ἁπλοῦν φράσιν παρὰ Ἀθανασίου Ἱερομονάχου τοῦ κρητός. 45

Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. 70

Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Μεταλήψεως. 73

Ἐξήγησις τῶν τελῶν Ψαλμῶν τῆς Μεταλήψεως παρὰ Ἀθανασίου Ἱερομονάχου τοῦ κρητός. 78

Εὐχαὶ τῆς μεταλήψεως ἐξηγηθεῖσαι εἰς ἁπλοῦν φράσιν, παρὰ Καλλιοπίου Ἱερομονάχου τοῦ κρητὸς ἐκ Κυδωνίας, καὶ Ἀνακίου Ἱερομονάχου τοῦ Διαπρέπη. εἰσὶ δὲ αἱ διὰ στίχων τοῦ αὐτοῦ Ἀνακίου, αἱ δὲ λοιπαὶ Καλλιοπίου. 86

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. 135

Ἕτερος Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν αὐτὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. 143

Στίχοι εἰς τὴν μακαρίαν Τελάδα τὴν Διακρίσιν εἰς ἁπλῆν φράσιν. 153
Πένθος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ διὰ στίχων τὴν αὐτὴν Διακρίσιν εἰς ἁπλῆν φράσιν. 160
Στίχοι ἕτεροι τὴν αὐτὴν Ἀκαπίστου. 169
Μηνολόγιον τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ. 174

Ἀκολου-

Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος, πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ καταπαιζόμενος καὶ φθεγγόμενος. χαῖρε νύμφη ἄκοσμε. χαῖρε βάτε ἄφλεκτε. χαῖρε βάθος δυσθεώρητον. χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τὰς οὐρανὰς ἡ μεταγαγοῦσα. καὶ κλίμαξ ἡ μεταρσίως, ἣν ὁ Ἰακὼβ ἐθεάσατο. χαῖρε θεία σάμινε τοῦ μάννα. χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς. χαῖρε ἁδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μεθ' σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνῃμοι ὡς ἄνους, φησὶν ἡ ἄφθορος κόρη, πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον. καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνον; μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσαι ἐν τῇ μήτρᾳ μου. καὶ πῶς γένωμαι, λέγεμοι χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἁγιάσματος, ἐν τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; μή με δελεάσῃς ἀπάτῃ, ὁ γὰρ ἔγνων ἡδονήν. γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται, τοῖς ἐμοῖς πίσευε, ἀληθέσι ῥήματι, παναγία ὑπεράμωμε. ἡ δὲ ἐβόησε. γενοίτομοι νυμφίε ὡς τὸ ῥῆμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον. ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. ἵνα τῷ χείρονος μεταλαβών, μεταδῶμι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ θεὸς ἐπιθυμήσας ἐγένοντο. Ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις. ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθενίῳ μετὰ δέους πάρεστι, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, ἦχος, α. Τῶν οὐρανίων.

Τῶν οὐρανίων ἀφίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε, συλλήψῃ υἱόν, τῷ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῷ αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῷ βοῶντωσοι τὸ χαῖρε ἀγνή. Στίχος. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ παρθένῳ, τὸ ἀγγέλιον, ἐξ οὐρανῶ κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε. συλλήψῃ ἐν γαστρίσε τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον. καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τῷ ἐκ παρθένου, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχος. Τὸ πρόσωπόν σε.

Ὁ σωσαΐδιος λόγος, τῷ προαναρχε παρθένου, μὴ χωρισθεὶς τοῦ ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν συμπαθείαν, οἰκτὸν λαβὼν, τὰ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος. καὶ τὸ ἀδὰμ τοῦ πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον. Στίχος. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάσε.

Ὁ ἐκ παρθένου ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος λόγος, μορφὴν δούλε λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς θεότητος. καὶ τὸν

τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀπόρως συλλαβούσης αὐτόν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος, β.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. Χαῖρε ἀνύμφευτε μῆτερ καὶ ἀπειρόγαμε. μὴ καταπλαγῇς τὴν ξένην μορφὴν, μὴ δὲ δειλιάσῃς, Ἀρχάγγελός εἰμι. ὅφις ἐξεπάτησεν Εὔαν ποτέ. νῦν δὲ ἀγγελιζομαίσοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἄχραντε.

Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, Ἀναγράφωσοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἵνα κράζωσοι, Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶθ' ἕτερος, οἶκος ἕξ.

Οἱ Οἶκοι.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, Οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ

Ἐξήγησις.

Ὦ Παναχράντε παρθένε Θεοτόκε, ἐσένα τὸν ἀνδρειωμένον στρατηγὸν, καὶ ἀντιπολεμάρχην τῶν ἐχθρῶν, ἀναγράφω, καὶ σωθέντων ὑμνῳδοῦσα εὐχαριστήρια τῆς νίκης, ἐγὼ ἡ πανεμνὴ Πόλις σου, ὡσαὶ ἐκείνη, ὁποῦ ἐλυτρώθηκα ἀπὸ τὰς μεγάλας συμφορὰς, καὶ δυσυχίαις μὲ τὴν βοήθειάσου. καὶ ὡσαὶ ὁποῦ ἔχεις τὴν δύναμιν ἀνίκητον, ἐλευθέρωσαί με ἀπὸ παντοίων κινδύνων. διὰ νὰ φωνάζω πάντα μὲ χαρὰν εἰς ἐσένα. Χαῖρε ἡ νύμφη τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ δὲν ἐγνώρισες νυμφίον.

Ἡ Ἐξήγησις.

Ἄγγελος πρωτοστάτης τῆς τάξεως τοῦ Ἀγγέλων, μὲ θέλημα τοῦ προαναρχε Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐπέμφθη ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰς

τόκῳ τὸ χαῖρε. καὶ σωὶ τῇ
ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματικ-
μενόν σε θεωρῶν Κύριε,
ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυ-
γάζων πρὸς αὐτὸν τοι-
αῦτα.

1 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ
ἐκλάμψει.

2 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ
ἐκλείψει.

3 Χαῖρε τοῦ πεσόντος
Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

4 Χαῖρε τῶν δακρύων
τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

5 Χαῖρε ὕψος δυσανά-
βατον ἀνθρωπίνοις λο-
γισμοῖς.

6 Χαῖρε βάθος δυ-
θεώρητον καὶ Ἀγγέλων
ὀφθαλμοῖς.

7 Χαῖρε, ὅτι ὑπάρ-
χεις βασιλέως καθέδρα.

8 Χαῖρε, ὅτι βασάζεις
τὸν βασάζοντα πάντα.

9 Χαῖ-

τὸν γῆν, διὰ νὰ εἰπῇ τῆς ἁγίας
Παρθένε, ὁ Θεοπάτωρ, τὸ χαῖρε κε-
χαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ. καὶ θεωρῶν τάσσε Κύριον, πῶς ἀν-
πάμα μὲ τὸν ἀσώματον πνεῦμα φωνὴν, εὐ-
θὺς ἐσαρκώθησεν ὁ σὺ εἰς τὴν ἁγίαν
της μήτραν, ἐνῴκησε κατὰ πολλὰ
τὸν μεγάλην δυνάμιν τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὸν ἐνέργειαν τοῦ λόγου τε, ὁ ἔσεκε
λέγωντας εἰς αὐτὴν τέτοια λόγια.

1 Χαῖρε Παρθένε, ὅπου διὰ μέσου
σου ἡ χαρὰ τῆς σωτηρίας εἰς Κόσ-
μον θέλει λάμψει.

2 Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου ἡ κα-
τάρα τῆς ἁμαρτίας θέλει φύσει.

3 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τὸ πταισμέ-
νε, ὁ ξεπεσμένε Ἀδὰμ ἡ ἀνασύ-
κωσις

4 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ λύτρωσις τ
Εὔας ἀπὸ τὰ δάκρυα, ὅπου ἔχωσε
διὰ τὸ φταίσιμόντης.

5 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ὕψηλωσις
δυσκολοαναβατη, ὁ δυσκολοκατα-
νόητη εἰς τὸς λογισμὸς τῶν ἀνθρώ-
πων διὰ τὸν χάρη ὅπου ἔλαβες.

6 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι βάθος δυσκο-
λοθεώρητον εἰς τὸς ὀφθαλμὸς τῶν
Ἀγγέλων.

7 Χαῖρε, διατὶ εἶσαι καθέδρα
τοῦ βασιλέως τῶν βασιλευόντων.

8 Χαῖρε, διατὶ κρατεῖς ἐκεῖνον,
ὅπου κρατεῖ εἰς τὸ χέριτε ὅλον τὸν
Κόσμον.

9 Χαῖ-

9 Χαῖρε ἀστὴρ ἐμφαί-
νων τὸν ἥλιον.

10 Χαῖρε γαστὴρ ἐν-
θέου σαρκώσεως.

11 Χαῖρε, δι' ἧς νεουρ-
γεῖται ἡ κτίσις.

12 Χαῖρε, δι' ἧς προσ-
κυνεῖται ὁ πλάστης.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμ-
φευτε.

Βλέπουσα ἡ ἁγία, ἐ-
αυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρ-
σαλέως. τὸ παράδοξόν σε τῆς φωνῆς, δυσπα-
ράδεκτόν με τῇ ψυχῇ φαίνεται. ἀπορῶ γὰρ συλλή-
ψεως, τὸν πύησιν πῶς
λέγεις; κράζων.

Ἀλλ

9 Χαῖρε τὸ ἄστρον, ὅπου φανερώ-
νεις τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης Χρι-
στόν.

10 Χαῖρε ἡ γαστέρα, εἰς τὴν ὁ-
ποίαν ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ.

11 Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου ξα-
ναπαινεώνεται ὅλος ὁ Κόσμος.

12 Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου προ-
σκυνᾶται ὁ ποιητὴς ὁ πλάσης.

13 Χαῖρε νύμφη τοῦ Θεοῦ ἁγία,
ὁ ὄντως ἀειπάρθενος μῆτερ, ὅπου
τὸν Χριστὸν τὸν Υἱὸν ὁ Λόγον τοῦ
ὁ Θεὸν κατὰ σάρκα ἐγέννησες. Ἀ-
νύμφευτε, χωρεῖς νυμφίον. διατὶ παρ-
θένος ἦσαν πρὶν τῆς γεννήσεως τοῦ
Χριστοῦ, καὶ παρθένος μὲ θαῦμα-
σον τρόπον ἐγέννησες, καὶ παρθένος
καθαρὰ, ὁ ἄφθαρτος ὁ ὕστερα ἀπὸ
τὸν γέννησιν τοῦ υἱοῦ ἔμεινες, καθὼς
ἦσαν ὁ προτήτερα.

Βλέπωντας, καὶ γνωρίζωντας ἡ
ἁγιωτάτη παρθένος τὸν ἑαυ-
τόντης, πῶς ἦτον παιδιόθεν
μὲ καθαρότητα, λέγει μὲ φρόνιμον
ὑποκρισιὰν, καὶ θάρρος πρὸς τὸν Ἀρ-
χάγγελον Γαβριήλ. τὸ παράξενον,
ὁ θαυμασὸν πρᾶγμα, ὅπου ἀκούω
ἀπὸ τὸν φωνὴν σου, φαίνεται δυσκο-
λαποδέκτον εἰς τὸν ψυχήν μου. διατὶ,
πῶς λέγεις ἐσὺ νὰ γένῃ γέννησις
ἀπὸ ἄσπορον σύλληψιν, ὅπου εἶναι ὑ-
περ φύσιν; κράζωντας.

Γνῶσιν ἄγνωσον γνῶναι, ἡ παρθένος ζητῆσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα. ἐκ λαγόνων ἀγνῶν υἱόν, πῶς ἐγὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. πρὸς ὃν ἐκεῖνος ἔφησεν· ἡ φόβῳ, πλὴν κραυγάζων ἔπω.

1 Χαῖρε βελῆς ἀπορήτου μύσις.

2 Χαῖρε σιγῆς δεομένων πίσις.

3 Χαῖρε τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον.

4 Χαῖρε τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

5 Χαῖρε κλίμαξ ἐπουρανίε,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. Ἀλλ' ἔρχεται ἐφάνη. ΗΛ. ὁ Θεός. ΟΥΙ Α. αἰνεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν ζῶντα Θεόν.

Γνώμην ἀγνώεστον, ἢ ἀκαταλήπτον ζητῶντας ἡ μακαριωτάτη παρθένος νὰ μάθῃ, εἶπε πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον τὸν ὑπηρέτην τοῦ Θεοῦ. πῶς εἶναι δυνατόν, ἀπὸ τὴς καθαρὰς, ἢ παρθενικὰς λαγόνας νὰ γεννηθῇ υἱός; εἰπέρωτα τοῦτο Ἀρχάγγελε. εἰς τὸν ὁποῖαν ἐκεῖνος ἀπεκρίθηκεν, ὅμως μὲ φόβον, λέγωντας ἔτζι.

1 Χαῖρε παρθένε, ὁποῦ εἶσαι ἡ μύσις τῆς ἀκαταλήπτου βουλῆς. διότι ἠξίωσες τὰ κρυπτὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ.

2 Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ἡ πίστις τῆς σιωπῆς τῶν παρακαλούντων σε. διατί γνωρίζωντάσε ἀληθῶς μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἢ παρθένον, οὐδένας ἀμφιβάλλει εἰς τὸν χαίρειν, ὁποῦ σὲ ζητήσῃ, μόνον καθένας σιωπῶντας πιστεύει, ὅτι νὰ εἰσακουσθῇ ἡ δέησίς του.

3 Χαῖρε, διατὶ εἶσαι ἡ ἀρχὴ τῶν θαυμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Χαῖρε, διατὶ εἶσαι τὸ κεφάλαιον, ὁποῦ περιέχει τὰς διδασκαλίας, τὰ προστάγματα, ἢ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἁγίου Χριστοῦ, ἢ Θεοῦ ἡμῶν.

5 Χαῖρε ἡ σκάλα τοῦ Οὐρανοῦ, ἐπειδὴ

ρανίε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός.

6 Χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τὰς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν.

7 Χαῖρε τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα.

8 Χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρλώητον βάσανα.

9 Χαῖρε τὸ φῶς ἀῤῥήτως γεννήσασα.

10 Χαῖρε τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

11 Χαῖρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν.

12 Χαῖρε πιστῶν καταυγάζουσα φρονας.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς

ωεισθῆ διὰ μέσου σε ἐκατέβη ὁ Θεὸς εἰς τὸν γῆν.

6 Χαῖρε τὸ γεφύρι, ὁποῦ μεταφέρεις ἐκείνους, ὁποῦ εἶναι πλασμένοι ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπαίνω εἰς τὸν Οὐρανόν.

7 Χαῖρε τὸ περίφημον, καὶ πολυδιήγητον θαῦμα τῶν Ἀγγέλων.

8 Χαῖρε τὸ πολυένακτον, ἢ πολύκλαυστον πλήγωμα τῶν δαιμόνων.

9 Χαῖρε, ὁποῦ ἐγέννησες τὸ φῶς τῆς σωτηρίας, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μὲ τρόπον, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὸν εἰπῇ, ἢ νὰ τὸν λογιάσῃ.

10 Χαῖρε, ὁποῦ οὐδένα ἐδίδαξες τὸν τρόπον τῆς θαυμασίας σου γέννας.

11 Χαῖρε, ὁποῦ ὑπερβαίνεις πᾶσαν σοφίαν, ἢ γνῶσιν τῶν ἐναρέτων αὐτῶν, νικῶντας ὅλους ἐκείνους, ὁποῦ μὲ πολλὴν περιέργειαν ἐξέτασεν τὸ φρικτὸν μυστήριον, ὁποῦ εἰς ἐσένα ἔγινε.

12 Χαῖρε, ὁποῦ καταλαμπρύνεις τὸν νοῦν, ἢ τὰς αἰσθήσεις ἐκείνων, ὁποῦ σὲ πιστεύουν παρθένον, ἢ Θεοτόκον.

13 Χαῖρε ἡ καθαρωτάτη νύμφη τοῦ Θεοῦ ἡ ἀνάνδρος.

Δύναμις τοῦ ὑψηλοτάτου, ἢ ἐπουρανίου βασιλέως Θεοῦ ἢ Παζοὺς, μὲ τὸ παναγιον

πρὸς σύλληψιν τῆ ἀπειρογάμῳ. καὶ τὼ εὐκαρπον ταύτης νηδὺν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺ πᾶσι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν ὅτως.

Ἀλληλούϊα.

Ἔχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὸν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ. τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης ἁγιάζεται ταύτης ἀσπασμὸν ἔχαιρε. καὶ ἄλμασιν ὡς ᾄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

1 Χαῖρε βλαστὸν ἀμαράντου κλῆμα.

2 Χαῖρε καρπὸν ἀκηράτου κτῆμα.

3 Χαῖρε γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον.

4 Χαῖ-

Πνεῦμα ἐφώτισε πάντοτε διὰ τ
σύλληψιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τὸν ἀγ
αν παρθένον, ὅπου ποτὲ δὲν εἶ
γνωείσῃ γάμον. καὶ ἔδειξε τὸν κο
ποφόρους τὰς γαστέρα, ὡσὰν χωράφ
ὅπου γυναῖκας γλυκυπάτους καρπούς,
ὅλους ἐκείνους, ὅπου θέλουσι νὰ θε
σουν ἀπ' αὐτὸ τὸν σωτηρίαν τῆς ψ
χῆς των, μὲ τὸ νὰ ψάλλουν τέτο
λογῆς τό.

Ἀλληλούϊα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἔχωνας ἡ ἀγιωτάτη παρ
νος σαρκωμένον τὸν ὑὸ
Θεοῦ εἰς τὴν καθαρώτητα
ξαν, ἐπῆγε νὰ χαιρετήσῃ τὸν
λισάβετ τὸν συγγενῆτης. τότε
βρέφος ὅπου ἐβάσταζεν εἰς τὸν
λίαντης, ὅπου ἦτον ὁ μέγας Ἰωα
ὁ Πρόδρομος, ἔσοντας νὰ ἐγνώσ
τὸν χαιρετισμόντης, ἐχαίρετον
ἐσκίρτα. καὶ μὲ πολλῶν λογιῶν
ρεύματα ὡσὰν νὰ ἦσαν γλυκύτ
ψάλματα, ἔλεγε πρὸς τὸν ἁγ
Θεοτόκον.

1 Χαῖρε τὸ κλῆμα, ὁπου ἐβλ
στησες τὸν βλαστὸν, ὁπου ποτὲ
μαραίνεται.

2 Χαῖρε τὸ χωράφι, ὁπου ἐκ
ποφόρησες τὸν ἀθάνατον καρπὸν
Χριστὸν, ὁπου θέλει βασιλεύσει
τοὺς αἰῶνας.

3 Χαῖρε, ὁπου γεωργεύεις, καὶ
βεργᾷς τὸν φιλάνθρωπον κτίσω
κυβερνήτην τοῦ Κόσμου.

4 Χαῖ-

4 Χαῖρε φυτεργὸν τῆς
ωῆς ἡμῶν φύσεως.

5 Χαῖρε ἄρουρα βλα
άνουσα δόφειαν οἰκτιρ
μῶν.

6 Χαῖρε τράπεζα βα
άζουσα δόθλιαν ἱλασ
μῶν.

7 Χαῖρε, ὅτι λειμῶ
α τροφῆς ἀναθάλλεις.

8 Χαῖρε, ὅτι λιμένα
ῆς ψυχῶν ἑτοιμάζεις.

9 Χαῖρε θεκτὸν θυσε
είας θυμίαμα.

10 Χαῖρε παντὸς τοῦ
όσμου ἐξίλασμα.

11 Χαῖρε Θεοῦ πρὸς
νητὸς δόδοκία.

12 Χαῖρε θνητῆς πρὸς
θεὸν παῤῥησία.

13 Χαῖρε νύμφη ἀ
μφότε.

Ζά-

4 Χαῖρε, ὅπου ἐφύτρωσες ἐκεῖνον
ὅπου ἐφύτρωσε τὸν ἐδικιώματας ζωὴν
καὶ σωτηρίαν.

5 Χαῖρε ἡ πολύκαρπος γῆ, ὁπου ἐβλάστησες τὸν καλὸν καρποφορίαν τῆς δόπλαγχνίας.

6 Χαῖρε ἡ θεία τράπεζα, ὁπου βασάζεις τὸν δόθλιαν τῆς συγχωρήσεων τῆς ἁμαρτωλῶν.

7 Χαῖρε, διότι αὐθίζεις τὸ σπέρμα, καὶ τὸν Παράδεισον τῆς πνευματικῆς τροφῆς, τὸν Χριστόν.

8 Χαῖρε, διότι ἑτοιμάζεις λιμένα γαληνότατον τῆς ψυχῶν μας.

9 Χαῖρε, ὁπου εἶσαι δεκτὸν θυμίαμα προσευχῆς. ἐπειδὴ ὅταν τινὰς σὲ παρακαλέσῃ, καὶ μεσιτεύσῃς εἰς τὸν υἱόν σου, εὐθὺς ἐκεῖνος σὲ δέχεται, καὶ δίδει μετὰ χαρᾶς τὸν ζητημένον χάριν.

10 Χαῖρε, ὁπου εἶσαι ἡ ἐξιλεωποιΐα τοῦ Θεοῦ μὲ ὅλον τὸν Κόσμον.

11 Χαῖρε, ὁπου εἶσαι ἡ καλοθέλησις, καὶ ἀγάπησις τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

12 Χαῖρε, ὁπου εἶσαι τὸ θάρρος, καὶ ἡ παῤῥησία τῆς ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεόν.

13 Χαῖρε σεμνοπρεπὴ νύμφη τοῦ Κυρίου ἀνανδρε.

Ζά-

Ζ Α'λλω σὺδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη, ϖρὸς τὴν ἄγαμόνσε θεωρῶν, ϗ κλεψίγαμον ὑπόνοαν ἄμεμπτε. μαθὼν δέσε τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίε, ἔφη.

Α'λληλούϊα.

Εἰθ' ἕτως, τὸ κοντάκιον. Ἄμωμον, ϗ πάλιν, τὰς ἑτέρας ἐξ οἴκας.

Η''Κσαν οἱ ποιμένες, τὴν Α'γγέλων ὑμνῦντων, τὴν σὰρκον Χριστὲ παρσίαν. ϗ δραμόντες ὡς ϖρὸς ποιμένα, θεωρῆσι τῦτον, ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ὃν ὑμνοῦντες, εἶπον.

Ζ Α'λλο μέσατε ἔχωντας ὑπὸ πολλὰς ἀμφιβόλες λογισμὲς ὁ δίκαιος, ϗ σώφρων Ἰωσὴφ, ἐταράχθη καπὶ πολλὰ εἰς τὸν νῦν, ϗ ἐσυγχίθη εἰς τὴν καρδίαν. ἐπειδὴ ϗ γνωρίζωντάρσε καθαρὰν, ϗ πῶς ποτὲ δὲν εἶχες ἔλθη εἰς γάμον, ἐλογίαζε, πῶς κρυφὰ νὰ εἶχες σιωπβαθῇ εἰς γάμον κλεπτικόν. ἀμὴ ὕστερα ἔσοντας ϗ νὰ ἔμαθεν ὑπὸ θεῖον Α'γγελον, πῶς ἡ σύλληψίς σε ἦτον ὑπὸ τὸ παναγίον Πνεῦμα, σὲ ἐτίμα, ϗ ἐδόξαζε τὸν Θεὸν λέγωντας.

Α'λληλούϊα.

Η''γεν. Α'ΛΛ. αἶνες. ΗΛ. τῷ Θεῷ. ΟΥ'Ι.Α, τῷ ζῶντι.

Τῇ ὑπερμάχῳ. Εἶπα τὸν τὸ κοντάκιον. Εἶπα τὸν

Η''Κσαν οἱ βοσκοὶ τῦ ϖροβάτων τὸς ἁγίους Α'γγέλες, ὅπε ὑμνῆσαν τὸν κατὰ σάρκα ἐρχομὸν τε Χριστὲ εἰς τὸν Κόσμον ψάλλοντας, τὸ, Δόξα ἐν ὑψίσοις Θεῷ, ϗ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ϗ ζέχοντες ἐκεῖνοι μὲ ἀπιδῶ, ὡσαὶ νὰ ἐπαγαίνασιν εἰς κανένα ἄλλον βοσκὸν ὁμοίον τες, βλέπωσι τῦτον τὸν Κύριον Ἰησῦν Χριστὸν, ὡσαὶ ἀρνίον καθαρώτατον, ὅπε εἶχε σαρκωθῇ, ϗ θραφῇ εἰς τὴν καθαρὰν, ϗ ἁγίαν γαστέρα τῆς παναγδόξε, ϗ ϖαναγνάγνε

εἶπον.

1 Χαῖρε ἀμνὲ, ϗ ποιμνός μήτηρ.

2 Χαῖρε αὐλὴ λογικῶν ϖροβάτων.

3 Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον.

4 Χαῖρε Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

5 Χαῖρε ὅτι τὰ Οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ.

6 Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορδύει Οὐνοῖς.

7 Χαῖρε τὴν Α'ποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα.

8 Χαῖρε τὴν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

9 Χαῖρε στερρὸν τῆς ϖίστεως ἔρεισμα.

10 Χαῖ-

νάγνε ϖαρθένε, ϗ Θκὲ Μαρίας τῆς μηζότε. τὴν ὁσοίαν ἐσαινῶντας, εἶπαν.

1 Χαῖρε μητέρα τῦ Θεῦ, ὁπὲ εἶναι αὐτάμα ϖαπεινὸν ἀρνὶ, ϗ ἄζυγος βοσκός.

2 Χαῖρε μάνδρα τῶν λογικῶν ϖροβάτων, ἦγεν τῦ αἰθρώϖων, ὁπὲ ἦσαν ἐξωεισμένοι εἰς τὴν πλανίαν τῆς ἀσεβείας, ϗ διὰ μέσε σε ἐμαζώχθησαν εἰς ὁμόνοιαν ϖίστεως, ϗ θεογνωσίαν.

3 Χαῖρε ϖαρθένε, ὁπὲ εἶσαι ἡ ἐκδικητικὴ βλάβη τῦ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἤγεν τῦ ϖονηρῶν δαιμόνων.

4 Χαῖρε, ὁπὲ εἶσαι ἡ ἄνοιξις τῦ θυρῶν τὲ Παραδείσε, ἡ ὁποίας διὰ τὴν Εὔαν ἐκλείσθησαν, ϗ διὰ μέσε σε ἀνοίχθησαν.

5 Χαῖρε, διατὶ τὰ Οὐράνια συγχαίρονται αὐτάμα μὲ τὰ ἐπίγεια.

6 Χαῖρε, διότι ϗ τὰ ἐπίγεια συγχορδύεν αὐτάμα μὲ τὰ Οὐνία.

7 Χαῖρε τὸ ἀσώπασον στόμα τῦ Α'ποστόλων, εἰς τὸ νὰ κηρύττωσι, ϗ νὰ δοξάζωσι ϖανταχῦ τὴν θείαν σε γένναν.

8 Χαῖρε τὸ αὐίκητον θάρρος τῦ Μαρτύρων, ὁπὲ σὲ ὡμολόγησαν ἕως θανάτε ἀληθῆ Θεομήτορα, ϗ ϖαρθένον.

9 Χαῖρε τὸ ἀσάλδτον στερέωμα, ϗ τὸ δυνατὸν θεμέλιον τῆς ἀληθινῆς μας ϖίστεως.

10 Χαῖ-

10 Χαῖρε λαμπρὸν τοῦ χάους γνώρισμα.

11 Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ ᾅδης.

12 Χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα, θεωρήσαντες μάγοι, τῇ πίστει ἠκολούθησαν αἰγλῃ. καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν, δι' αὐτοῦ ἡδύνων κραταιὸν ἄναντα. καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες.

Ἀλληλούϊα.

Γ' δν

10 Χαῖρε τὸ λαμπρότατον φανέρωμα τῆς θείας χάριτος.

11 Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου ἐνεδύθη ὁ ᾅδης, καὶ ἐλυτρώθησαν οἱ προπάτορές μας.

12 Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου ἐνεδυθήκαμεν τὴν χάριν τοῦ θείου βαπτίσματος, καὶ ἐπομένως τὴν δόξαν τῆς βασιλείας τοῦ Οὐρανοῦ.

13 Χαῖρε ὡραιοτάτη νύμφη χωρὶς εἰς νυμφίον φθαρτόν.

Θεοδρόμον ἀστέρα, ἤγειν τὸ ἄστρον, ὅπου κατὰ τὸν δεισμὸν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύετο ἔξω ἀπὸ τὴν φυσικὴν τάξιν, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον, ὅπου δύεσκετον ὁ αὐτὸς Θεὸς ὁ Χριστός μας σεσαρκωμένος, ἔχοντας νὰ ἐθεωρήσασιν οἱ μάγοι, καὶ βασιλεῖς καὶ καλὰ νὰ τὸ ἐσχαθήκασιν, ἀκολουθήσασι προθύμερα εἰς τὴν λάμψιντου. καὶ ἔχοντάς του ὡσὰν πιστὸν ὁδηγόν, καὶ ὡσὰν λύχνον φωτεινὸν εἰς τὸ νυκτερεινόντως ὠρεπάτημα, διὰ μέσου ἐγυρδύασιν νὰ εὕρουν τὸν δυνατὸν βασιλέα, ὅπου εἶχε γεννηθῇ. καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσασιν εἰς ἐκεῖνον, ὅπου ποτὲ δὲν φθάνετε, ἐλάβασι μεγαλωτάτην χαρὰν, λέγοντες πρὸς αὐτόν.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνέμεν, σὺλογᾶμεν, προσκυνᾶμεν σὲ τὸν φανέντα ὄντως ὄντα Θεὸν καὶ βασιλέα αἰώνιον.

Γ' δν

Γ' δον παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένε, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους. καὶ δεωτότην νοοῦντες αὐτὸν, εἰ καὶ δέλε ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ.

1 Χαῖρε ἀστέρος ἀδύτε μητρ.

2 Χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

3 Χαῖ-

Γ' δασι τὰ παιδία τῆς Χαλδαίων, οἱ μάγοι τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὰ χέρια τῆς ἀειπαρθένε, καὶ Θεοτόκε Μαρίας, ὡσὰν μικρὸν βρέφος ἐκεῖνον, ὅπου μὲ τὸ χέρι του ἔπλασε τοὺς ἀνθρώπους. καὶ λογιάζοντάς τον διὰ μεγάλον ἀνθέντην, καὶ βασιλέα, μ' ὅλον ὅπου εἶχε λάβη τὴν μορφὴν τοῦ δέλετε, καὶ εἶχε γένη ἄνθρωπος, ἐπαιδάξασι μὲ δύλάβειαν νὰ τὸν τιμήσουν μὲ τὰ χαρίσματα, ὅπου τοῦ ἔφεραν, ὁ ἕνας χρυσάφι, ὁ ἄλλος λιβάνι, καὶ ὁ ἄλλος σμύρναν. καὶ μὲ τὸ χρυσάφι τὸν ἐτίμησαν ὡς βασιλέα, μὲ τὸ λιβάνι ὡς Θεὸν, καὶ μὲ τὴν σμύρναν ἐπροσημαδύσασι, πῶς ἔμελλε νὰ λάβῃ θάνατον ὡς ἄνθρωπος, διὰ νὰ λυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπον. δίδοντάς τε λοιπὸν μὲ τοῦτα τὰ χαρίσματα τὴν μαρτυρίαν τῆς μεγαλείων του, καὶ τὸ σημάδι τῆς δύλαβείας τους, ἐλέγασι πρὸς τὴν δύλογημένην Θεοτόκον.

1 Χαῖρε μητέρα τοῦ ἄστρου, ὅπου ποτὲ δὲν βασιλεύει, ἤγουν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου τῆς βασιλείας δὲν ἔχει τέλος.

2 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ ἀφαφώτισις, καὶ ἡ αὐγὴ τῆς μυστικῆς ἡμέρας, ἤγουν ὁποῦ ἐφανέρωσες εἰς τὸν Κόσμον τὸ ἀληθινὸν φῶς τὸν Χριστὸν, τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν γέννησιν ἐπέρασεν ἡ ζοφερὴ νύκτα τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος σωτηρίας.

3 Χαῖ-

3 Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὸν κάμινον σβέσασα.

4 Χαῖρε τῆς Τειάδος τὰς μύσας φωτίζουσα.

5 Χαῖρε τύραννον ἀπανθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς.

6 Χαῖρε Κῦ φιλανθρωπον ἐπιδείξασα Χειρόν.

7 Χαῖρε ἡ τῶ βορβόρω ῥυομένη τῆ ἔργων.

8 Χαῖρε ἡ τῶ βορβόρω ῥυομένη τῆ ἔργων.

9 Χαῖρε πυρὸς προσκυνήσιν παύσασα.

10 Χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλάττουσα.

11 Χαῖρε πίστεως ὁδηγὲ σωφροσύνης.

12 Χαῖρε πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

13 Χαῖ-

3 Χαῖρε, ὁπῶ τὸν κάμινον τῆς πλάνης ἔσβυσες, ἤγουν τὸν ἀσέβειαν, ὁπῶ ἔρριπτε τὸς ἀνθρώπους εἰς τὸν κόλασιν ἐφάνισες.

4 Χαῖρε, ὁπῶ φωτίζεις τὸς ἱερεῖς, ὁπῶ προσκυνῶν, καὶ λατρεύουσι τὸν ἁγίαν Τειάδα.

5 Χαῖρε, ὁπῶ τὸν διάβολον τὸν ἄσπλαγχνον, καὶ ἀπανθρωπον τύραννον, καὶ ἀρχοντα τῶ Κόσμω ἐξωλόθρευσες, καὶ ἐδίωξες τὸν ἀπὸ τ' αὐθεντειάν, καὶ ἐξουσίαν, ὁπῶ εἶχε.

6 Χαῖρε, ὁπῶ ἔδειξες, καὶ ἐφανέρωσες εἰς τὸν Κόσμον τὸν Χειρόν μας, αὐθέντιν εὔσπλαγχνον, ὁπῶ ἀγαπᾶ τὸ γένος τῆ ἀνθρώπων.

7 Χαῖρε, ὁπῶ μᾶς ἐλύτρωσες ἀπὸ τὸν ψυδολαζείαν, καὶ ματαίαν προσκυνήσιν, ὁπῶ ἐκάμνασιν οἱ βάρβαροι, καὶ μᾶς ἔφερες εἰς τὸν ὀρθόδοξον πίστιν.

8 Χαῖρε, ὁπῶ μᾶς ἐλυθέρωσες ἀπὸ τὰ ἔργα τῶ βρομισμένω λάκκου τῆς κολάσεως.

9 Χαῖρε, ὁπῶ ἔκαμες καὶ ἐσκόλασεν ἡ ἄθεος προσκυνήσις τῆς φωτιᾶς, ὁποῖαν οἱ ἀσεβεῖς ἔκαμναν.

10 Χαῖρε, ὁπῶ μᾶς ξεσύρνεις ἀπὸ τ' φλόγα τῆ παθῶν, ἤγουν ἀπὸ τὸν ἡδονὴν τῆς ἁμαρτίας.

11 Χαῖρε, ὁπῶ εἶσαι ὁδηγὸς τῆς παρθενίας τῆ πιστῶν.

12 Χαῖρε, ὁπῶ εἶσαι εὐφροσύνη, καὶ χαρὰ ὁλουῶν τῆ γενεῶν τῆ ἀνθρωπων.

13 Χαῖ-

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε!

Κ Ήρυκες Θεοφόροι, γεγονότες οἱ μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σε τὸν χρησμὸν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χειρὸν ἅπασιν. ἀφέντες τὸν Ηρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα φάλλειν.

Ἀλληλούϊα.

Λάμψας ἐν τῆ Αἰγύπτω, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τῶ ψεύδες τὸ σκότος. τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης Σωτὴρ, μὴ ἐνέγκαντάσε τ' ἰσχὺν πέπτωκεν. οἱ πάντων δὲ ῥυσθέντες, ἐ-

βόων

13 Χαῖρε, ὁπῶ εἶσαι τῶ νυμφία Χειρῶ μητέρα, καὶ ἐκλεκτὴ νύμφη, καὶ νυμφίον φθαρτὸν ποτὲ δὲν ἐγνώρισες.

Κ Ήρυκες, καὶ ἁγαλλιπάδες θεοχαειτωμένοι, καὶ θεοφώτιστοι, ἔχοντας νὰ γνῶσιτῆς γεννήσεώς σε Κύριε οἱ μάγοι, καὶ βασιλεῖς, ἀφ' ὧ ἐτελείωσαν τὸ προφητευόμενον διὰ ἑσένα, ἤγουν ἀφ' ὧ ἦλθαν καὶ ἐπροσκύνησαν, καὶ ἐδωρηφόρησαισέ, καὶ ἀφ' ὧ σὲ ἐκήρυξαν εἰς ὅλης διὰ Χειρὸν, καὶ αὐθέντιν τῶ Κόσμω, ἐγύρισαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα τὴν χώραντως πολλὰ χαρέμενοι, ἀφίνοντες τὸν Ηρώδην ὡς φλύαρον ὠξευγελασμένον εἰς τὴν πονηράπου γνώμην, ὁπῶ δὲν ἤξερε νὰ ψάλλη πό.

Ἀλληλούϊα.

Δόξα τῶ Πατεῖ, καὶ Υἱῶ, καὶ Πνεύματι ἁγίω, ἐν Τειάδι μόνω αἰωνίω Θεῶ ἡμῶν.

Λ Άμπωντας, ὦ λυζωπάμε, εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν φώτισιν τῆς ἀληθείας, ἤγουν τῆς ἀληθινῆς πίστεως, καὶ σεῖας, ἐδίωξες μὲ μεγάλην ὁρμὴν τ' σκοτινάδα τῶ ψεύδες, ἤγουν τῆς ἀσεβείας τὴν πλάνην. διατὶ τὰ εἴδωλα τῆς αὐτῆς Αἰγύπτε μὴν ὑπομένοντας τὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τῆς Θεοτόκε, ἐπέσασιν, ἐσωτειβήκασι, καὶ ἀφανιδήκασι. καὶ ἐκεῖνοι, ὁπῶ ἐλυζωθήκασιν ἀπὸ ταῖς ψυδεγοη-

βόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

1 Χαῖρε ἀνόρθωσις τῆς ἀνθρώπων.

2 Χαῖρε καπάπτωσις τῆς δαιμόνων.

3 Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴ πλάνῃ πατήσασα.

4 Χαῖρε τῆς εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

5 Χαῖρε θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸ νοητόν.

6 Χαῖρε πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴ ζωῆ.

7 Χαῖρε πύελε σύλε ὁδηγοῦσα τοὺς ἐν σκότει.

8 Χαῖρε σκέπη τοῦ Κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

9 Χαῖρε ξοφὴ τὸ μάννα διάδοχε.

10 Χαῖρε ξυφῆς ἁγίας διάκονε.

11 Χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

12 Χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι, καὶ γάλα.

13 Χαῖρε

γονητείας πως, καὶ τῶρα πλέον δὲν τῶς πιστεύουσιν, ἀμὴ λαβοῦσι ἐσένα τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, ἐφώναζαν εἰς δυχαριστίαν πρὸς τὴ ὡραγίαν Θεοτόκον.

1 Χαῖρε παρθένε, ὁπῦ εἶσαι ἡ ἀνασύκωσις τῆς ἀνθρώπων, ὁπῦ ἦσαν ξεπεσμένοι ἀπὸ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.

2 Χαῖρε, ὁπῦ εἶσαι ἡ καταγκρέμνησις, ἡ σωτειβὴ, καὶ ἀφάνισις τῆς πονηρῶν δαιμόνων.

3 Χαῖρε, ὁπῦ ἐκατεπάτησες τὴν γελασιλὴν πλάνην τῆς ἀσεβείας.

4 Χαῖρε, ὁπῦ ἐκατάλειπες, καὶ ἐκατήχθης τὴν δολιοπάτην πίστιν τῆς μυσαρῶν εἰδώλων.

5 Χαῖρε Θεοτόκε, ὁπῦ καθὼς παλαιὰ ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα ἀπὸ θεῖον θέλημα ἐκατεπόντισε τὸν αἰθῆτον Φαραὼ, ὁπῦ ἐζύγωνε νὰ σκλαβώσῃ τὸ Ἰσραηλιτικὸν γένος, ἔτζι καὶ σὺ παρομοιάζεσαι ἄλλη θάλασσα, ὁπῦ ἐκατεπόντισες τὸν νοητὸν Φαραὼ τὸν διάβολον, ὁπῦ ἐζύγωνε νὰ σκλαβώσῃ, καὶ νὰ θανατώσῃ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων.

6 Χαῖρε, ὁπῦ καθὼς παλαιὰ ἡ ἀκρότομος πέτρα, μὲ τὸ κτύπημα τῆς ῥάβδου τοῦ Μωϋσέως ἔβλυσε νερὸν, καὶ ἐπότισε τοὺς Ἰσραηλίτας, ἔτζι καὶ σὺ παρομοιάζεσαι ἄλλη πέτρα, ὁπῦ μὲ τὴν ὑπσκίασιν τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐγέννησες τὸν Χριστὸν, ὁπῦ εἶναι βρύση τῆς αἰωνίου

ζωῆς,

ζωῆς, καὶ ποτίζεις ἐκείνους, ὁπῦ διψοῦσι τὴν ζωήν.

7 Χαῖρε, ὁπῦ καθὼς παλαιὰ ὁ πύελος σύλος ὡδήγα τοὺς Ἑβραίους, καὶ ἐπερεπατῆσαν τὴν νύκτα φεύγοντας τὴν σκλαβιὰν τοῦ Φαραὼ, ἔτζι καὶ σὺ παρομοιάζεσαι ἄλλος σύλος, ὁπῦ κρατεῖς εἰς ταῖς ἀγκάλαις σε τὸν Χριστὸν, ὁπῦ εἶναι τὸ φῶς τῆς Θεότητος, καὶ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, καὶ ὁδηγᾶς ἐκείνους, ὁπῦ εἶναι εἰς τὸ σκοτινάδα τῆς ἁμαρτίας, διὰ νὰ ἔρχωνται εἰς τὸ φῶς τῆς σωτηείας.

8 Χαῖρε ἡ πεπισκέπασις ὅλου τοῦ Κόσμου, ὁπῦ εἶσαι πλατύτερη τῆς νεφέλης, ὁπῦ ἐσκέπαζε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν, ὅταν ἔφυγε τὸν θυμὸν τοῦ Φαραὼ.

9 Χαῖρε, ὁπῦ εἶσαι προφητῶν δύσεβῶν ἀκόλυθος, καὶ ὁμοία ἐκείνης τοῦ μάννα, ὁπῦ ἔθρεψεν εἰς τὴν ἔρημον τὸ γένος τῆς Ἑβραίων.

10 Χαῖρε, ὁπῦ ὑπηρετᾶς, καὶ κυβερνᾶς ἐκεῖνον, ὁπῦ εἶναι ἡ ζυφὴ, καὶ χαρὰ τῶν δικαίων.

11 Χαῖρε, ὁπῦ εἶσαι ἡ γῆ, ὁπῦ ἔπαιξεν ὁ Θεὸς νὰ μᾶς δώσῃ εἰς ἀνάπαυσίνμας. ἡ ὁποῖα ἐπροεικονίσθης ἀπὸ τὴν γῆν ἐκείνην τῆς ἐπαγγελίας, ὁπῦ ἔδωσεν ὁ Θεὸς τοῦ γένους τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τῶρα ἐδόθης ἐμᾶς τῆς Χριστιανῶν, ὁπῦ εἶμεθεν ὁ νέος Ἰσραήλ.

12 Χαῖρε ὁπῦ ἀπὸ ἐσένα ῥέει, καὶ ζέχει τὸ μέλι, καὶ τὸ γάλα τῆς χαρᾶς, καὶ θρέφει τὰς καρδίας τῆς

πι-

12 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

ΜΈλλοντος Συμεῶνος, τῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίσασθαι τῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ. ἀλλ' ἐγνώθης τῷ Θεὸς τέλειος. διόπερ ἐξεπλάγησου τὴν ἄῤῥητον σοφίαν, κράζων.

Ἀλληλούϊα.

ΝΈαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ κτίσης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτῦ γενομένοις. ἐξ ἀπόρε βλασήσας γαστρὸς, καὶ φυλάξας παῦτην, ὥσπερ ἦν ἄφθορον. ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωλεν αὐτὴν βοῶντες.

1 Χαῖ-

πιστῶν.

13 Χαῖρε ἡ δι' ὑπερβολὴν τῦ Θεῦ νύμφη ἄνανδρος.

ΜΈλλωντας ὁ δίκαιος πρεσβύτης Συμεὼν νὰ μεταχαθῇ, ἵνα νὰ περάσῃ ἀπὸ τέτιον τὸ πρόσκαιρον ζωὴ τῦ πλάνε, ἵνα δόλιε Κόσμε, ἐδόθης Κύριε Θεέμε Ἰῦ Χριστὲ ὀλίγον προτήτερα εἰς ταῖς ἀγκάλαις τε ὡς μικρὸν βρέφος. ἀμὴ ἐγνωρίσθης ἀπ' αὐτὸν, πῶς ἦσουν αὐτάμα ἵνα τέλειος Θεός. διὰ τῦτο ἐθαύμαζε τὴν ἀκατανόητον, ἵνα αὐτὸς δίηγήσε σοφίαν, καὶ μεγάλην μακροθυμίαν, κράζωντας.

Ἀλληλούϊα.

Δόξασοι μακρόθυμε πρωτόγονε Θεὲ βασιλεῦ τῆς δόξης.

ΝΈαν, καὶ καινέαν ἔδειξε τὴν κτίσιν, ἤγουν τὴν ἀνθρώπινον φύσιν, ὁπῦ ἦτον παλαιωμένη εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ὁ κτίσης τῦ ἁπάντων, ἵνα Θεός μας. ἔζωντας νὰ φανερωθῇ εἰς ἐμᾶς, ὁπῦ ἀπ' αὐτὸν ἐγλυκήθημεν, ἵνα ἐλάβαμεν τὴν ζωήν. βλασαίνωντας ἀπὸ παρθενικὴν μήτραν ἁγίαν, ἵνα καθαρὰν, ὁπῦ δὲν εἶχε γνωρίσῃ ποτὲ ἀνδρὸς σπέρμα, ἵνα φυλάσωντάς την πάλιν, ὡσὰν ἦτον ἵνα προτήτερα, ἄφθορον, ἵνα ἐγγικτίν. διὰ νὰ βλέπωμεν ἡμεῖς τῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα, καὶ αὐτὴν νὰ δοξάζωμεν, ἵνα νὰ τὴν ὑμνο-

μολογῶμεν, λέγοντες.

1 Χαῖρε παρθένε, ὁπῦ εἶσαι ὁ αὐθὸς τῆς ἀφθαρσίας, ἤγεν τὸ λέλεδον, ὁπῦ ποτὲ δὲν μαραίνεται.

2 Χαῖρε, ὁπῦ εἶσαι τὸ ἐνδοξότατον στεφάνι τῆς παρθενίας.

3 Χαῖρε, ὁπῦ ὑπὸ ἕνα ἔλαμψεν ἐκεῖνος, ὁπῦ μὲ τὴν τελήμερόν του ἀνάσασιν ἔδωκε παράδειγμα τῆς κοινῆς ἀνασάσεως.

4 Χαῖρε, ὁπῦ φανερώνεις εἰς ἐμᾶς τὴν ζωὴν τῶν Ἀγγέλων.

5 Χαῖρε παρθενομῆτορ, ὁπῦ εἶσαι δένδρον λαμπρόκαρπον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον θρέφενται ὅλοι οἱ πιστοί.

6 Χαῖρε, ὁπῦ εἶσαι ξύλον μὲ εὔμορφον ἴσκιον τῶν φύλλων, ὑπὸ τὸ ὁποῖον περισκεπάζενται πολλοί.

7 Χαῖρε, ὁπῦ ἐβάσαξες εἰς τὴν κοιλίαν σε ὁδηγὸν σωτηρίας ἐκείνων, ὁπῦ ἦσαν πλανεμένοι εἰς τὴν ἁμαρτίαν.

8 Χαῖρε, ὁπῦ ἐγέννησες ἐλευθερωτὴν ἐκείνων, ὁπῦ ἦσαν σκλαβωμένοι ὑπὸ τὸν διάβολον.

9 Χαῖρε, ὁπῦ εἶσαι παντοτινὴ παρακάλεσις πρὸς τὸν δίκαιον κριτὴν διὰ τὸν Κόσμον.

10 Χαῖρε, ὁπῦ εἶσαι πολλῶν ἁμαρτωλῶν, ὁπῦ πταίσιν, ἡ συγ-

χώ-

11 Χαῖ-

11 Χαῖρε, σολὴ τῆ γυμνῶν παῤῥησίας.

12 Χαῖρε σοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ Κόσμυ, τὸν νοῦν εἰς Οὐρανὸν μεταθέντες. διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὕψηλος Θεὸς, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος. βελόμενος ἑλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας.

Ἀλληλούϊα.

Ὅλος ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῆ ἄνω οὐδ' ὅλως ἀπλῶ, ὁ ἀπερίγραπτος, χώρησις.

11 Χαῖρε, ὅπε εἶναι ἡ ἔξόλισις ἐκείνων, ὁποῦ εἶναι γυμνοὶ ἀπὸ ἀρετὰς, καὶ δὲν ἔχυσι θάῤῥος κοντὰ εἰς τὸν Θεόν.

12 Χαῖρε δύσπλαγχνικὴ ἀγάπη, ὅπε θέλουσιν κάθε ἄλλην ἀγάπην, καὶ ἀγαπᾷς ὅλες ἀδιαφόρως.

13 Χαῖρε νύμφη, ὡς τὸν υἱὸν τοῦ Θεῦ γεννήσασα. ἀνύμφευτε, ὡς παρθένος μείνασα.

Ξένον, καὶ θαυμαστὸν, καὶ ὑπὲρ φύσιν γέννησιν ἔχοντας νὰ ἴδαμεν, ὦ Χειστιανοὶ, ἀξενωθοῦμεν ὅλως διὰ ὅλου ἀπὸ τὸν Κόσμον. ἤγουν ἂς εὐγαλώμεν ἅλες μας τὰς λογισμὸς ἀπὸ τὸν Κόσμον, μεταθέτοντας ὅλον τὸν νοῦν μας εἰς τὸν Οὐρανὸν, μὲ τὸ λογιάζωμεν, καὶ νὰ σωθοῦμεν μόνον τὰ Οὐράνια. διατὶ καὶ ὁ ὕψηλὸς, καὶ μέγας Θεὸς, διὰ τοῦτο ἐφάνηκε ταπεινὸς ἄνθρωπος ἀπάνω εἰς τὸ γλῶ, καὶ ὑπέμεινε δυσβάσακτα πάθη, καὶ ἔλαβε θελληματικὸν θάνατον, μόνο διὰ νὰ θέλῃ νὰ σύρῃ ἀπάνω εἰς τὸ Οὐρανὸν ἐκείνες, ὁπε εἰς αὐτὸν παίρνουσι τό.

Ἀλληλούϊα.

Δόξασοι Πάτερ ἀγέννητε, Υἱὲ γεννητὲ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἐκπορευόμενον.

Ὅλος ὁ Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεῦ, καὶ Παῖδος, ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ παντοχῆ πάντος Λόγος, συγκατάβασις γὰρ Θεϊκὴ, ἡ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε. καὶ τόκος ἐκ παρθένυ θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα.

1 Χαῖρε Θεῦ ἀχωρήτε χώρα.

2 Χαῖρε σεπτῆ μυσηρίε θύρα.

3 Χαῖρε τῆ ἀπίσων ἀμφίβολον ἄκεσμα.

4 Χαῖρε τῆ πισῶν ἠναμφίβολον καύχημα.

5 Χαῖρε ὄχημα παντάγιον τῆ ἐπὶ τῆ Χερυβίμ.

6 Χαῖρε θρόνε παναγιώτατε τοῦ Θεοῦ, ὁπε κάθεται ἀπάνω εἰς τὰ πολυόμματα Χερυβίμ.

ρῶν, ὅλος ἦτον κάτω εἰς τὸ γλῶ σαρκωμένος, τέλειος Θεὸς, καὶ τέλειος ἄνθρωπος, καὶ ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν ἀπάνω ὅλως διόλυ δὲν ἔλειψε. διατὶ δὲν ἔγινε μεπάβασις τοπικὴ, νὰ ἐμεπασαλεύθῃ ἀπὸ τὸν θρόνοντε, νὰ ἦλθεν εἰς τὸ γλῶ, ἀμὴ ἔγινε μία συγκατάβασις Θεϊκή. ἤγεν καὶ εἰς τὸ Οὐρανιόντε δόξαν ἦτον ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τὸ δίπλαγχνίαντε ἐταπεινώθη, καὶ ἐσυγκατέβη, καὶ ἔγινεν ἄνθρωπος, διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἐγλυκάνθη ἀπὸ τὸ Θεόπνευσον, καὶ Θεοφώτιστον παρθένον, καὶ Θεοτόκον, ὁπε ἀκούει τέτες τὰς ὕμνες.

1 Χαῖρε παρθένε, ὁπε ἔγινες τόπος, καὶ χώρα, καὶ ἐχώρεσες μέσασε τὸν Θεὸν, τὸν ὁποῖον δὲν χωροῦσιν ὅλα τὰ πέρατα τοῦ Κόσμυ.

2 Χαῖρε τῆ ἁγιωτάτε μυσηρίε τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεῦ ἡ θύρα. ἐπειδὴ διὰ μέσασε ἐφανερώθη εἰς τὸν Κόσμον ὡς ἄνθρωπος.

3 Χαῖρε, ὁπε εἶσαι τῆ ἀπίσων ἀμφίβολον ἄκεσμα. διατὶ ὑποπτεύσιν, ἀνίσως καὶ ἀληθινὰ ἐξάθης παρθένος, καὶ Θεομήτωρ.

4 Χαῖρε, ὁπε εἶσαι τὸ ἀληθινώτατον καύχημα τῆ πισῶν, ἐπειδὴ ὅλοι χωεὶς ἐναντιότητα, καὶ χωεὶς ὑποψίαν σὲ πιστεύωμεν, καὶ ὁμολογοῦμεν ἁγνὴ Θεοτόκον, καὶ καυχόμεθεν εἰς τὸ ὄνομάσε.

5 Χαῖρε θρόνε παναγιώτατε τοῦ Θεοῦ, ὁπε κάθεται ἀπάνω εἰς τὰ πολυόμματα Χερυβίμ.

6 Χαῖρε οἴκημα παν-
άγιον τῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

7 Χαῖρε ἡ παράνομα εἰς
τ' αὐτὸ ἀγαγοῦσα.

8 Χαῖρε ἡ παρθενίαν,
& λοχείαν ζυγνῦσα.

9 Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη
παράβασις.

10 Χαῖρε, δι' ἧς ἀνοίχ-
θη Παράδεισος.

11 Χαῖρε ἡ κλεὶς τῆς
Χριστῦ βασιλείας.

12 Χαῖρε ἐλπὶς ἀγα-
θῶν αἰωνίων.

13 Χαῖρε νύμφη ἀ-
νύμφευτε.

ΠΑ̃σα φυσις Ἀγ-
γέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐναν-
θρω-

6 Χαῖρε ἁγιασθειότατον κατοικη-
τήριον ἐκεινῦ, ὁπῦ εἶνε ἁπλῶ εἰς
τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ.

7 Χαῖρε, ὁπῦ τὰ δύο ἐναντία ἔφε-
ρες εἰς ἕνα, ἤγκωσε τὴν Θεότητα, κὴ
ἀνθρωπότητα ἔσμιξες αἱμάτι, & ἔφερες τὸν Χριστὸν, ὁπῦ εἶναι διπλῦς
τῇ φύσει, Θεὸς, & ἄνθρωπος.

8 Χαῖρε, ὁπῦ ἔσμιξες εἰς τὸ λό-
γκωσε τὴν παρθενίαν, & τὴν γέννα.
διατὶ τὸν Χριστὸν ἐγέννησες, ἔσω-
πας νὰ ἦσαν παρθένος, & παρθένος
πάλιν ἔμεινες.

9 Χαῖρε, ὁπῦ διὰ μέσεσε ἐλύθη
& ἐσυγχωρήθη τὸ πλάσμα τῦ πρω-
τοπλάστε Ἀδὰμ, ὁπῦ εἶχε παρέβη
τὴν ἐντολὴν τῦ Θεῦ.

10 Χαῖρε, ὁπῦ διὰ μέσεσε ὁ
Παράδεισος ἀνοίχθη, & οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ σωτηρίας ἔτυχον.

11 Χαῖρε παρθένε, ὁπῦ εἶσαι τὸ
κλειδὶ τῆς βασιλείας τῦ Χριστῦ, κὴ
ἐδεὶς εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν, εἰμὴ
διὰ σοῦ.

12 Χαῖρε, ὁπῦ εἶσαι ἡ ἐλπὶδα
τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. διατὶ ὅσοι εἰς
ἐσένα ἐλπίζυν, τὺς ἀξιώνεις νὰ ἀ-
πολαύσυν τὰ φανερωτινὰ ἀγαθὰ τῆς
Οὐρανίε βασιλείας.

13 Χαῖρε ἡ φροσφιλεσάτη νύμφη
τῦ Θεῦ ἡ ἄνυμφος.

ΠΑ̃σα ἡ φύσις τῶν ἐρημίων
Ἀγγέλων ἔκστασις & ἐθαύ-
μασε κατὰ πολλὰ τὸ με-
γάλον, κὴ ἀνερμήνευτον ἔργον τῆς
σαρ-

θρωπήσεως ἔργον. τὸν ἀ-
φρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν,
ἐθεώρει πᾶσι φροσιτὸν
ἄνθρωπον. ἡμῖν μὲν σω-
τῆρα γονται, ἀκέοντα δὲ πα-
ρὰ πάντων ἔπως.

Ἀλληλούϊα.

ΡΉτορας πολυφθόγ-
γυς, ὡς ἰχθύας
ἀφώνυς, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ
Θεοτόκε· δυνορῦσι γὰρ
λέγειν, τὸ πῶς κὴ παρ-
θένος μένεις, κὴ τεκεῖν
ἴσχυσας. ἡμεῖς δὲ τὸ μυ-
στήριον θαυμάζοντες, πι-
στῶς βοῶμεν.

1 Χαῖρε σοφίας Θεοῦ
δοχεῖον.

2 Χαῖρε προνοίας αὐ-
τοῦ ταμεῖον.

3 Χαῖρε φιλοσόφυς ἀ-
σόφυς δεικνύυσα.

4 Χαῖ-

κώσεώς σε Κύριε, ὁπῦ ἐγίνης ἄν-
θρωπος. διατὶ ἐσένα, ὁπῦ τινὰς
δὲν ἠμπορεῖ νὰ σὲ σιμώσῃ, ὡσὰν
ὁπῦ εἶσαι Θεὸς ἰσχυρὸς, & πῦρ κα-
ταναλίσκον, σὲ ἐθώρησε γλυμμένον
ἄνθρωπον, ὁπῦ ὅλοι ἠμποῦσαν σιμά-
σε, & ὁλογυράσε, & ἐσὺ ἐλυθέ-
ρασε μᾶς ἐσωπαναστρέφουσαν, μὲ θάρ-
ρος μᾶς ἐμίλεις, κὴ ἀπὸ ὅλες ἤ-
κυες εἰς δοξολογίαν τό.

Ἀλληλούϊα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, κὴ τῷ Υἱῷ, & τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΡΉτορας, & φιλοσόφυς πολύ-
λογυς θωρεῖμεν διὰ σένα
Θεοτόκε παρθένε ἄφωνες ὡ-
σὰν τὰ ψάρια. διατὶ ἀμφιβάλλομεν
νὰ εἰπῦν, τὸ πῶς ἔμεινες & παρθέ-
νος ἄφθορος, & ἀκόμη μωρόρεσες
νὰ γεννήσῃς. ἀμὴ αὐτοὶ βέβαια
πλανῦνται μὴ λογιάζοντας, πῶς ὅ-
που βέλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως
τάξις. ὅμως ἐμεῖς τῦτο τὸ κρυπτὸν
μυστήριον τῦ Θεῦ θαυμάζοντες, κὴ
πιστεύοντες ἀναμφιβόλως λέγομεν.

1 Χαῖρε παρθένε, ὁπῦ εἶσαι τὸ
καθαρὸν δοχεῖον, ἐπειδὴ ἐδέχθης
τὴν σοφίαν τῦ Θεῦ.

2 Χαῖρε, ὁπῦ εἶσαι τὸ σεμνόπρεπον
κελλίον. ἐπειδὴ ἐκατοίκησε μέσασε
ἡ ἀεικίνητε πρόνοια.

3 Χαῖρε, ὁπῦ τὺς φιλοσόφυς ἀπο-
δείκτεις ἀσόφυς & μωρές.

Χαῖρε τεχνολόγους
λόγους ἐλέγχουσα.

5 Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί.

6 Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶ μύθων ποιηταί.

7 Χαῖρε τῆς Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασῴζουσα.

8 Χαῖρε τῆς ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

9 Χαῖρε βυθὸν ἀγνοίας ἐξέλκουσα.

10 Χαῖρε πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

11 Χαῖρε ὁλκὰς τῶ θελόντων σωζομένας.

12 Χαῖρε

4 Χαῖρε, ὅπου ἐλέγχεις ἐκείνους ὅπου μὲ τέχνην λογαειασμὸν φυσικῶν σου ἐναντιώνονται, ἀποδείκνυντας ἀλόγους, ἤγουν ὡς δὲν ἔχουσι λογαειασμόν.

5 Χαῖρε, διατὶ ἐλωλαθήκασιν οἱ δύσκολοι, ἐ ἄτυχοι διὰ τῆς θείων μυστηρίων.

6 Χαῖρε, διατὶ ἐψυχήκασι, ἐμαραναθήκασιν οἱ ποιηταὶ τῆς παραμυθιῶν. ἤγουν ἐξωλοθρεύθηκασι, ἐ ἀφανισθήκασιν οἱ ψευδοπροφῆται, ὁποὺ ἐπλανοῦσαν τὸν Κόσμον.

7 Χαῖρε, ὅπου ἀνέσωσες, ἤ ἐκαπαχάλασες τὰ σοφιστέγματα τοῦ συλλογισμοῦ τῆς σοφῶν Ἀθηναίων, ἤγουν τὰς ὑφλὰς ἤ τεχνικὰς ἐφευρέσεις τῆς ῥητόρων.

8 Χαῖρε, ὅπου γεμίζεις τὰ δίκτια τῆς ψαράδων, ὅπου ψαρεύουσιν ἀνθρώπους. ἤγουν ὅπου κάμνεις ἤ καταπείθονται πολλοὶ, καὶ φαρακινῶνται ἀπὸ τὰς νεοθεσίας τῆς Ἱερέων, ἐ Διδασκάλων, ἐ φισσοῦν εἰς τὸ κήρυγμα τῆς Ἀποστόλων.

9 Χαῖρε, ὅπου σύρνεις τὰς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς ἀγνωσίας εἰς τὸ ὕψος τῆς σοφίας.

10 Χαῖρε, ὅπου φωτίζεις πολλοὺς εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ.

11 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τὸ σεργιόν, ἐ ἄφοβον καράβι ἐκείνων, ὁποὺ θέ-

λουν

λουν νὰ σωθοῦν,

12 Χαῖρε, ὅπου εἶσαι λιμιῶνας ἀκίνδυνος ἐκείνων, ὁποὺ πλέουσι τὴν θάλασσαν τῆς ζωῆς. διατὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰ πάθη τοὺς ἀναπαύεις.

13 Χαῖρε νύμφη τοῦ Θεοῦ ἡ ἄνανδρος.

Σῶσαι θέλωντας τὸν Κόσμον ἐκεῖνος, ὅπου μὲ ἄκραν σοφίαν ἐξόλισε τὰ πάντα, καὶ ἐσωθεσέτα καλαλίαν, εἰς τὸν ἴδιον τὸν Κόσμον αὐτοκάλεσος θεληματικῶς ἦλθε. καὶ ἔσωντας νὰ εἶναι αὐθέντης, καὶ κυβερνήτης, ὡσὰν Θεὸς, διὰ ἐμᾶς ἐφάνηκε τέλειος ἄνθρωπος, ὡσὰν ἐμᾶς. διατὶ μὲ τὸ ὅμοιον ἔσωντας νὰ ἐκάλεσε τὸ ὅμοιον, ἤγουν μὲ τὴν ἀνθρωπότητα ἔσωντας νὰ ἐκάλεσε τὸν ἄνθρωπον, ἀκέι ὡσὰν Θεὸς τό.

Σῶσαι θέλωντα τὸν Κόσμον, ὁ τῆς ὅλων πρωτόπορ, πρὸς ἕνα αὐτεπάγγελτος ἦλθε. καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεὸς, δι' ἡμᾶς ἐφάνη, καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος. ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει.

Ἀλληλούϊα.

Τεῖχος εἶ τῆς παρθένων, Θεοτόκε παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προσέχοντων. ὁ γὰρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκήνασέσε ποιητὴς ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μή-

Ἀλληλούϊα.

Δόξασοι ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀδιαιρέτοις προσκυνούμενος μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Τεῖχος, δικαίωσις, ἐ εἰσκέπασις εἶσαι τῆς παρθένην, ὦ Θεοτόκε παρθένε, καὶ προσασία ὁλονῶν ἐκεινῶν, ὁποὺ μὲ βεβαίαν ἐλπίδα, ἐ πίστιν αὐτοκείτον προσρέχουσιν εἰς τὴν σκέπην σου. διατὶ ὁ ποιητὴς, καὶ κτίστης τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς διὰ τέτοιαν σὲ ἔκαμε, καὶ σὲ ἐκατάσησεν εἰς τὸν Κόσμον, ὦ καθαρωτάτη μή-

μήτρασε, καὶ πάντασσοι προσφωνεῖν διδάξας.

1 Χαῖρε ἡ σύλη τ παρθενίας.

2 Χαῖρε ἡ πύλη τ σωτηρίας.

3 Χαῖρε ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως.

4 Χαῖρε χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

5 Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τὲς συλληφθέντας αἰσχρῶς.

6 Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνεθέτησας τὲς συληθέντας τὸν νᾶν.

7 Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργῆσα.

8 Χαῖρε ἡ τὸν πορέα τῆς ἁγνείας τεκῆσα.

9 Χαῖρε πασὰς ἀπόρε νυμφεύσεως.

10 Χαῖρε πιστὲς Κυρίῳ ἁρμόζεσα.

11 Χαῖρε καλὴ νεροξόφε παρθένων.

12 Χαῖρε ψυχῶν νυμφεσόλε ἁγίων.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

ΥΜνος ἅπας ἡττᾶται, σωεκτείνεσθαι πλήθει τ πολλῶν οἰκτιρμῶν σε. ἰσαρίθμες γὰρ τῇ ψάμμῳ ὠδὰς, ἀν προσφέρωμέν σοι βασιλεῦ ἅγιε, ἐδὲν τελῆμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, πῖς σοὶ βοᾶσιν.

Ἀλληλούϊα.

ΦΩτοδόχον λαμπάδα, πῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν παρθένον. τὸ γὰρ φῶς

10 Χαῖρε, ὁπῆ σμίγεις, καὶ ὁμονοιάζεις τὲς πιστὲς Χειστιανὲς μὲ τὸν Κύειον, καὶ Θεόνυμας.

11 Χαῖρε, ὁπῆ εἶσαι καλὴ ζοφῆσα, ἐς απλαγχνικὴ κυβερνήτρα τῆς παρθένων.

12 Χαῖρε, ὁπῆ εἶσαι ἡ νυμφοσελίσρα τῆς ψυχῶν τῆς ἁγίων.

13 Χαῖρε ἡ ἀγλαόμορφος νύμφη τῆ Κυείε ἡ ἀνανδρος.

ΥΜνος, καὶ κάθε ἔπαινος, καὶ δοξολογία νικᾶται, ὅταν θελήσῃ νὰ πλατυνθῇ, καὶ νὰ μεζηθῇ μὲ τὸ πλῆθος τῆς πολλῆς σε ἐλεημοσυνης, καὶ ἀπείρε δυσπλαγχνίας. διατὶ αὐ σῆ προσφέρωμεν σαναγιε βασιλεῦ ἐς τόσες ὕμνους, καὶ μελωδικὲς ψαλμὲς, ἰσομέζες μὲ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, ἐδένα φᾶγμα κάμνομεν ἄξιον δυχαεισίας εἰς τόσα ἀγαθὰ, ἐς δυεργεσίας, ὁπῆ ἔδωκες εἰς ἐμᾶς, ὁπῆ σῆ φωνάζομεν.

Ἀλληλούϊα.

Δόξασοι Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

ΦΩτοδόχον λαμπάδα, ὁπῆ ἐδέχθη τὸ θεϊκὸν φῶς, θωρῆμεν τὴν ἁγίαν παρθένον Μαρίαν, ὁπῆ ἐφάνη, ἐς ἔφεξεν εἰς ἐκείνες, ὁπῆ ἐσκοτισμένοι ἦσαν εἰς τὴν σκοτινάδα τ ἁμαρτίας. διατὶ,

ἄυλον ἅπτισα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θείων ἅπαντας. αὐγὴ τὸν νῶν φωτίζουσα, πραυγὴ δὲ τιμωμένη παῦπα.

1 Χαῖρε ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου.

2 Χαῖρε βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

3 Χαῖρε ἀσραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα.

4 Χαῖρε ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

5 Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν.

6 Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύῤῥητον ἀναβλύζεις ποταμόν.

7 Χαῖρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον.

8 Χαῖρε τῆς ἁμαρτίας ἀναι-

μὲ τὸ νά λάμπῃ τὸ ἄυλον, ἐς θεῖον φῶς, ὁδηγᾷ ὅλους πρὸς τὴν θεογνωσίαν, φωτίζοντας μὲ τέτοιαν λάμψιν τὸν νῶν μας, ἐς ἐμεῖς μὲ μίαν φωνὴν τὴν τιμοῦμεν τέτοιας λογῆς.

1 Χαῖρε παρθένε, ὁποῦ εἶσαι ἡ ἀκτῖνα τοῦ νοητοῦ ἡλίου Χριστοῦ.

2 Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ἡ λάμψις τοῦ φωτὸς, ὁποῦ ποτὲ δὲν σκοτιάζει.

3 Χαῖρε ἡ ἀσραπὴ, ὁποῦ καταλαμπρύνεις, ἐς φωτίζεις τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

4 Χαῖρε, ὁποῦ ὡσὰν βροντὴ φοβίζεις, καὶ καταπληγώνεις τοὺς ἐχθροὺς διαβόλους, ἐς τοὺς ἐναντίους τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

5 Χαῖρε, διότι ἀνατέλλεις τὸν ἀληθινὸν φωτισμὸν τὸν Χριστὸν, ὁποῦ μὲ πολὺ φῶς φωτίζει ὅλον τὸν Κόσμον.

6 Χαῖρε, διότι ἀναβρυσώνεις τὸν πολυζεχάτον ποταμὸν τὸν Χριστὸν, ὁποῦ μὲ τὰ πολλὰ ῥεύματα τῆς χαρᾶς ποτίζοντε, ὡσὰν μὲ γλυκιὰ νερὰ, δροσίζει τὰς ψυχὰς ἐκείνων, ὁποῦ διψοῦσι τὴν σωτηρίαν.

7 Χαῖρε, ὁποῦ σημαδεύεις τὸν τύπον τῆς προβατικῆς κολυμβήθρας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἀδυνατοὶ ἐθεραπεύονταν.

8 Χαῖρε, ὁποῦ τῆς προπατορικῆς ἁμαρ-

ἀναιρέσα τὸν ῥύπον.

9 Χαῖρε λυτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν.

10 Χαῖρε πραπὴρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

11 Χαῖρε ὀσμὴ τοῦ Χριστοῦ εὐωδίας.

12 Χαῖρε ζωὴ μυστικῆς δεξίας.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρειν δῶναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεολύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τὴν αὐτοῦ χάριτος. καὶ χίσας τὸ χειρόγραφον, ἀνέβη παρὰ πάντων δοῦτως.

Ἀλληλούϊα.

ἁμαρτίας λιώνεις, καὶ ἀφανίζεις τὴν ἀπατεώνα.

9 Χαῖρε λυτρὸν, ὁποῦ ξεπλύνεις, καὶ καθαρίζεις τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὴν συνείδησιν.

10 Χαῖρε ἀγγεῖον, ὁποῦ κερνᾷς ἐς ποτίζεις τὴν χαρὰν, ἐς ἀγαλλίασιν εἰς τοὺς λυπημένους.

11 Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ἡ ὀσμὴ τῆς μυρωδιᾶς τοῦ Χριστοῦ.

12 Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ἡ ζωὴ τοῦ μυστικοῦ συμποσίου.

13 Χαῖρε νύμφη τοῦ Θεοῦ ἀνύμφευτε.

Χαίρειν θέλωντας νὰ δώσῃ, καὶ συγχώρησιν τῆς παλαιᾶς χρεωῶν, ἐς τῆς προπατορεικῶν ἁμαρτιῶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ὅλονῶν τὰ χρέη πληρώνει, καὶ λιώνει ταῖς ἁμαρτίαις, ἦλθεν ἀπὸ λόγου του ἐδῶ κάτω εἰς τὴν γῆν εἰς ἐμᾶς, ὁποῦ ἤμεθαν φυγάτοι, μακρεμένοι, καὶ ξενιτεμένοι ἀπὸ τὴν χάριν του. καὶ ἔσωπας νὰ χίσῃ τὸ χειρόγραμμα τοῦ προπατόρος Ἀδάμ, ἀκούει ἀπὸ ὅλους μας εἰς αἰῶνας αἰώνων τοῦτο

Ἀλληλούϊα.

Ἅγιος ὁ Πατὴρ, ἅγιος ὁ Υἱὸς, ἅγιος τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. Τριὰς ἁγία δόξασοι.

Ψ Α'λοντέσσι τὸν τόκον, ἀυμνῦμενσε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε. ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρὶ, ὁ σωέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶνσοι πάντας.

1 Χαῖρε σκηνὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ Λόγε.

2 Χαῖρε ἁγία ἁγίων μείζων.

3 Χαῖρε κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

4 Χαῖρε θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

5 Χαῖρε τίμιον διάδημα Βασιλέων δυσεβῶν.

6 Χαῖρε καύχημα σεβάσμιον Ἱερέων δυλαβῶν.

7 Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.

8 Χαῖ-

Ψ Α'λλοντες, καὶ συγχαίροντες τῇ ἁγίανσε γέννᾳ Θεοτόκε παρθένε, ἀυμνοῦμεν, καὶ δοξάζομένσε ὅλοι ὡσαὶ ὁπῶ εἶσαι ἔμψυχος ναὸς, οἶκος, καὶ παλάτιον τοῦ προαιωνίε Θεοῦ. διατὶ ἔσωνας νὰ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν ἁγίανσε γαστέρα ἐκεῖνος, ὁπῶ ἔχει ὅλον τὸν Κόσμον εἰς τὸ χέριτε, σὲ ἡγίασε, καὶ ἐδόξασέσε, καὶ ἐμᾶς ἐδίδαξεν ὅλες νὰ σῶ φωνάζωμεν.

1 Χαῖρε παρθένε, τὸ καυχημα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ.

2 Χαῖρε ἡ ἁγία, ὁπῶ εἶσαι μεγαλήτερη ἀπὸ ὅλες τὲς ἁγίες.

3 Χαῖρε κιβωτὲ, ὁπῶ ἐχρυσώθης μὲ τὸ Πνεῦμα, ἡ ὁποία ἐπροικονίθης ἀπὸ τὴν κηβωτὸν τῆς Διαθήκης.

4 Χαῖρε Θεοτόκε, ὁπῶ εἶσαι ὁ ἀξόδιασος, ἀλλάσος, καὶ ἀτελεύτητος θησαυρὸς τῆς ζωῆς μας.

5 Χαῖρε τὸ τιμιώτατον σεφάνι τῆς δυσεβεσάτων βασιλέων.

6 Χαῖρε τὸ δυλαβητικώτατον καύχημα τῆς δυλαβεσάτων Ἱερέων.

7 Χαῖρε, ὁπῶ εἶσαι ὁ ἀσάλευτος, καὶ ἄσειστος πύργος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χεισοῦ.

8 Χαῖ-

8 Χαῖρε τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

9 Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια.

10 Χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

11 Χαῖρε χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία.

12 Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

13 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω Πανύμνητε μῆτερ, ἐτέκνωσας τὸν παντων κτίσαντα ἁγιώτατον Λόγον. δεξαμενὴ τὴν ἡμῶν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι, συμφορᾶς ἅπαντας. καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας.

Α'λληλούϊα.

8 Χαῖρε, ὁπῶ εἶσαι τὸ αἰώνιον, καὶ ἀκέρσευτον τεῖχος τῆς βασιλείας τοῦ Οὐρανῶν.

9 Χαῖρε, ὁπῶ διὰ μέσσου συκώνενται νικητήρια κατὰ τῶν δαιμόνων, καὶ θειάμβοι τῆς σωτηρίας μας.

10 Χαῖρε, ὁπῶ διὰ μέσσου νικῶνται, καπαγκρεμνίζονται οἱ νοητοὶ, καὶ οἱ αἰσθητοί μας ἐχθροί.

11 Χαῖρε, ὁπῶ εἶσαι ἡ θεράπευσις, καὶ ἰατρεία τοῦ σώματός σε.

12 Χαῖρε, ὁπῶ εἶσαι ἡ λύτρωσις, καὶ σωτηρία τῆς ψυχῆς μου.

13 Χαῖρε ἡ ὄντως ἐκλεκτὴ τοῦ Θεοῦ νύμφη μητροπαρθένος.

Ω Πανύμνητε, καὶ εὐλογημένη, ὑπέραγνε, ἀειπάρθενε μητέρα, ὁπῶ ἐγέννησες τὸν ἁγιώτατον ἀπὸ ὅλες τὲς ἁγίες Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ Παζιός. παρακαλῶ μου σε, μὲ τὸ νὰ δεχθῇς τέτοιους τοῦ παρεινοῦ προσαγωγὴν, ὁπῶ οἱ ἁμαρτωλοὶ σῶ προσφέρομεν ὁλοψύχως, λύτρωσαι ἀπὸ κάθε κίνδυνον, καὶ συμφορὰν ὅλες τὲς Χεισιανὲς, καὶ ἐλεύθέρωσαι ἀπὸ τοῦ μέλλεσαν κόλασιν ἐκείνες, ὁπῶ μὲ καθαρὰν καρδίαν φωνάζεν εἰς ἐσένα τό.

Α'λληλούϊα.

Δόξα τῷ προαναρχῳ Πατρὶ, τῷ σὲ

σὲ πρὸ αἰώνων φρυαναδύσαντι ἀλλο-
γημένῳ ἐν γυναιξὶ, καὶ ἀγνῷ, καὶ
ἄμωμον νύμφῳ, ἣ μητέρα τὸ μὲ
αὐτὸ. Δόξα τῷ δωναρχῳ Υἱῷ,
καὶ Λόγῳ τὸ Παζρὸς, τῷ σὲ κατα-
σκηνάσαντι παρθένα ἁγιάσματος,
καὶ ἁγνῷ μητέρα αὐτὸ. Δόξα τῷ
παναγίῳ, ἣ ζωοποιῷ Πνεύματι
τῷ ὁμουσίῳ, ἣ σωναρχῳ τῷ Πα-
ζρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, τῷ σὲ ἐπισκιάσαντι,
ἣ διαφυλάξαντι ἄχραντον, καὶ ἄφθο-
ρον μητέρα Χριστὸ τὸ Θεὸ ἡμῶν.

Εὐχὴ πρὸς τὴν αὐτὴν μακαριωτάτην Παρθένον.

ΧΑῖρε Δέσποινα μῆτερ ἐλέους. ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. πρὸς σε βοῶμεν οἱ ἐξόριστοι παῖδες τῆς Εὔας. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ σωτήρα ἡμῶν τοὺς οἰκτίρμονας σε ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σε, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον, ὦ ὀλυκὴ, ὦ γλυκεῖα παρθένε Μαρία.

ΟΙΚΟΙ ΚΑ'.

Εἰς τὸν Τίριον

ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ.

Ποίημα τοῦ ΡΑΜΑΤΑ'.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

ΣΟΙ, ὑπὲρ πάντας ἀληθῶς ἁγίους μείζονι, Ὁ ὑ-
πὲρ πάντας ἁμαρτῶν τοὺς ἀνομήσαντας, Τὸ ἐ-
γκώμιον προσφέρωσοι Ἰωάννη. Ὡς ὃν ἔχων παῤῥησίαν
πρὸς τὸν Κύριον. Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλυθέ-
ρωσον. Ἵνα κράζω σοι. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἄρχομαί σοι τὸν ὕμνον, θεοῦμν τε μάκαρ, χα-
ρᾷ σωτελισμένος ὀβῳ. ἀφημῶν γὰρ ἥδομαι
τὰ σά. ἀπορῶν δὲ λόγε θείλιῶ Πρόδρομε. αὐτὸς δὲ
ἰσχύων με παράσχε λέγειν. χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐφά-
νη, χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐφθάρη. χαῖρε τῶν περάτων τῆς
γῆς ὁ διδάσκαλος, χαῖρε τῶν περάτων Χριστὸ ὁ προάγ-
γελος. χαῖρε μήκος ἁγιότητος φθάνων μέχρις Οὐρα-
νῦ, χαῖρε πλάτος καθαρότητος ἁγιάζων πᾶσαν γῆν.

χαῖ-

χαῖρε ὅτι Τελάδα τὸν ἀγίαν κατεῖδες, χαῖρε ὅτι δυάδα ὑλικὴν ὑπερεῖδες. χαῖρε ἀστὴρ δεικνύων τὸν Ἥλιον, χαῖρε ἀστὴρ φωτίζων ὑφήλιον. χαῖρε δι' ἧς ὁ Χριστὸς ἐμιλώθη, χαῖρε δι' ἧς ὁ σατὰν ἐμισήθη. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Βλέπων γένος ἀνθρώπων, κείμενον ἀνθρώπως, αἰσθάνεται Θεὸς φιλανθρώπως. Καὶ θελήσας πέμψαι τὸν Υἱὸν, ἐκκαθάραι πάντα τὸν ἰὸν τοῦ ὄφεως, προέπεμψε τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ κηρύξαι τοῖς ἀνοίοις λέγειν, Ἀλληλούϊα.

Γέννησιν Ζαχαρίας, θυμιάματος ὥρᾳ, μανθάνει τοῦ υἱοῦ δι' Ἀγγέλου. οἷς δὲ ἠπίστησε τούτῳ λαλῶν, κατακέκριται μὴ τι λαλεῖν. Βλέψας δὲ τὴν ἔκβασιν τῆς λόγου τοῦ Ἀγγέλου, τὸ λαλεῖν λαμβάνει. χαῖρε ἡ λύρα τῆς Ἐκκλησίας, χαῖρε ἡ θύρα τῆς βασιλείας. χαῖρε Προφητῶν τοῦ Θεοῦ τὸ συμπέρασμα. χαῖρε ἀρετῶν ἁπασῶν τὸ συμφόρημα. χαῖρε ἀγγέλε ἐπίγειε παρρησίας τοῦ Χριστοῦ, χαῖρε ἀνθρωπε οὐράνιε βασιλείας τοῦ Θεοῦ. χαῖρε τῆς ἐγκρατείας ὁ σοφὸς παραινέτης, χαῖρε τῆς ἀπλότητος ὁ ὀξὺς ἀκριβέτης. χαῖρε κρατὴρ τοῦ νέκταρος πάροχε, χαῖρε λευκὴ καθάρσεως τροφὸς ἔνε. χαῖρε πρυτὴρ καυσικὲ τῆς ἀπάτης, χαῖρε λαμπτὴρ φαυσικὲ γῆς ἀπάσης. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Δέξιοῦται, ἀσμένως ἀσπασμῷ ἡ Παρθένος, ἰδοῦσα νυοφόρον τὸν ξένον. Ὁ δὲ κῆρυξ ἔνδον τῆς μήτρος, ὑπηνοῦς τὸν ἔσω τῆς γαστρὸς κύριον, ὡς ῥήμασι τοῖς ἄλμασι χρησάμενος, ἐβόα λέγων. Ἀλληλούϊα.

Ἔ

Ἔχαιρον τῇ γεννήσει, καὶ ἠρίνων τὸν πλησίον, μαθεῖν οἱ συγγενεῖς Ἰωάννου. γράμμασι ταύτῳ ἐντυπῶν Ζαχαρίας, τέως σιωπῶν φθέγγεται. οἱ δὲ λίθοις ἐχάρησαν, ἐθαύμασαν βοῶντες οὕτως. χαῖρε φωνὴ τοῦ πατρὸς ἐλθοῦσα, χαῖρε σιγὴ τοῦ αὐτοῦ ὁ λύσας. χαῖρε τῶν ἀγόνων λαγόνων τὸ κύημα, χαῖρε τῶν ἀκάρπων τὸ εὔκαρπον βλάστημα. χαῖρε κύκλος ὁ διερχόμενος, κύκλου ἔχων τὸν Χριστὸν, χαῖρε κύκνος ὁ ὀξύφωνος πᾶσιν ᾄδων τὰ χρηστά. χαῖρε ὁ ἐκ κοιλίας μητρικῆς ἡγιασμένος, χαῖρε ὁ πρὸ κοιλίας τῷ Θεῷ ἐγνωσμένος. χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀκενώτου, χαῖρε πλημμὴ δαιμόνων ἀνίατος. χαῖρε δι' ἧς ἐδοξάθη ὁ Κτίσας, χαῖρε δι' ἧς ἐφωτίθη ἡ κτίσις. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Ἔων θυμῷ ὁ Ἡρῴδης, ἀνελεῖν ὁ λυμῴδης Χριστὸν ζητῶν τὸ βρέφος προσάσει. Φθειρομένων δὲ τούτων κακῶς, Ἰωάννης ὁ θεῖος σοφῶς σέσωται, κηρύξαι τὴν ἀπόρρητον Χριστοῦ οἰκονομίαν, λέγων, Ἀλληλούϊα.

Ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡλικίᾳ ἀνήβῳ Ἄγγελος τὸν Ἀγγέλων φέρων. Καὶ ὁποῖος ἔσαι ἐννοῶν, τὸ μυστήριον οὐκ ἀγνοῶν, ᾔδετο. Καὶ ἄσμασιν ὡς σέμνασι, κατέσεφεν αὐτὸν χαυνάζων. χαῖρε ἡ σύλη τῆς δυσεβείας, χαῖρε ἡ πύλη τῆς βασιλείας. χαῖρε Μωϋσέως τοῦ [illegible]λαι διάδοχε, χαῖρε Βασιλέως τοῦ πάντων διάκονε. χαῖρε μάργαρον κρυπτόμενον ἐν ἐλύτρῳ τῆς σαρκὸς, χαῖρε ὄργανον χρυσόμενον ἐν τῷ πλήκτρῳ τοῦ Θεοῦ. χαῖρε ἄρτος σπείζων νηστεύοντων κοιλίας, χαῖ-

ρε οἶνος ἡδυνόντων σωφρονούντων καρδίας. χαῖρε Θεοῦ
φέρων τὸ ξόπάιον, χαῖρε σεσηρὸν παθῶν ἀποξόπαιε
χαῖρε δι' οὗ τὰ ἀρχαῖα παρῆλθε, χαῖρε δι' ὃ τὰ
νὰ ἐπεισῆλθε. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Θαυμασιὴ πᾶσα φύσις, ὤφθη ὡς ὑπὲρ φύσιν
ἐν τῇ ἐρήμῳ σε μετοικία. ἐκ μαζῶν γὰρ μητέ
κῶν πρὸς αὐτὸν μετέβης κατοικεῖν Πρόδρομε. οὐκ
νῦν, οὐδὲ σήμερα, Θεῷ ἐντρυφῶν ψάλλων, Ἀλλ
λούϊα.

Ἰθυνάς σου τὸν δρόμον, πρὸς οὐράνιον δρόμον,
ἀσκησέως ἐλθὼν ὑψηλῆς, Πρόδρομος. πρὸς
ἰθυίας ἅπαντας, ἀκούεις παρὰ πάντων, οὕτως. χα
ρε ἡ τέχνη τῆς ἐγκρατείας, χαῖρε ἡ σάθμη τ[ῆς] ἀκε
βείας. χαῖρε τῆς ἀσκήσεως ἔμψυχον ἄγαλμα, χο
ρε τῆς ἀθλήσεως θεῖον ἐκτύπωμα. χα[ῖρε] ὅρος
κρότατος παρθενίας ἀληθὲς, χαῖρε νο[μ]ος σ[ω]φρ
τος θεωρίας ὀφαγοῦς. χαῖρε ἀκτημοσύνης λαμπρὸ
φρονιγήτωρ, χαῖρε ἁγιωσύνης ὁ σοφὸς εἰσηγήτωρ
χαῖρε κανὼν νηστείας θεόδοτος, χαῖρε εἰκὼν ἀγνείας
θεόγραφος. χαῖρε ὀρθῆς, πολιτείας ὁ νομώρων, χαι
ρε σοφῆς προμυθείας νοήμων. χαῖρε κῆρυξ τῆς χα
ριτος.

Κόσμου ἡδυπαθείας, καὶ σαρκὸς προσπαθείας
ἠλόγησας καθάπαξ θεόφρον. καὶ ἀκεῖδας ε
χες σὴν ξοφὴν, ἐκ καμήλου δὲ σολὴν Πρόδρομε. π
πνεύματος οὐ σώματος ἐπίδοσιν ζητῶν καὶ λέγω
Ἀλληλούϊα.

Λύτρωσιν ἁμαρτίας, βάπτισμα μετανοίας, κη
ρύσ-

ρύσσων ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, πᾶσι μετανοεῖτε βοῶν.
τελεία γὰρ τῇ ἐρανῶν ἤγγικε. καὶ χάριν ἐχορήγησ
πιστοῖς ὡς αὐτὸς βοᾶται. χαῖρε ἐλπὶς τῇ ψυχῶν
της, χαῖρε βελὴς τὰ Θεῖα ὁ μύστης. χαῖρε χελιδὼν,
τὸ ἔαρ μεσάσασα, χαῖρε ἀηδὼν ἡ Χριστὸν κελαδήσασα.
χαῖρε νάρ[δος] ὃ ἐξέρυσε θαυμασίως ἐξ Ἐδέμ, χαῖρε
τόμα ὃ ἀνέῳξε τὰς φλεχθείσας ἐξ Ἀδάμ. χαῖρε ὁ
τῇ παρόντων ἀμελῶν ὡς μὴ ὄντων, χαῖρε ὁ τῇ μελ-
όντων φροντὶς ὡς μενόντων. χαῖρε δι' ὃ πίπτων ἀ-
ίσατο, χαῖρε δι' ὃ βαλλων ἀφίσαται. χαῖρε φω-
ὴ βοῶντος Θεοῦ ὁ ἐκτεινάς, χαῖρε ὁρμὴν τῆς σαρκὸς ὁ
υσείλας. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Μετανοίας τὸν σάλπιγγα τῆς ἐρήμου ὁ σάλπιγξ, πε-
λλυσε τὰς ἁμαρτίας ἐκφύσιν. ἐκκαθάραι ἦκεν γάρ
πνεῦμα, ὁ τὸ πτύον ἔχων τῇ χειρὶ Κύριος, καὶ ἀλωρώ-
σει πάντων. Συνάξει δὲ ἐγκάρπους λέγων, Ἀλλη-
ουϊα.

Νέον θέλων ὁ Κτίστης ἀναδεῖξαι τὴν φύσιν, τοῖς ὕ-
δασιν αὐτὸν ἀναπλάττει. Καὶ πρὸς τοῦτο φέρει συ-
ργὸν, ὁ βαπτίσει πάντα ἐνεργῶν Κύριος, βαπτίσμα-
ος τὴν κήρυκα. ᾧ πάντες οἱ πιστοὶ βοῶμεν. χαῖρε φωνὴ
ῦ Θεοῦ ἁγία, χαῖρε σιγὴ τῶν ἐχθρῶν τελεία. χαῖρε θυσίας
βροτῶν τὸ κεφάλαιον, Χαῖρε παρρησίας Θεοῦ τὸ προοίμιον.
χαῖρε ὅτι ἐπεχόρτασε πᾶσα χάρις ἐπὶ σοὶ, χαῖρε ὅ-
ι ὑπεχώρησε πᾶσα πλάνη διὰ σοῦ. χαῖρε ὁ ἁψπτύ-
ας τὰ ἡδέα τοῦ βίου, χαῖρε ὁ ἁλύσας τὰ πικρὰ τῇ ἐν
βίῳ. χαῖρε δι' ὃ ἐδόθη μετάνοια, χαῖρε δι' ὃ ἐλύθη ἀπό-
οια. Χαῖρε ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ὁ κηρύξας, χαῖρε ἄγνον ὁ τὸν

βίον

βίον τρήσας. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Ἐνίλω κόνωσιν βλέπων, ὁ βαπτίζων τὸ λόγῳ, ἐξίσατο καὶ ἴσατο λέγων. Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ, καὶ σὺ βαπτισθῆναι πρός με παραγέγονας; ὁ δὲ θαρρεῖν ἐπέταξε, καὶ ἔργον ἐκπληροῦντα λέγειν, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Χειρὶ πάντα φέρων, σῇ χειρὶ ὑποκλίνει, τιμᾷ τέκνῳ κεφαλὴν Ἰωάννη. οὐ καθάρσεως χρήζων αὐτὸς, ἀλλ' Ἀδὰμ καθαίρων ἐν ὕδατι. Θέσπισοι ὡς λειτουργῷ τῆς χάριτος ἀκούειν ταῦτα. χαῖρε ἀγίων πάντων μείζων, χαῖρε ἀγγέλων ὁδοῦ ἐλάττων. χαῖρε γυναικῶν γεννητοῖς ὁ ὑπέρτερος, χαῖρε γεννητὸς ἐξ αὐτῆς ὁ ἀπέρλαμπρος. χαῖρε κάλαμε τῆς χάριτος, νέον νέον ἐντυπῶν, χαῖρε θάλαρε τοῦ Πνεύματος, ἐκ πάντων τῶν ἀρετῶν. χαῖρε ὅτι ἐγένου γερῶν ὑπερόπτης, χαῖρε ὅτι ἐφανῆς ἐρανίων ἐπόπτης. χαῖρε ποιμὴν θρεμμάτων τοῦ Πνεύματος, χαῖρε λιμὴν πνευμάτων ἀπείρατος. χαῖρε ὁ ῥᾳδίως ὁ ἐκπλώων τὰ πάθη, χαῖρε ὁ νῆς ὁ Θεοῦ βλέπων βάθη. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Ποθος πέπεικεν αἴχμης τὸν υἱὸν τῆς αἰχμῆς, κτῆσαι τὸν Βαπτιστὴν κατακλεῖσαι. Καὶ καλύψαι πειρώμενον τὸ κακὸν, ἔλαθεν ἀείδηλον αὐτὸ θέμενος. λόγος γὰρ οὐ δέδεται τοῖς φάλλουσι Κυρίῳ ὕπως. Ἀλληλούϊα.

Ῥήματός ὡς βέλη, δεδεγμένος Ἡρῴδης, κεντᾶται τὴν καρδίαν παιδείαν. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τοῦ ἀσεβῆ, μώλωπες εἰσὶν ὀδυνηραὶ Πρόδρομε. Καὶ θυμήσκων, ἀνομίαν ἐκ ἠνέσχετο εἰπεῖνσοι ταῦτα. χαῖρε ἁγίασμα ὁ παρέ-

παρέχων, χαῖρε τὸ πίασμα ὁ ἐπέχων. χαῖρε τῶν πιπτόντων βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις, χαῖρε προκοπτόντων Θεῷ ἡ βεβαίωσις. χαῖρε ἄὔλον ὡς Ἄγγελος ἐν γῇ βίον μελθὼν, χαῖρε σῦλον ὡς δαίμονα τὸν Ἡρῴδην παθελών. χαῖρε ὁ τοῦ ἀῤῥήτων τοῦ Θεοῦ οἰκονόμος, χαῖρε ὁ ἀπορῥήτων ἀγαθῶν κληρονόμος. χαῖρε καλῶν εὐωδίαν δωρούμενος, χαῖρε κακῶν δυσωδίαν ξορκίζων. χαῖρε δι' ὃ Ἀδὰμ ἐνεδύθη, χαῖρε δι' ὃ σατὰν ἐγυμνώθη. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Σλας πλὴν δίκην, ἔσιλβον ὡς ἐκ δίσκου τὸ πίναπον ἠθείασε πάρα. καὶ τὸ σκότος πᾶσαν τιμὴν ἰχνῦ, ἡ ἀκτὶς ἀπέλασεν αὐτοῖς Πρόδρομε, ἡμᾶς δὲ καθωδήγησε, τοῦ φωτὸς τοῦ Πατρὶ κραυγάζειν, Ἀλληλούϊα.

Τοῦ φωτὸς τὴν λυχνίαν ὁ τοῦ σκότους ἐργάτης, ἐκ ἔφερον εἰς ἔλεγχον ἔχειν. ὡς γὰρ φίλος ἔργων σκοτεινῶν, παρρησίᾳ ταύτης σφαλερῶς ἤχθετο. Διὸ ἐκ μέσου ἔθησιν αὐτὸν μὴ σωιεὶς κραυγάζειν. χαῖρε τὸ ἔλεγχος τῆς ἀγνείας, χαῖρε ὁ ἔλεγχος τῆς λαγνείας. χαῖρε τοῦ φωτὸς καὶ ἀγγέλων μεθόριον, χαῖρε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὸ μεταίσιον. χαῖρε μέσος ὡς ἀνέτειλας τοῦ Θεοῦ διαθηκῶν, χαῖρε τέλος ὡς γεγένησαι τοῦ γραφῶν τοῦ νομικῶν. χαῖρε ὁ πανάντια εἰς τ' αὐτὸ καταμίξας, χαῖρε ὁ ἀσαρκίαν ἐν σαρκὶ κατορθώσας. χαῖρε βροντὴ τὸν κόσμον ἐκπλήττουσα, χαῖρε βροχὴ τὴν κτίσιν ἀρδεύουσα. χαῖρε δι' ὃ εὐσεβεῖς φωταυγοῦνται, χαῖρε δι' ὃ ἀσεβεῖς πυρπολοῦνται. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Ὕμνος ποῖος ἀρκέσει, ἐφικέσθαι τὸ ὕψος τῆς σῆς

μεγαλωσύνης Προφῆτα. ἢ ὑμνῆσαι τίς τῷ γηγενῶν, ὃν ἀγγέλων μείζονα Χριστὸς ἔδειξε; διὸ τῶν πίστιν δεδεγμένων σε μετὰ σῶν βοώντων, Ἀλληλούϊα.

Φαεσφόρος ὡς ὄρθρος τῆ ἡλίου τῆς δόξης, καὶ ἡμέρας με ἐξέγειρον ὕπνου. Καὶ γὰρ ἀνέδειξον φωτὸς, χρηγορῶντα ἔργοις φωτεινοῖς Πρόδρομε. ὡς ἂν φαιδρῷ προσώπῳ σοι, καὶ γλώττῃ γηθοσύνῳ λέγω. χαῖρε πυρὶ τῷ ἐν ζάλῃ ὄντων, χαῖρε χρυσὲ τῷ πενίᾳ ζώντων. χαῖρε λυπουμένων ταχεῖα παράκλησις. χαῖρε πλανωμένων ἑτοίμη ἀνάκλησις. χαῖρε παύων δυσμὰς Θεοῦ διαλλαγὴ, χαῖρε πάντων δυσκόλων ῥᾳστῶν ἀπαλλαγή. χαῖρε τῶν νοσημάτων τῶν ψυχῶν ἡ ὑγεία, χαῖρε τῶν μολυσμάτων τῶν αὐτῶν ἡ ἁγνεία. χαῖρε πταιόντων θεῖον ἔξιλαστμα, χαῖρε πάντων μέγα διάσωσμα. χαῖρε ὁ πᾶσι τὰ πάντα γενόμενος, χαῖρε ἑκάστῳ τὸ πρόσφορον νέμων. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Χαίρει παντελείῳ, χαιρώνυμε κῆρυξ, ψυχήν μου χαιρώσας καὶ φρένας, τῷ πάντων τὸν ῥύπον ἐξ αὐτῶν, μετανοίας γνώσει ἐξελὼν ἅπαντα, δεξον τῇ σῇμε χάριτι, ἐπάξιον Θεῷ πραυγάζειν, Ἀλληλούϊα.

Ψῶμισόν με προφῆτα, τῆς ἀφθάρτου ζαπέζης, ψιχίοις πεπτωκόσιν, ὡς κύων ἐν λιμῷ πήνομαι σφόδρα, σεῖο ἄρτε ἀπορῶν Πρόδρομε. Καὶ κόρεσον καρδίαν με, ὡς ἄνσοι δ' χαρίσως πράζω. χαῖρε σφραγὶς Προφητῶν ἁγίων, χαῖρε κριπὶς ἀποστόλων θείων. χαῖρε νυμφοστόλε ὡραῖε τῆς χάριτος, χαῖρε θεολογικὸν ῥεῖθρον

θρον νεκάτων τὸ Πνς. χαῖρε ὄμμα καθαρώτατον θεάτα ἰδών, χαῖρε στόμα ἁγιώτατον τὰ ἀπόρρητα εἰπών. χαῖρε Πρόδρομε μάρτυς, βαπτιστὰ, φωνὴ, λύχνε. χαῖρε πρόκειτε μάκαρ μιμητὰ Χῦ φίλε. χαῖρε γλυκὺ τῷ πρᾶγμα ὄνομα, χαῖρε νοὸς γλυκύτης, ἐνζύφημα. χαῖρε κοινὲ πρέσβυτε καὶ μεσίτα, χαῖρε ἐμὲ ἐξαιρέτως προσάτα. χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Ὦ προφῆτα Κ' μεγαλώνυμε κῆρυξ, ἁγίωντε ἐπέκ[illegible] πάντων. τῇ μικρᾷ νῦν πρόχες ἀπαρχῇ, & τ[illegible]ισης παραχῆς ῥῦσαί με. καὶ τ μελλούσης λύβωσα κο[illegible]σεως, τὸν σοὶ βοῶντα, Ἀλληλούϊα.

Ψυχὴ εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.

Δεῦρο & νῦν ὦ μετανοίας κῆρυξ, καὶ λύχνε χρυσαυγέστατε τῆς ἡλίου τ δόξης. ὁ καὶ μείζων παρὰ τὸν Σωτῆρος κληθείς. ὁ πᾶσι τὸν νόμον τὸ σωτήριον δείξας. ὁ τὰ σπαργανικὰ ἀγαλύσας δεσμὰ, καὶ μείζων ἐν γεννητοῖς ἀνδρεθείς. ὁ τὴν Σωτῆρα καὶ Λόγον τῆς Τριάδος σῶα, σῇ χειρὶ κρατῆσαι ἀξιωθείς. ὁ Πρόδρομός τε καὶ Προφητῶν μέγιστος, τῶν παρ' ἐμοῦ προσφερομένων παράκλησιν. Εἴσακουσον καὶ ἀνάγαγόν με τὸν τ ψυχῆς λύχνον, καὶ φώτισόν με τῇ μεσιτείᾳ σε. ἐπίλωσα γάρ με τὸν λογισμὸν, καὶ ἠφάνισα κλῆρον τ πατρικόν. ἀλόγοις ὁμοιώθην κτήνεσι, καὶ ἀθλίως τοῖς σώμασι βοσκηθήσομαι ὁ δύστηνος. πάντας ὑπερέβην ἐν ἀσωτείᾳ, τῷ βορβόρῳ κυλινδόμενος τῶν παθῶν, καὶ ἀσώτως δαπανήσας με τ ζωήν. ἀλλὰ ἔγειρόν με τῇ μεσιτείᾳ σε, μεσίτευσε πλησίας πρὸς τὸν κτίστην. ἵλεών μοι γὰρ τὸν ἀπεργασάμενος, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸ δυνάσθαι.

Ἐκτείνομοι χεῖρα κατὰ παθῶν, καὶ τελείωμοι τὸν βίον ἐν ἀγαθοῖς ἐνίσχυσον. ὅπως δοξάζωσε τὸν προσάτιωμα, τῆς ζοφερᾶς ἐκπεσεῖνμε πολάσεως. ἧς καὶ δείξης ἀνώτερον, καὶ τῆς τῶ Σωτῆρος δόξης τῇ μεσιτείασα παρακαλέσης ὁμόσεγον, προφασίαις τῶ ἱκεσίαις τῶ Θεῶ Προφῆτα καὶ Βαπτισά, ταῖς πρὸς τὸν ὅλων Κτίσιν Κύριον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Α'ΚΟΛΟΥΘΙΑ,

Ἥτις λέγεται μετὰ τὸ ἐγερθῆναι τὸν Χριστιανὸν ἐκ τοῦ ὕπνου.

Τὸ πάθος. ἦχος, ά.

Λεύτε τοῦ ὕπνε, προσπίπτομέν σοι ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι δυνατέ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τῆς κλίνης καὶ τῶ ὕπνε ἐξέγειράς με Κύριε, τὸν νοῦν με φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία Τριάς. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἑκάστε αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. Ἀλλὰ φόβῳ πράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκε ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ τὸν δίχως τούτων.

Ἐκ τῦ ὕπνε ἐξανίσάμενος, δοξάσωσοι Ἁγία Τριάς, ὅτι διὰ τὴν πολλήν σε ἀγαθότητα, καὶ μακροθυμίαν, οὐκ ὀργίσθης μοι τῷ ῥᾳθύμῳ καὶ ἁμαρτωλῷ, οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις με. Ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω

σωτήρως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἠγερμένε, εἰς ἐπιστροφὴν ἐλθεῖν, καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σε. Καὶ νῦν φώτισον μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας, ἄνοιξόν μου τὸ στόμα τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σε, καὶ σωίσναι τὰς ἐντολάς σε, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σε, καὶ ψάλλειν ἐν ἐξομολογήσει καρδίας, καὶ ὑμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σε, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δόξα σοι Βασιλεῦ, Θεὲ παντοκράτορ [illegible] τῇ θείᾳ σε καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ ἠξίω[illegible] μαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ Ἁγίου σε Οἴκου. Δέξαι Κύριε καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου, ὡς τῶν Ἁγίων καὶ νοερῶν σου Δυνάμεων, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσελθεῖν σοι τῷ ἐκ τῶν ῥυπαρῶν χειλέων μου αἶνεσιν. ὅπως κἀγὼ κοινωνὸς γένωμαι τῶν φρονίμων Παρθένων ἐν φαιδρᾷ λαμπηδόνι τῆς ψυχῆς μου, καὶ δοξάζω σε τὸν ἐν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον. Ἀμήν.

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ,

Ἐν ᾧ ὁ ἐξάψαλμος μεταφραθεὶς εἰς ἁπλῶν φράσιν: παρὰ Κυρίου Ἀθανασίου Ἱερομονάχου τοῦ Κρητός.

[illegible] σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα σοι.

Βασιλεῦ ἐπουράνιε, παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ, γ΄.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριὰς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σε. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δόξα, καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σε. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς

δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΟΤι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νυνὶ καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΣΩσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σοῦ πολιτεύματος.

Δόξα.

ΟὙφωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπ[illegible]νῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστούς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. τὴν συμμαχίαν ἔχουσι τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΡοσασία φοβερὰ καὶ ἀπαραίτητε, μὴ παρίδῃς ἁγαθὴ τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε. Στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν. Σῶζε οὓς ἐκέλδυσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην. Διότι ἔτεκες τὸν Θεὸν, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

ΔΌξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἐκτενῶς.

ΚΎριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ἐκ δευτέρου.

Ψαλμ. γ'.

1 ΚΕ, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

2 Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

3 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

4 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

5 Φωνῇ πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

6 Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα.

7 Ἐξηγέρθην,

8 Ὅτι Κύριος ἀντιλήψε-

Ἐξήγησις.

1 ΚΥριέμου, τί εἶναι ἡ ἁφορμὴ (παρὰ μόνον τὴν πολλαπλασιασμὸν, καὶ θεοσίμους ἁμαρτίας) καὶ ἐπληθύνθησαν τόσοι ἐχθροί, καὶ μὲ θλίβουσι;

2 Καὶ διατί ἐσυκοφάντησαν τόσοι λαοὶ καὶ παπαπαίνουσι (καὶ μὲ τυραννοῦσιν ἄδικα χωρὶς νὰ τοὺς κάμω κανένα πταίσιμον,)

3 Καὶ ὅλοι τοὺς λέγουσι διὰ τὴν ζωήν μου (πῶς ἐχάθη,) καὶ δὲν εἶναι πλέον ἐλπίδα εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Θεὸν (νὰ τὸν γλυτώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖράς μου.)

4 Ἀλλὰ (ἐγὼ δὲ βλέπω εἰς τὸν νοῦν μου τὰ λογιάτατα, διατὶ γνωρίζω πῶς) ἐσὺ Κύριέ μου διὰ τὴν σὴν ἀγαθότητα εἶσαι πάντα ὁ βοηθός μου, καὶ ἡ τιμή μου, καὶ μὲ ὑψώνεις εἰς τὸ καλλίτερον.

5 (Ὡσὰν ὁποῦ τὸ ἐγνώρισα φανερὰ πολλὰς φοράς) ὁποῦ σὲ ἐπαρακάλεσα Κύριε μου μὲ πολλὴν ὀρμὴν τῆς καρδίας μου, καὶ μοῦ ἐφώτισες ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος τῆς βασιλείας σου.

6 Ἐγὼ ἔπεσα, καὶ ἐκοιμήθηκα· (ἤγουν ἐνθυμοῦμαι πῶς, ὅσους φόβους ἔπεσα ἀπὸ τὰ μεγάλα μου κίνδυνα, καὶ παρολίγου ἀπέθανα.)

7 Ἀπὸ τὴν δύναμίν σου ἀνεσάθηκα,

8 (Καὶ ἀπὸ τοῦτο γνωρίζω πῶς ἐσὺ Κύριέ μου θέλεις μοῦ βοηθᾷ πάν-

φεταίρες.

9 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαῶν, τὰς κύκλῳ σωεπιτιθεμένων μοι.

10 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

11 Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως. Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέξιψας.

12 Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

παίπαι.

9 Διατοῦτο ἐδὲ τώρα δὲ θέλω φοβηθεῖ ἀπὸ τὰς μυριάδες πὰ φωσάπα, ὁπού με ἔχουσι τριγυρισμένον.

10 Μόνον παρακαλῶσε σικώσου πάλιν Κύριέ μου, καὶ γλύτωσαί με Θέ μου.

11 Διατὶ ἐσὺ ἐκτύπησες ἀμέζως φρυαῖς ὅλους μὲ τὰς ἐχθρούς μου ὁπού με ἐμισοῦσαν αδίκως, καὶ τοὺς ἐφάνισες, καὶ ἐσυντρίψες τὰ δόντια τοῦ κακῶν, καὶ τοὺς ἀνημισκόρπιους.

12 Εἰς τὸ χέρι σου Κύριέ μου εἶναι ἡ ζωὴ, καὶ ἡ νίκη, καὶ μᾶς τὴν δώσῃς. Διατοῦτο σὲ παρακαλῶ μὴν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν λαόν σου ἡ δυλογιάσου (νὰ κερδέσωμεν τὸν πόλεμον.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα. Ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Ἐκ δευτέρου.

Ἔξήγησις.

Ψαλμ. λζ'.

1 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

1 Κύριέ μου, μήμε μαλώσῃς εἰς τὸν θυμόσου κατὰ τὸ δίκαιον. καὶ μήμε παιδεύσῃς μὲ τὸν ὀργιόσου καθὼς μου πρέπει (διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας μου ἁμαρτίας, ἐδὲ νὰ μὲ κολάσῃς αἰώνια.)

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνέπαγησαν μοι, καὶ ἐπεξήλθες ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

2 Διατὶ τὰ σαΐτας σου καὶ ὁ φόβος σου ἐκαρφώσασι μέσα εἰς τὴν καρδίαμου (καὶ μὲ σφίζουσι.) καὶ ἐβά-

ρυνες δι' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

4 Οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

5 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

6 Ἐβδελύχθησαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

7 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

8 Ὅτι αἱ ὀσφύες μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

3 Οὐκέ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκίμου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

4 Καὶ δὲν εἶναι εἰρήνη εἰς τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου.

5 Διατὶ αἱ παρανομίαι μου ὑπερεπερίσσευσαν τὸ κεφάλι μου, καὶ σὰν φόρτωμα βαρὺ ἐβάρυναν ἀπάνωμου καὶ μὲ ἐκατασκότωσαν.

6 Καὶ ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν ἐβρώμησαν καὶ ἐσαπίθησαν αἱ πληγαῖς ὁπού ἔκαμα εἰς τὸν ψυχόμου ἀπὸ τὴν πολλήμου ἀγνωσίαν (δίχως νὰ γράφω εἰς τὴν μετάνοιαν.)

7 Καὶ μένοντας ἀγιάζβυτος ἔπεσα εἰς μεγάλην ταλαιπωρίαν, (καὶ λύπην ἄμετρον,)

8 Καὶ ἔφθασα εἰς τὸ τέλος τοῦ θανάτου.

9 Καὶ χάνομαι ὁλημερνὴς ἀπὸ τὰς πόνους μου, καὶ ζέχω (ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. καὶ φωνάζω ἀπὸ ταῖς λιγομάραις μου.)

10 Διατὶ τὰ μέλη μου ὅλα καὶ τὰ λαγόνιαμου εἶναι γεμάτα πορνικαῖς καὶ συγχασεραῖς σκνούκλαις, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζεία

εἰς

11 Εἰκακώθλω, κὴ ἐπα-
πενώθλω ἕως σφόδρα. ὠ-
ρυόμλυ ἀπὸ σκανγμῦ τῆς
καρδίας μυ.

12 Κὲ σκαντίονσε πᾶσα
ἡ ἐπιθυμίαμυ, κὴ ὁ σκενα-
γμός μυ ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπε-
κρύβη.

13 Ἡ καρδία μου ἐτα-
ράχθη,

14 Ἐγκατέλιπέμε ἡ ἰ-
σχύς μυ.

15 Καὶ τὸ φῶς τ̃ ὀφθαλ-
μῶν μυ,

16 Καὶ αὐτὸ ὐκ ἔστι με-
τ' ἐμοῦ.

17 Οἱ φίλοιμυ κὴ οἱ
πλησίον μυ,

18 Ἐξκαντίασμου ἤγ-
γισαν Ϲ ἔστησαν.

19 Καὶ οἱ ἐγγισάμυ ἀ-
πὸ μακρόθεν ἔστησαν.

20 Καὶ

εἰς τὴν ψυχλὴ Ϲ εἰς τὸ κορμίμυ.

11 Καὶ ἐγίνηκα πολλὰ κακὰ,
κὴ τυραννεῦμαι παρὰ μεγάλα.
Καὶ ἐργιεῦμαι, ἤγουν ῥυάϊομαι
ἀπὸ σκανγμὺς δριμυπάτυς τῆς
καρδίαμυ. (Ϲ τινὰς δὲν εἶναι νὰ
μῦ βοηθήσῃ εἰς τὺς πόνες μυ, Ϲ
νὰ μὲ γλυτώσῃ ἀπὸ τ̃ θάνατον.)

12 Διὰ τῦτο ἐγράφη εἰς ἐσένα
Κύριέμυ τῶρα ὅλημυ ἡ ὀπθυμία,
κὴ ὁ ἀιασκανγμός μυ δὲ παραμει-
ζει ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην σε, Ϲ
βοήθησαίμυ.

13 Διατὶ βλέπεις πῶς ἡ καρ-
δίαμυ εἶναι ἀναταραγμένη ἀπὸ
τὸν ζόμον μυ,

14 Καὶ ἔφυγεν ἡ δύναμίς μυ.

15 Καὶ ἐσκοτίθη τὸ φῶς τ̃
ὀμματ.ῶνμυ Ϲ τῆς ψυχῆς μυ.

16 Καὶ ἐχάθη Ϲ τὸ ἕνα Ϲ τὸ
ἄλλο, Ϲ δὲν εἶναι μετ' ἐμένα.

17 Καὶ τὸ χειρότερον οἱ φίλοι
Ϲ θωρόφοι Ϲ γειτόνοιμυ (ὁπῦ ἔ-
χα εἰς αὐτὺς τὴν ἐλπίδαμυ, ἐ-
κακοσωέψαν.)

18 Καὶ ἐσίμωσαν Ϲ ἐχάθησαν
καταπαίωμυ, Ϲ μὲ πολεμοῦσι.

19 Καὶ οἱ ἐδικοίμυ ἀπὸ τὸν φό-
βοντες, ἔφυγαν μακρὰ ἀπὸ ἐμένα
(Ϲ μὲ ἀποχωρίθησαν, δίχως νὰ
μῦ

20 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ
ζητῦντες τὴν ψυχήν μυ,

21 Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ
κακάμοι ἐλάλησαν μα-
ταιότητας.

22 Καὶ δολιότητας ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

23 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς
ὐκ ἤκυον,

24 Καὶ ὡσεὶ ἄλαλος ὐκ
ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ
ἄνθρωπος ὐκ ἀκύων,

26 Καὶ ὐκ ἔχων ἐν τῷ
στόματι αὐτ̃ ἐλεγμύς.

27 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε
ἤλπισα,

28 Σὺ εἰσακούσῃ Κύριε
ὁ Θεός μυ.

29 Ὅτι εἶπον, μήποτε
ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί

μυ.

μῦ δώσουν καμίαν βοήθειαν.)

20 (Καὶ βλέποντάς με οἱ ἐχ-
θροί μυ ἔρημον Ϲ ξένον) ἀπελά-
ζουν παρὰ πολὺ νὰ σταθοῦν τὴν
ψυχήν μυ.

21 Καὶ οἱ κακοθελητάδες μυ
μιλῦσι φλυαρίαις.

22 Καὶ δηγῦνται ἀβανίαις Ϲ
πονηρίαις ὁλημερινῆς διὰ λόγυμυ.
(Ϲ μὲ βλασφημοῦν Ϲ μὲ κατακέ-
νουσι.)

23 Μὰ ἐγὼ σὰ νὰ ἤμην κωφὸς
καμώνομαι πῶς δὲν ἀκύω,

24 Καὶ καθὼς τὸν βυβὸν ὁπῦ
δὲν ἀνοίγει τὸ στόματου.

25 Καὶ γίνομαι σὰν ἕνας ἄν-
θρωπος ὁπῦ δὲν ἀκύει,

26 Καὶ ὁπῦ δὲν ἔχει γλῶσσαν
εἰς τὸ στόματυ νὰ μιλήσῃ, (Ϲ νὰ
τὺς ταράξῃ μὲ τὰ λόγια Ϲ ταῖς
φωναῖς του.)

27 Καὶ τῦτο τὸ κάνω, διατὶ ἔχω
εἰς ἐσένα Κύριέμυ τ̃ ἐλπίδαμυ,

28 Καὶ ἐσὺ Κύριε Ϲ Θεέ μυ θέ-
λεις μῦ ἀπακύσει,

29 νὰ κάμῃς ἐκεῖνο ὁπῦ σὲ ἐ-
παρακάλεσα (νὰ μήμε ἀφήσῃς
νὰ κακοπέσω) διὰ νὰ μὴ χαρῦ-

σιν

μου.

30 Καὶ ἐν τῷ σαλεύθη-
ναι τοὺς πόδας μου,

31 Ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορ-
ρημόνησαν.

32 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστι-
γας ἕτοιμος.

33 Καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐ-
νώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

34 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου
ἐγὼ ἀναγγελῶ,

35 Καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ
τῆς ἁμαρτίας μου.

36 Οἱ δὲ ἐχθροί μου
ζῶσι,

37 Καὶ κεκραταίωνται ὑ-
πὲρ ἐμέ.

38 Καὶ ἐπληθύνθησαν
οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

39 Οἱ ἀνταποδιδόντες

μοι

σινοί ἐχθροί μου.

30 Διατὶ μὲ τὸ νὰ μὴ ἦσαι νὰ
παραμεείσω νὰ δώσω τόπον τῆς
ὀργῆς κατὰ τὸ προσαγμάτου

31 Τότε καυχῶνται ἐς χαίρον-
ται πῶς τὸς ἐφοβήθηκα πάχα καὶ
ἔφυγα.

32 (Λοιπὸν βοήθησαί μου Κύριε
μου.) διατὶ βλέπεις πῶς ἔκω εἰς
τὰ καμάτους ἕτοιμος (νὰ παιδεύω-
μαι καὶ νὰ κακοπαθῶ διὰ τὰς ἁ-
μαρτίας μου.)

33 Καὶ ὁ πόνος ἐς ἡ λύπημου
κεῖ εἰς τὸννοῦ ἐς εἰς τ' ἀμμάτιαμου
ὅλον ἕνα (κὴ ζώγει τὸ σπλάγχ-
ναμου.)

34 Καὶ πῶς ἐγὼ ξομάσω κ' ἔτε
ὥρα τὴν ἀνομίαμου, ἐς τὴν ἐ-
μολογῶμαι καὶ καταγορῶμαι
τὸς μου,

35 Καὶ μεεμνῶ ἀσκόλαξα διὰ
τὴν ἁμαρτίαν μου (νὰ τὴν ἀζδύ-
σω με τὴν καλὴν μετάνοιαν, νὰ
λυζωφῶ ἀπὸ τὶς πληγάς της καὶ
τὴν τιμωείαν τοῦ αἰώνιον.)

36 Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροίμου (τὸ
πέρνου ἀπαίωτες) κὴ ζῶσι χαρέ-
μενοι,

37 Καὶ δυναμώνενται καλίτε-
ρα καταπαίωμου.

38 Καὶ ἐπληθυώασι πιειοτέ-
ρον οἱ αὐτίδικοί μου ἄδικα.

39 (Ἀλλὰ τοῦτο μὲ λυπίζει

χει-

μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν.

40 Ἐνδιέβαλόν με,

41 Ἐπεὶ κατεδίωκον ἀ-
γαθοσύνην.

ις

42 Μὴ ἐγκαταλείπῃς με
Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀπο-
στῇς ἀπ' ἐμοῦ.

43 Πρόσχες εἰς τὴν βοή-
θειάν μου, Κύριε τῆς σωτη-
ρίας μου.

Πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀπο-
στῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τ βοήθειάν μου, Κύριε τ σωτηρίας μου.

Ψαλμ. ξβ'.

1 Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου
πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἑ Ἑρμ-

χειρότερα. διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦσαν
φίλοι μου,) Μοῦ ἀπαντοδιδοῦσι
τοῦτα τὰ πολλὰ κακὰ, ἀντὶς τὰ
καλὰ ὁποῦ τὸς ἔκαμα.

40 (Καὶ ὡσὰν νὰ ἤμουν ἐχθρὸς
τὸς) μὲ καταβάνουσι, ἐς μὲ προσ-
δύουσιν εἰς τόσα βάσανα.

41 ἐ Καὶ ἡ ἀφορμὴτες εἶναι,
διατὶ δὲ συμφωνῶ μετ' αὐτὸς εἰς
τὴν κακογνωμίαντες.) ἐπειδὴ ἐ-
γὼ γυρεύω νὰ φυλάσω τὴν κατὰ
Θεὸν ἀγάπην (ἐς καλοσύνην ὁποῦ
προσάσουν τὰ βιβλίασου.)

42 Διὰ τοῦτο μήμε παρατήσῃς
τὸν παλαίπωρον εἰς τὴν ἐξουσίαν
τὸς Κύριε ἐς Θέμου, ἐς μὴ μακρύ-
νῃς ἀπ' ἐμένα.

43 Ἀλλὰ σοχάσου νὰ φθάσῃς
εἰς τὴν βοήθειάμου γλήγορα, Κύ-
ριε τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς μου,
(νὰ μὲ λυζώσῃς ἀπὸ τὸν προσκαι-
ρον, ἐς αἰώνιον θάνατον.)

Ἑξήγησις.

1 Ὦ Θέ μου Θέ μου (παύ-
τα μου λακπαίζω νὰ
δυείσκωμαι εἰς τὴν
ἐκκλησίαν σου νὰ σὲ προσκυνῶ κὴ
νὰ σὲ δοξάζω.) κὴ διὰ τοῦτο ἦλθα
ἐς τώρα τ νύκτα ἐς προσδύχομαι.

2 Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, πόσα πλῶς σοι ἡ σάρξ μου.

3 Ἐν γῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

4 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι,

5 Τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν δόξαν σου.

6 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου,

7 Ὑπὲρ ζωάς.

8 Τὰ χείλημού ἐπαινέσουσί σε.

9 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ

2 Διατί σὲ διψᾷ πολλὰ ἡ ψυχήμου αἱμάμα μὲ τὸ κορμίμου.

3 (Καὶ δὲ κεράζουσαι νὰ προσκυνοῦν ἀπὸ τὴν παρηγοριὰ καὶ βοήθειαν ὁποῦ λαμβάνουν) εἰς τοῦτο τὸν γλυκὸν τὸν ἔρημον, καὶ ἀβατον, καὶ ἄνυδρον, (καὶ τυραννησμένον ζωήν.)

4 Ἔτζι κατὰ τὸν παράδειγμα ἐφάνηκα καὶ τώρα ὁμπρός σας εἰς τὸν ἅπειρόν σου ἁγιωσύνην,

5 Νὰ ἰδῶ καὶ νὰ προσκυνήσω τὴν δυνάμίν σου τὴν μεγάλην καὶ τὴν δόξαν σου (ὁποῦ μὲ ἐλύτρωσε ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ μὲ ἐλευθέρωσες πολλάκις ἀπὸ τὸν πόλεμον τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἀπὸ τὸν πρόσκαιρον θάνατον τῶν ἁμαρτιῶν μου.

6 Καὶ τοῦτο τὸ κάνω, διατὶ ἔχω καλίτερον) νὰ σέκω εἰς τὸν ναόν σου καὶ νὰ δυχαριστῶ (τὴν ἐλεημοσύνην σου (εἰς τὰ καλά ὁποῦ κάνεις καθημερήσιον εἰς ἐμένα,

7 Παρὰ νὰ δυείσκωμαι εἰς ταῖς πλέα βασιλικαῖς καὶ χαρούμεναις τραπέζαις) καὶ ζωαῖς (καὶ πλούτη καὶ δόξαις ὁποῦ νὰ δυείσκωνται εἰς ὅλον τὸν Κόσμον.)

8 Διὰ τοῦτο πάντα ἡ καρδία καὶ τὸ σόμαμου θέλουσι σὲ ἐπαινοῦν μὲ κατανυκτικαῖς δοξολογίαις.

9 Ἔτζι σαὶ καὶ τώρα, θέλω σὲ δυχαριστῶ εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν καὶ

τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁπλώνω τὰς χεῖράς μου.

10 Ὡς ἐκ στέατος, καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου,

11 Καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

12 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

13 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου,

14 Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

15 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου πίσω σου,

16 Ἐμὲ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

17 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου,

18 Εἰ-

νὰ σικώνω τὰ χείλημου νὰ προσκυνῶ τὸ μεγάλον σου ὄνομα.

10 (Καὶ ἀπὸ τοῦτο) σαὶ ἀπὸ καλὰ φαγία καὶ πιοτὰ θέλει χορταίνει ἡ ψυχήμου,

11 Νὰ σὲ ἐφαινέσιν ὅλον ἕνα μὲ ἀγαλλίασιν τὰ χείλημου καὶ τὸ σόμαμου.

12 Μὰ ἀνίσως καὶ σὲ θυμᾶμαι εἰς τὸ κρεββάτιμου, καὶ σὲ λογιάζω καὶ σικώνωμαι ταῖς νύκταις νὰ σὲ δοξολογῶ (δὲ τὸ κάνω Κύριέμου ὠφελέει δωρεὰν καὶ ἀπὸ καλοσύνην μου.)

13 Ἀλλὰ διατί σὲ δυείσκω πάντα βοηθόν μου.

14 (Διὰ τοῦτο σέκωντας) ἀπὸ κάτω εἰς τὸ σκέπος τῶν πτερύγων σου (καὶ τῆς ἀγάπης καὶ βοηθείας σου) θεραπεύομαι ὁ παλαίπωρος.

15 Διατὶ ἐγνώρισα πῶς ὅταν εἶναι κολλημένη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου (καὶ σὺ ἀκολουθᾷς εἰς τὰ θελήματα σου καὶ σὲ δοξάζει,

16 Εὐθὺς τὴν ὥραν ἐκείνην βλέπω καὶ μὲ βοηθᾷ) εἰς τὰ φοβερά μου κίνδυνα (ἡ μεγάλη σου δύναμις.

17 Διὰ τοῦτο ἔχω θάρρος πῶς αὐτοὶ ὁποῦ γυρεύουν νὰ πάρουσι τὴν ζωήμου ἄδικα,

18 Ἀλ-

18 Εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

19 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας,

20 Μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

21 Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ.

22 Ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ,

23 Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Δίς.

18 Ἄλλοι θέλουν ἔμπει ὑπὸ τὸν φόβους εἰς βαθυτάτους ζ σκοτεινοὺς τόπους τῆς γῆς.

19 Ἄλλοι θέλουν παραδοθῆ εἰς χέρια ξεσπαθωμένα νὰ τὸς θανατώσουν, ζ νὰ μείνουσιν ἄταφοι. (καθὼς συμβαίνει εἰς τὸς πολέμους,)

20 Νὰ γενοῦσι μερίδες τ' ἀλωπέδων (ζ θηείων νὰ τὸς ξεσκίσουν ζ νὰ τὸς καταφάγουν.)

21 Καὶ ἐγὼ μένοντας βασιλεὺς τῆς νίκης, θέλω εὐφραίνεσθαι (ὄχι εἰς τὴν ἀνδρείαν μου,) ἀλλὰ εἰς τὴν δυνάμουσα Θεό μου.

22 (Καὶ ἔτζι θέλουσι γενεῖσ' ὅλοι πῶς) θέλει τιμηθεῖ καθ' νὰ ἐπαινεθῇ ὅποιος σὲ παρακαλεῖ ἀπὸ καρδίας, ζ σὲ μνέγει νὰ τὸν γλυτώσῃς διὰ τὸ ἅγιόν σου ὄνομα.

23 (Καὶ θέλουσι σὲ δοξάζει βλέποντας) πῶς ἐβεβαιώθησαν τὰ στόματα ἐκεινῶν ὁπὸ μ.. σι καὶ κάνουσι τὰ σκάνδαλα, ζ τὰ ἔργα τὰ παράνομα.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα, καὶ νῦν: Ἀλληλούϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον. γ'

Δόξα, καὶ νῦν.

Ψαλμὸς, πζ'.

1 Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,

3 Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

4 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

5 Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον,

6 Ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,

7 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

8 Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι,

9 Καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

10 Ἔθε-

Ἐξήγησις.

1 Κύριε καὶ Θὲ τῆς σωτείας μου, μέρα νύκτα φωνάζω ἀπὸ τὸς μεγάλους μου πόνους ὁμπροσάσε.

2 Καὶ ἂς ἔλθῃ σὲ παρακαλῶ ἡ προσευχή μου εἰς τὸ πρόσωπον τῆς διαπλαγχνίας σου.

3 Καὶ κλῖναι τὴν ἀκροάσινσε εἰς τ' δέησίν μου, ζ βοήθησαί με εἰς τὴν χρείαν μου.

4 Διατὶ ἐγέμωσε πολλὰ κακὰ ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου ἐσίμωσεν εἰς τὸν ᾅδη.

5 (Καὶ κραπῶντας τὸ διάβαμε οἱ ἐχθροί μου δὲ δυώμαι νὰ τὸς φύγω) καὶ λογαριάζομαι μὲ τὸς ἀπεθαμένους ὁποῦ κατεβαίνουσιν εἰς τὸν τάφον,

6 Καὶ ἐγίνηκα σὰν ἕνας ὁλομόναχος (εἰς τὴν μέσην τῆ πολέμου δίχως δυνάμιν ἐδικήσε) ζ βοήθειαν.

7 Καὶ θυείσκομαι θαμμένος μὲ τὸς νεκρὸς συζώντανος.

8 Ὅμοιος σὰν τὰ φονεμένα λείψανα ὁπῦ κείτονται εἰς τὸ μνῆμα, ὁπῦ δὲν τὰ θυμᾶσαι πλέα νὰ τὰ κυβερνᾷς.

9 (Διατὶ αὐτὰ εἶναι θανατωμένα καὶ δὲ χρειάζονται καμίαν καὶ δὲ χρειάζονται καμίαν βοή-

10 Ἐ"θεντόμε σὺ λάκκῳ καπωτάτῳ,

11 Ἐν σκοτεινοῖς,

12 Καὶ σὺ σκιᾷ θανάτε.

13 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεσηείχθη ὁ θυμός σε,

14 Καὶ πάντας τὰς μετεωεισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

15 Ἐμάκρωνας τὰς γνωστούς με ἀπ' ἐμοῦ.

16 Ἐ"θεντόμε βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

17 Παρεδόθλω,

18 Καὶ οὐκ ἐξεπορευόμλω.

19 Οἱ ὀφθαλμοί με ἠθενήσαν ἀπὸ πτωχείας.

24 Ἐ-

θειαν νὰ φυλαχθῶσιν ἀπὸ ἐχθρες, ἀδὲ χρειάζονται κυβέρνητιν νὰ ζήσουσιν) ἐπειδὴ αὐτὰ ἐξωείθησαν κατὰ τ' ἀπόφασίνσε ἀπὸ τὸ ζωλὺ εἰς τὸν θάνατον.

10 Καὶ ἐβάλασίμε οἱ ἐχθροί με εἰς λάκκον βαθύπατον,

11 Καὶ κρύβομαι ἀπὸ τὸν φόβον με εἰς ἄχριες ζ' σκοτεινὰς πάτες.

12 Καὶ εἰς τὸν ἴσκιον τῶ ἀδίκου θανάτε ὁπῶ καρτερῶ νὰ λάβω.

13 (Καὶ τῶτο τὸ ἔ"παθα φορεπόμλυα διὰ τὰς μεγάλασμε ἁμαρτίας,) ζ' ἐσάθη βαρὺς καὶ ἀμετάσατος ὁ θυμός σε ἀπάνωμε,

14 Καὶ ἔφερες ὅλας σου ταῖς φορτύναις ζ' ἀνεμοταρχαῖς σῦ ἀστροτελέκια εἰς τὸ κεφαλύ με.

15 Ἀπέκει ἔκαμες τὰς γνωρίμες σῦ φίλυσμε σῦ ἔφυγαν ἀπ' ἐμένα (ζ' μ' ἄφηκαν ὁλομόναχον.)

16 Καὶ μὲ ἔκαμαν παίγνιον οἱ ἐχθροίμε αὐάμεσά τες κατὰ τὸν πόθοντες.

17 Καὶ ἐπαραδόθηκα (ἀπὸ τὰ κείμαπάμε κατὰ τὸ ἀπόφασίνσε εἰς τὸ ὄχυσιάντες,)

18 Καὶ δὲ δύομαι νὰ τὲς φύγω νὰ γλυτώσω.

19 Καὶ τ' ἀμμάτιάμε ἐτυφλώθησαν ἀπὸ ταῖς ἀχνυπνίαις ζ' πὶ δάκρυα, ζ' τὸ πτωχείαν μου.

20 Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε, ὅλλο τὸ ἡμέραν,

21 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

22 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσῃς θαυμάσια,

23 Ἢ" Ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

24 Μὴ διηγήσεταί τις σὺ τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σε, καὶ τὸ ἀλήθειαύ σου σὺ τῇ ἀπωλεία;

25 Μὴ γνωθήσεται σὺ τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σε;

26 Καὶ ἡ δικαιοσυνή σε γῇ ἐπιλελησμόνη;

27 Κά-

ναξίαν με.

20 (Διατῦτο μὲ δὲ εἰσκωπας ἄλλο βοήθειαν) φωνάζω Κύριε μὲ μωροσάσε ὁλημερνῆς.

21 Καὶ σικώνω τὰς χεῖράς με καὶ θκαλιοῦμαι τὸ βοήθειανσε (νὰ προφθάσῃ γλήγορα πρὸ τὸ νὰ λάβωμε τὸ ἔργον τὸν θανάτον νὰ μὲ φυλάξῃ ἄβλαβον.)

22 Διατὶ ἐδὰ Κύριέμε εἰς τὲς νεκρὲς καύεις θαύματα (νὰ κάμῃς ζ' εἰς ἐμένα;) (ὄχι δὲ θέλεις ἀδὲ τὲς ἀγνοιάζεσαι πλέα.)

23 Ἢ" δυώνται ὅλοι οἱ ἰαχροὶ τὸ κόσμε νὰ τὲς σικώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον νὰ λάβωσι τὸ ζωλύτες νὰ δύχαεισθῶσιν; ὄχι.

24 Ἢ" πάχα δυώεται κανεὶς σαὶ πέσῃ εἰς τὸν τάφον (ζ' νὰ χαθῇ ἀπὸ τὸ ὡρόσκαιρον ζωλὺ) νὰ σὲ κλαίῃ πῶς εἶσαι ἐλεήμων καὶ ἀληθινὸς ζ' νὰ τὲ βοηθήσῃς (καθὼς πάσῃς εἰς ταῖς γραφαῖσε νὰ κάνῃς εἰς τοὺς μετανοημένες ἀπὸ καρδίας;)

25 Ἢ" πάχα εἶναι βολετὸν νὰ φανῇ εἰς τὸν σκοτεινὸν ἄδλω τὰ θαύματά σε;

26 Καὶ νὰ γνωεισθῇ ἡ δικαιοσύνη σε εἰς τὸ σκορπισμένον χῶμα τ' γῆς τὸ ξεληςμονησμένον ζ' βρωμησμένον; (νὰ κάμῃς ἐλεημοσύνλω νὰ αὐαστήσῃ τὸν φονδυμένον; ὄχι. (μόνον εἰς τὲς ζῶντας θαυματεργᾶς εἰς ὅλα τὰ χρειαζόμενα,

27 Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα,

28 Καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

29 Ἵνατί Κύριε ἀποθῇ τὴν ψυχήν μου,
30 Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

31 Πτωχὸς εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου.

32 Ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην,

33 Καὶ ἐξηπορήθην.

34 Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου.

35 Οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

36 Ἐ-

27 Διὰ τοῦτο κἀγὼ (σὺν καὶ ἄλλαις φοραῖς) σὲ ἐπαρακάλεσα μὲ ἄμετρον πόνον τῆς καρδίας μου, καὶ μοῦ ἐβοήθησες,

28 Ἔτζι καὶ τώρα πρὸ τοῦ θανάτου μου ἂς προφθάσῃ τοῦτην τὴν ὥραν ἡ νυκτερινήν μου προσευχὴ εἰς τὴν μεγαλοδωρεάν σου νὰ μὴ γλυτώσῃς τὸ γλυκύτερον.

29 Ἀλλὰ διατί ἀφορμὴν Κύριε ἀποδιώχνεις τὴν ψυχήν μου καὶ τὴν πέμπεις εἰς τὸν θάνατον,

30 Καὶ ἀποστρέφεις τὸ δυσωπλαγχνίασες ἀπ' ἐμένα; (φανερὸν πῶς μὲ δικαιοσύνην διὰ τὰς πολλὰς παρακοάς καὶ παρανομίας μου.)

31 Ἀλλὰ ἰδὲ πῶς εἶμαι πτωχὸς καὶ ξένος, καὶ εἰς πολλοὺς κόπους πολέμους καὶ κίνδυνα ὑπόμενος (καὶ εἶμαι χαλασμένος καὶ ξεχασμένος.)

32 Ἀλλὰ τοῦτα ὅλα τὰ ἔπαθα διατὶ ὑπερηφανεύθηκα, (καὶ ἐκαυχήθηκα πάντα τὸν νόμον σου. καὶ τώρα πεσόντας ὑπὸ κάτω τὴν ἐχθρῶνες μου) ἐταπεινώθηκα.

33 Καὶ ἔχασα τὸν νοῦν μου (καὶ τὴν ἀγάπην σου καὶ τὸ σκέπος σου.)

34 Καὶ ἦλθαν ἀπάνω μου οἱ θυμός σου καὶ ἡ ὀργή σου.

35 Καὶ οἱ φοβερισμοί σου μὲ ἀπαράξαν καὶ μὲ ἐπαραλόγισαν.

36 Καὶ

36 Ἐκύκλωσαν με ὡσεὶ ὕδωρ.

37 Ὅλην τὴν ἡμέραν περιεῖχον με ἅμα.

38 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον,

39 Καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ παλαιπωρίας.

Δίς.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου. κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμ. ρβ'.

1 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

3 Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώ-

36 Καὶ μὲ ἐπερικυκλώσαν ὡς μέγας ποταμὸς καὶ κατακλυσμὸς οἱ ἐχθροὶ τῆς ψυχῆς μου.

37 Καὶ ὁλημερὶς μὲ εἶχαν ἀποκλεισμένον, (καὶ χάσκουσιν ἀπάνω μου ὅλοι τους σὰν ἄγρια θηρία νὰ μὲ ἁρπάξουν καὶ νὰ μὲ θανατώσουν.)

38 Καὶ ἔκαμες καὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ τὸν φόβον τους ἀπὸ μένα φίλοι καὶ γείτονες,

39 Καὶ γνώριμοι, ἀπὸ ταῖς παλαιπωρίαις (καὶ τὰ κίνδυνα ὁποῦ βλέπουσι πῶς πάσχω καθημερούσιον.)

Ἐξήγησις.

1 Δόξαζε ὦ ψυχήμου τὸν Κύριον τὸν κόσμου, καὶ ἀπάνω μὲ ὅλαις σου ταῖς μέσα δυνάμες καὶ καλοσύναις δοξολόγα τὸ ὄνομά του τὸ ἅγιον.

2 Δόξαζε ὦ ψυχήμου τὸν Κύριον μας πάντασου, καὶ μὴ λησμονᾷς ποτέσου ὅλαις του ταῖς καλαῖς καὶ χαραῖς ἀνταπόδοσες (ὁποῦ καθὼς δικαιοκρίτης εἰς τοὺς φίλους του, καὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς του.)

3 Δόξαζέ τον ὁποῦ συγχωρᾷ μὲ τὸν καλόν μεταβοικαὶ καὶ ὁμολό-

γησιν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

4 Τὸν λυτροῦμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου,

5 Τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς.

6 Τὸν ἐμπιπλῶντα σὲ ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
7 Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

8 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

9 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ,

10 Τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

11 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,

12 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,

13 Οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησικακήσει.

14 Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,

15 Οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

16 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς,

17 Ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

18 Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

19 Ὡς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

20 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

21 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡς ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

22 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ οὐ γνωσθήσεται ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ.

23 Τὸ δὲ ἔλεος Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,

24 Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν,

25 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ,

26 Καὶ μνημονεύουσι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

27 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

28 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

29 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ.

30 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει τὸν Κύριον ἡ ψυχή μου.

11 Οἰκ-

ηνσιν ὅλαις σε ταῖς ἀνομίαις, καὶ ἰάζεται ὅλαις σε ταῖς ἀρρωστίαις (ε ἀδυναμίαις (ὅταν ἀπὸ καρδίας τὸν παρακαλέσῃς, (ε νὰ ταῖς σκολάσῃς.)

4 Προσκυλίει ὅπως λυτρώνει ἀπὸ τὰ ψυχικὰ (ε σωματικὰ κίνδυνα (ε θανάτους τὴν ζωήν καὶ τὴν ψυχήν σε,

5 Καὶ δὲ παύγει μέρα νύκτα νὰ σὲ ἀγαπᾷ νὰ σὲ τιμᾷ, (ε νὰ σὲ θεραπεύῃ μὲ τόσαις θαυμασαῖς καλοσυναις.

6 Τίμιον ὁπού χορταίνῃ μὲ τόσα ἀγαθὰ ὅλον τὸν χρόνον τὴν ὄρεξίν σε,

7 Καὶ ἔχε τὸν νέον σε ἀσκόλαστα εἰς αὐτόν, καὶ θέλει ξανανεώνεται σὰν τοῦ ἀετοῦ (ὅταν σχιάζεται τὸν ἥλιον) ἡ νεότης σε.

8 Ἀγάπατον. διατὶ αὐτὸς ὁ Κύριος κάνει εἰς ὅλες μας μεγάλαις ἐλεημοσυναις, καὶ ἐκδίκησες ὁλονῶν ἐκεινῶν ὁπού ἀδικοῦνται καὶ δυναστεύονται ἀπὸ τοὺς δυνατώτερους καὶ μεγαλίτερούς τους.

9 (Καὶ ἀγαπῶντας νὰ κάνωμεν δίκαια καὶ καλὰ ὅλοι μας) ἐφανέρωσε (μὲ τὸ στόμα του καὶ μὲ τὰ γράμματα τοὺς νόμους του) τοῦ Μωϋσῆ.

10 Παραγγέλνωντάς του νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν λαόν του εἰς μικρὸς (ε μεγάλους τὰ θελήματά του, νὰ τὰ φυλάσσουσι διὰ τὸ καλόν τους.

11 (Καὶ

11 (Καὶ ἀγκαλὰ καὶ δὲ τοῦ ὑπακούομεν κατὰ τὸ χρέος μας, καὶ καταπατοῦμεν τὰ προστάγματά του) ὅμως ὁ Κύριος μας εἶναι παρὰ πολλὰ πονετικὸς (ε ἐλεημονητὴς καὶ συμπονετικὸς καὶ πολυσπλαγχνος,

12 Καὶ δὲ θέλει νὰ ἀνάφτῃ ὅλον του τὸν ὀργιν ἀπάνω μας νὰ μᾶς ξεκάμῃ.

13 Οὐδὲ θέλει νὰ σέκῃ παύτα θυμωμένος νὰ μᾶς παιδεύῃ. (ε μόνον λέγοντας πῶς μετανοοῦμεν μᾶς συμφέρει.)

14 Διὰ τοῦτο κάθε καιρὸν μᾶς βλέπῃ ὅλους μας πισὲς, καὶ ἀπίσως, (ε ἁμαρτωλὲς, καὶ δὲ μᾶς ἐξολόθρευσε τόσους χρόνους κατὰ τὰς ἀνομίας μας (ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.)

15 Οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας μας μᾶς ἐπαράδωκεν εἰς πρόσκαιρον (ε αἰώνιον θάνατον. (μὰ αὐτὸ ἔκανε δὲν ἔζησεν οὐδένας μας, οὐδὲ ἐσώνετο.)

15 Καὶ τοῦτο τὸ καίει ἀγάπη, καθὼς βλέπομεν πῶς τὸ πλατύχωρον ὕψος τοῦ οὐρανοῦ εἶναι πολλὰ ὑψηλὰ σερεωμένον ἀπὸ τὴν γῆν,

17 Ἔτζι ἐσερέωσεν ὁ Κύριος μὲ ἄμετρον πόθον τὴν ἐλεημοσύνην του εἰς ἐκεῖνος ὁπού τὸν φοβοῦνται (ε τοῦ ὑποπίασκονται.

18 Καὶ ὅσον σέκει μακρὰ ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ τὴν δύσιν, μακραίνει ὁ Θεὸς (μὲ τὴν ἀληθινὴν ὁμολογη-

μάκρυσεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

19 Καθὼς εἰκτείρει Πατὴρ υἱοὺς,

20 Ωἰκτείρησε Κύριος τὺς φοβυμένυς αὐτόν.

21 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χὲς ἐσμεν.

22 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος,

23 Αἱ ἡμέραι αὐτὔ.

24 Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγρὔ ἕτως ἐξανθήσει.

25 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ ὐχ ὑπάρξει,

26 Καὶ ὐκ ἐπιγνώσεται

λόγησιν καὶ σερεὰ μεταύοιεν) ἀπὸ ἐμᾶς τὰ κείμαπάμας.

19 (Διατὶ τόσον πέλαγος ἄπειρον εἶναι ἡ καλοσιώπτε εἰς τὸ πλάσματε) ὁπᾶ καθὼς απλαγχνᾶται ὁ γονὺς τὰ παιδίατε,

20 Τέτοιας λογῆς ἐ πειυσότερον απλαγχνᾶται ὁ Θεὸς τὺς δέλυς τε ὁπᾶ τὸν δίλαβᾶνται.

21 Διατὶ αὐτὸς ἠξθρει ὡς πλάσημας τὶὼ πλάσιν μας, καὶ θυμᾶται ὡῶς ἤμεσθεν χῶμα.

22 Καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι εἰς τὸν πρόσκαιρον κόσμον σαὺ τὸ χορτάει,

23 Καὶ δλαβαίνοω ὀγλήγορα ἡ ἡμέραις ἐ οἱ χρόνδιτε.

24 Καὶ γίνεται ἐ ξεγίνεται ὡς τὰ ἄνθη ἐ λυλόθλα τὲ κάμπε (ἐ μαραίνεται ἔξαφνα, ἐ χάνεται εὔκολα σαὶ ἐ ἐκεῖνα.)

25 (Διατὶ καθὼς ὁ ἄνεμος φυσᾷ εἰς τὸ ἄνθος, ἐ πδύτει ἐ μαραίνεται, καὶ δὲ δωύεται πλέα νὰ γυρίσῃ νὰ σαθῇ εἰς τὸ χόρτον ἐ δένδρε τε) ἔτζι καὶ ἡ ψυχὴ ὁπᾶ κατοικᾷ εἰς τὸ κορμὶ, μισθύγει εἰς τὸν θαλατόντε, καὶ δὲν ἠμπορεῖ πλέα νὰ σαθῇ μοναχόντε ζωντανὸν, (ὐδὲ αὐτὴ νὰ σραφῇ νὰ σέκῃ αἰτάματε.)

26 Καὶ δὲ θέλυσι γνωείσει ἕνα τὸ ἄλλοτες, ὡς τὶὼ ἡμέραν τῆς ἀ-

ἔτι τὸν τόπον αὐτὔ.

27 Τὸ δὲ ἔλεος τὔ Κυρίε ἀπὸ τὔ αἰῶνος, καὶ ἕως τὔ αἰῶνος ἐπὶ τὺς φοβυμένυς αὐτόν.

28 Καὶ ἡ δικαιοσιὼη αὐτὔ ἐπ' υἱοῖς υἱῶν,

29 Τοῖς φυλάσσυσι τὶὼ διαθήκὶω αὐτὔ, καὶ μεμνημένοις τῆ ἐντολῶν αὐτὔ τὲ ποιῆσαι αὐτάς.

30 Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτὔ,

καὶ ἡ Βασιλεία αὐτὸν δεσπόζει.

ναξασεως ἐ κείσεως.

27 (Καὶ ἀγκαλὰ ἐ τῆτο τὸ παθαίνομεν ὅλοι διὰ τὸ προπατοεικὸν ἁμάρτημα, μ' ὅλον ἐτῆτο ἐ ἄξ εἶναι) Ἡ ἐλεημοσιὼη τὔ Κῦ εἶναι ἀπὸ παντοτινὰ, ὡς παντοτινὰ προσκαιρα ἐ αἰώνια, εἰς ἐκείνυς ὁπᾶ τὸν φοβᾶνται σαὺτα, καὶ τὸν θεραπεύσι.

28 (Καὶ αὖ κακοπαθήσεν κιόλα οἱ καλοίτε δᾶλοι) ἀλλὰ ἡ δικαιοσιὼη τε θέλει εἶσαι μετ' αὐτὺς καὶ τὰ παιδογγονάτας.

29 Ἐκεινῶν ὁπᾶ φυλάσσυσι τὸν νόμοντε, ἐ θυμᾶνται ταῖς παραγγελιαῖς τε, καὶ σπυδάζοω νὰ ταῖφκαίνεν ἀσκόλασα, (ἐ γυρεύγει νὰ καίνῃ κάθε καιρὸν τὸ δίκαιόν τους.)

30 Τᾶτος ὁ Κύριος (ὦ ψυχήμε εἶναι παρὰ πολλὰ δωατὸς ἐ μεγάλος ἐ φοβερός. διατὶ δὲν ἐξυσιάζει μόνον ὅλω τὶὼ γιῶ, ἢ μέρος ὡς τὺς γῆϊνυς αὐθέντας, ἀλλὰ βασιλεύει ὅλον τὸν ἄδιω, καὶ ὅλω τ' γιῶ, καὶ ὅλον τὸν ουρανόν.) ἐ ἐκεῖ ἔχει ἑτοιμασμένον τ' θρόνοντε.

31 Καὶ ἀπὸ τόσον ὕψος δυείσκεται ἡ βασιλείατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ὅν ἐξυσιάζει, (ἐ διορθώνει ὅλα τὰ κτίσματα ἐ πράγματα εἰς τὶὼ πάξιντες. ἐ χαρᾶς τὺς ὁπᾶ κάνυσι τὸ θέλημάτε, ἐ ἀλοίμονον εἰς ὅσυς τὸ καταφρονᾶσι ἐ δὲ τὸ κάνυσι.

32 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι,

33 Ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

34 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ,

35 Οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ

36 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ,

37 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

32 (Διὰ τοῦτο μὴ δυναμένη νὰ τὸν δοξολογᾷς ἀπὸ τῶν μεγαλοτήτων σε καὶ τῶν μικροτήτων σου, παρακάλεσαι ταῖς ἐπουρανίαις τάξεσι καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους ἀγγέλους εἰς φύλαξίν μας νὰ μᾶς συμβοηθήσουν εἰς τὸν ἀγῶνα μας, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς.) Δοξολογᾶτε τὸν Θεὸν καὶ πλάσματα μετ' ἐμᾶς ὅλοι τε οἱ ἄγγελοι ὅσοι ἔσε ἄξιοι καὶ ἁρματωμένοι μὲ φυσικὴν καὶ μεγάλην δύναμιν.

33 Καὶ δυνάσθε καὶ κάνετε τὰ προσάγματά του διὰ ὅπου ἀκούσετε τὴν φωνὴν καὶ τὰ λόγιά του.

34 Δοξολογᾶτε λέγω τὸν Κύριόν μας ὅλα τα οὐράνια καὶ δυνατὰ φυσάτα, οἱ χαιρετωμένοι του ὑπηρέται,

35 Ὅπου κάνετε (παντοτεινὰ, γλήγορα, σωστὰ, καὶ καλὰ) ὅλα τα θελήματα.

36 Καὶ δίχως τὰ περισσότερα, Δοξολογᾶτε τὸν δεσπότην μας τὸν Χριστὸν ὅλα τα ἔργα, ὅπου διέσκεδε εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς βασιλείας του.

37 Τὸ ἴδιον καὶ ἐσὺ ψυχή μου ἀγάπα καὶ προσκύνα τὸν Κύριον (μὲ ὅλα τα κτίσματα, καθὼς ἄκουσες. καὶ φύλαξε τὰ προσάγματά του ἀπαρασάλευτα κατὰ τὸ χρέος σου, διὰ νὰ λάβῃς τὴν δόξαν, καὶ τὸν αἰώνιον ἀνταπόδοσιν.)

Ἐν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμ. ρμβ'.

Ἐξήγησις.

1 Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,

1 Κύριε ἐπάκουσαι τὴν προσευχήν μου, καὶ ἄκουσε τὴν δέησίν μου καθὼς μᾶς πάσης μετὰ ἀληθινά σου λόγια. καὶ ἀπάκουσαί μου διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐλεημοσύνην σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

2 Καὶ μὴν ἔλθῃς εἰς κρίσιν μετ' ἐμένα τὸν δοῦλόν σου εἰς τὰ πολλά μου σφάλματα. διατὶ δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ φανῇ ἀναμάρτητος ἐμπροσθάσου κάθε ζωντανὸς ἄνθρωπος. (ἀλήμονον εἰς ἐμένα, ἐγὼ εἶμαι ὁ χριστός.)

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

3 (Βοήθησαί μου μεγαλοδύναμε τώρα διὰ τὸν παραγγέλνουσι) Βλέποντας πῶς ξεφεύγει ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου νὰ τὴν ἁρπάξῃ, καὶ ἔχει ῥιμμένην ἀπὸ τὰ βάσανα εἰς τὸν λάκκον, τὴν ζωήν μου.

4 Ἐκάθισέμε ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου.

4 Καὶ μὲ ἔκαμε νὰ κάθωμαι ἀπὸ τὸν φόβον μου εἰς τὰ σκοτεινὰ τόπους τῆς γῆς σὰν τοὺς πολυκαιρισμένους νεκροὺς εἰς τὰ πάθη, καὶ ἐκόπηκεν ἡ δυνάμεις μου.

5 Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 Καὶ ἐχαθηκεν ἡ γνώμη μου, καὶ ἐταράχθηκε μέσαμου ἀπὸ τοὺς φόβους καὶ ζόμους ἡ καρδιάμου (καὶ ἦλθα

6 Ἐμνή-

νὰ

6 Ε᾽μνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων.

7 Ε᾽μελέτησα σὺ πᾶσι τοῖς ἔργοις σε,

8 Ε᾽ν ποιήμασι τῶν χειρῶν σε ἐμελέτων.

9 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς με, ἡ ψυχή με ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

10 Ταχὺ εἰσάκουσόν με Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

11 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

12 Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

13 Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὸν ψυχόν μου.

14 Ε᾽ξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

15 Δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σε, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

16 Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

17 Ε᾽νεκεν τοῦ ὀνόματός σε Κύριε, ζήσεις με. Ε᾽ν τῇ δικαιοσύνῃ σε ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου,

18 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου,

19 Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου,

20 Ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

νὰ εὔγω ἀπὸ τὸν νοῦν με.

6 Μὰ ἐθυμήθηκα τὰς περασμένες καιρὰς,

7 Καὶ ἐλόγιασα πόσαις ἐλεημοσυναῖς καὶ δικαιοκρισίαις ἔκαμες εἰς ἄλλες καὶ εἰς ἐμένα.

8 Καθὼς καὶ φάνταμε λογιάζω τὰ μεγάλασε ἔργα καὶ παρηγορᾶμαι, καὶ σὲ δοξάζω.

9 Καὶ σικώνω τὰ χέριάμε πρὸς ἐσένα, καὶ σ᾽ἐκεῖ ἡ ψυχήμε εἶς τὴν ἐλεημοσυνίωσε ὡς γῆ ἄνυδρη καὶ ὁλόξερη, νὰ τῆς βοηθήσης.

10 Καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκούσης τὸ γληγορήτερον Κύριέμε, διατὶ ἀφανίθη ἡ δυναμίς με καὶ δὲν ἔχει ἡ ψυχήμε.

11 Καὶ μὴ στρέψης τὸ πρόσωπόν σε ἀπεμένα διὰ τὰ κρίματά με, διατὶ θέλω γένει ὅμοιος τοῖς βαμμένων εἰς τ᾽ πάρον.

12 Κάμε νὰ ἀκούσω καὶ νὰ ἰδῶ τὸ γληγορήτερον τὴν ἐλεημοσυνίωσε σε, διατὶ εἰς ἐσένα ἔχω ὅλην με τὴν ἐλπίδα.

13 Φανέρωσέ μοι Κύριέμε στράταν καλὴν νὰ περιπατήσω νὰ γλυτώσω, διατὶ εἰς τὰς ἀγκάλας σε παραδίδω τὰ τίλια τὴν ὥραν τὴν ψυχικήμε.

14 Ε᾽λυτρώσαίμε ἀπὸ τοὺς ἐχθρές με Κύριέμε, ἐπειδὴ ἔδραμα εἰς τὴν βοήθειάσε.

15 Καὶ δίδαξαίμε τί θέλεις νὰ κάμω νὰ γλυπώσω, διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεόσμε.

16 Ἡ χαρίσε ἡ ἁγία θέλει μὲ ὁδηγήσει νὰ φυλαχθῶ εἰς τὸν ἀρεστὸν τῆς βασιλείας σε.

17 Καὶ τὸ θέλεις τὸ κάμει διὰ τὸ ὄνομάσε Κύριέμε νὰ μὲ γλυτώσης, καὶ νὰ ἐλευθερώσης διὰ τὴν δικαιοσύνησε ἀπὸ τὴν θλίψιν καὶ κίνδυνον ὅπου εὑρίσκομαι, τὴν ζωήμε.

18 Καὶ νὰ μὲ λυπηθῇς διὰ τὴν ἐλεημοσυνίωσε, καὶ ὡς δικαιοκρίτης νὰ ἐξολοθρεύσης τοὺς ἐχθρές με,

19 Καὶ νὰ ἀφανίσης ὅλους τοὺς τυράννους τῆς ψυχῆς με.

20 Διατὶ ἐγὼ εἶμαι δοῦλός σε παντοτεινὸς ὁ ἀνάξιος.

Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'.

Θ Εἷς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, Καὶ νῦν. Ἡ κοντάκιον τοῦ Ψαλτηρίου. Εἶπα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἡ κοντάκιον τῶν ᾠδῶν. τὸ, Πᾶσα πνοή. καὶ ἡ Δοξολογία.

Δόξασοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν.

ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Κλίνω γόνυ σώματος, καὶ ψυχῆς. Ἐξαγορεύσοι τῷ Θεῷ μου τὰς ἀνομίας μου. Πρόσδεξαί μου τὰς δεήσεις, καὶ δώρησαί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ πένθος, πενθῆσαι ἐμαυτὸν, ἵνα μὴ κλαύσω εἰς αἰῶνας αὐόητα, Ὅτι

Ὅτι πᾶσαν ἁμαρτίαν εἰργασάμην ὁ ἄθλιος, ὅτι καταμόλυνά μου τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχήν. καὶ πολλάκις μετανοῆσαι ὑποχόμενος, τοσάκις πάλιν τοῖς αὐτοῖς περιέπεσον. Εὐκοπώτερον ψαγόνες ὑετῶν ἀριθμηθήσονται, ἢ τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν ἡ πληθύς. Πᾶσαν μου τὴν αἴσθησιν ὁ πάλας, καὶ παν μέλος ἐμίανα, ἔφθειρα, ἠχρείωσα. μίαν καὶ μόνην καταφυγὴν ἔχω Κύριε, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν. Διὸ δυσωπῶ τὴν ἀπείκασόν σου ἀγαθότητα, συγχώρησόν μοι πάντα τὰ πλημμελήματα, οἷα, καὶ ὅσα ἐν ὅλῃ μου τῇ ζωῇ ἐξήμαρτον. ἄτινα καθ' ἕκασον ὁ ἀλάθητος οἶδε σου ὀφθαλμός. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Α' ΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Μετὰ τὸ σίχον λέγομεν τὸ, Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον. Πανάγια Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Τὸν Πεντηκοστόν. Καὶ οὕτως τὸν Κανόνα, ἦχος, β'.

Ὠδὴ, α'. Ὁ Εἱρμός. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν!

Ἄρτος ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθωμοι, τὸ Σῶμά σου τὸ Ἅγιον, εὔσπλαγχνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμά, καὶ νόσων παλυβότων ἀλεξιτήριον.

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀπόροις ὁ δείλαιος, τῷ σεσαρκωμένῳ Σώματος, καὶ θείου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστὲ τῆς μετουσίας ἧς με ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Γῆ ἀγαθὴ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν σάρκωσιν βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτηρίαν Κόσμῳ, ἀξίωσόν με τοῦτον ζῶντα σώζεσθαι.

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέδῃ με τῆς Πίστεως σεσεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Τροπάριον.

Δακρύωμοι παράσχου Χριστὲ ῥανίδας, τὸν ῥύπον τῆς καρδίας μου καθαιρέσας, ὡς ἂν δυσωδιόπως με καθαρμοῦ, πίστει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, σὺ τῇ μεταλήψει τῆς θείων δώρων σου.

Εἰς ἄφεσιν γενέσθωμοι τῆς πταισμάτων, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα. εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον, ζωὴν φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλυτρείωσιν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα παναγία, τὸ ἄνωθεν δι' ἐλέους καταβάντος, καὶ Κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, καμὲ ἀξίωσον, νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τέκου καὶ ζήσεσθαι.

Ὠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἠθέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἁμαρτήματα. ὅθεν ἱκετεύσω, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξάλειψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὅλον ἁγίασον, καὶ κατάξιωσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω, τῶν μυστικῶν θείων Δείπνων ὁ παλαίπωρος.

Ἱλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχνων σου Δέσποινα, καὶ πρεσβεύμε ἄῤῥυπον, τὸν σὸν ἱκέτην καὶ ἄμεμπτον. ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτην ἁγιάζωμαι.

Ὠδὴ

Ὠδὴ, ε'. Ὁ τῶν φώτων χορηγός.

Καθὼς προέφης Χριστὲ, γενέσθω δή σου τελεῖ δούλῳ σου, καὶ σὺ ἐμοὶ μεῖνον ὡς ὑπέσχου. ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα τρώγω σου τὸ θεῖον καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεὲ, ὁ ἄνθραξ γένοιτο τῶν σῶν Σωμάτος εἰς φωτισμὸν, τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοὶ καὶ καθαρισμὸς, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ὑδρωδίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, τῶν σαῖς δυχαῖς σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῆς ἁγιασμάτων μετέχω τῶν τόκου σου.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νοῶ ψυχὴ καὶ καρδίαν ἁγίασον, Σῶτερ καὶ τὸ σῶμά μου καὶ κατάξιωσον, ἀπαπαύστως Δέσποτα, τοῖς ὠφελητοῖς Μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ἐνωθείην παθῶν καὶ τῆς χάριτος, χοίλωσε προθήκην ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῆς Ἁγίων Χριστὲ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεῶν Θεὸς Λόγος ὁ Ἅγιος, ὅλον με ἁγίασον νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τῆς Ἁγίας Μητρός σου δεήσεσι.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον Χριστὲ λαβεῖν μὴ ὑπερίδῃς με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν, καὶ θείασε νῦν Αἵματος, τῆς ἀχράντου Δέσποτα, καὶ ζωοποιοῦ Μυστηρίων σου, μεταχεῖν ὁ ἄθλιος μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο. γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ὠδὴ, ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγάθων, ἡ μετάληψις Χριστὲ τῷ ἀθανάτων σε, νῦν Μυσηρίων γευσθήτωμοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια. καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας προκοπὰς καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνε ἀγαθὲ ὅπως δοξάζωσε.

Ῥυθείλω παθῶν, καὶ ἐχθρῶν ⁊ ἀναγκῶν καὶ πάσης θλίψεως, ξέμοι καὶ πόθῳ προσιόντασοι, νῦν μετ' ὀλαβείας φιλανθρωπε, σὺ τοῖς ἀθανάτοις καὶ θείοις Μυσηρίοις καὶ ψάλλειν σοι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστὸν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν Θεοχαρίτωτε ἐνδυσωπῶσε νῦν ὁ δοῦλός σε, τὸ καθαρὸν ἀκαθαρτος, μέλοντά μενῦν τοῖς ἀχραάντοις, Μυσηρίοις προσέρχεσθαι, κάθαρον ὅλον μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ὠδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ Ἁγίων σε Χριστὲ νῦν Μυσηρίων, καὶ τῇ θείᾳ σε Δείπνῳ, καὶ μυστικοῦ, κοινωνὸν γενέσθαι κἀμὲ καταξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου.

Ὑπὸ τὸ σὸν καταφυγὼν, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθὲ κράζωσοι φόβῳ. ἐν ἐμοὶ μεῖνον Σῶτερ, κἀγὼ ὡς ἔφης ἐν σοί. ἰδὲ γὰρ θαρρῶν τῷ ἐλέει σε, ξώγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σε τὸ Αἷμα.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡσεὶ κηρὸς καὶ ὡσεὶ χόρτος. ὦ φρικτῆς μυσηρίας, ὦ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ. πῶς θείας Σώματος ⁊ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι;

Ὠδὴ

Ὠδὴ, θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Χριστὸς ἐστὶ γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος. δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἅπαξ ἑαυτὸν προσάξας, ὡς προσφορὰν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, ἀεὶ σφαγιάζεται, ἁγιάζων τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἁγιασθείλω Δέσποτα, φωτισθείλω γενοίμλω δῖπός σε, τῇ τῶν Μυσηρίων μεθέξει, τῶν ἱερῶν, ἔνοικόν σε ἔχων, σὺν Παρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα πολυέλεε.

Ὡς πῦρ γενηθήτωμοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ σῶμά σε, καὶ τὸ Αἷμα Σωτῆρ μὲ τὸ τιμιώτατον. φλέγον ἁμαρτίας τῶν ὕλων, καὶ ἐμπιπρῶν, παθῶν τὰς ἀκανθας, καὶ ὅλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σε τὸν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτωται ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σε. ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖσε γενεὰ Δέσποινα, Νόοντε τὰ πλήθη δοξάζει ὡς διὰ σὲ, σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπόζοντα, ἀσιωπήτα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ δίθυς, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. τὸ Τεισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τροπ. τ ἡμέρας, εἰ ἐστιν Ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ἡ Ἀλληλούϊα. εἰδ' ἄν, ταῦτα. — Ἦχος, πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.
Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.
Τῆς εὐσπλαγχίας τῶν πύλων.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ ἡ Εὐχὴ τῶν Ἀποδείπνων, ἤγων.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε.

Τῇ

ΤΗ, ἐπαύριον δέ, μ᾽ τὴν τῆς Ὡρῶν σωτήρ Ἀ-
λήθειαν, ὁ μεταλαβεῖν μέλλων, ποιεῖ σίχον. εἶπα,
Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πά-
τερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, γ'. καὶ τὰς παρόντας Ψαλμούς.
Ἔ᾽στι δὲ ἡ τούτων παράφρασις, τοῦ Κυρίου Ἀθανα-
σίου Ἱερομονάχου τοῦ Κρητός.

Ψαλμ. κβ'.

1 Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

3 Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

4 Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν.

5 Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

6 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ᾽ ἐμοῦ εἶ.

7 Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.

8 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με.

9 Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου,

10 Καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

11 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

12 Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου,

13 Εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἐξήγησις.

1 Ὁ Κύριος ὡσὰν ὁποῦ εἶναι αὐθέντης μου μὲ ἐγνοιάζεται πάντα (σὰν ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατα) καὶ μὲ ζωοτροφᾷ, καὶ μὲ χορταίνει ὅλον ἕνα τὰ ἀγαθάτα, καὶ δὲν ἀφίνει κάθε καιρὸν νὰ μοῦ λείψῃ πᾶσα καλόν.

2 Καθὼς καὶ τώρα μὲ ἐκατοίκησεν εἰς τοῦτον τὸν ὡραῖσιον καὶ ζουφερὸν καὶ εὔμορφον τόπον (νὰ σαθῶ νὰ ἀναπαυθῶ καὶ νὰ ξανασαύνω.)

3 Καὶ εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τούτην τοῦ δύγρικοῦ νεροῦ παρὰ πολλὰ μὲ ἐθεράπευσε, καὶ μὲ ἐκαλοκαρδίσε.

4 Καὶ μοῦ ἔστρεψε τὴν ζωήμου, (ὁποῦ ἤμουν ξεψυχησμένος ἀπὸ τὴν πολλὴν στενοχωρείαν, καὶ κακοπάθειαν.)

5 Καὶ μὲ ὡδήγησε διὰ τὴν δυσπλαγχνίαντου εἰς καλαῖς καὶ παρηγορητικαῖς στράταις, εἰς δόξαν τοῦ βασιλείας του.

6 Διὰ τοῦτο Θέ μου αὖ ἦτον (καὶ νὰ φθάσω εἰς τὴν μέσην τῆς ἐχθρῶν μου) καὶ νὰ βλέπω τὴν ἰσχύν του

τοῦ θανάτου δὲν πτοοῦμαι, δὲ θέλω φοβηθεῖ ὅλα τὰ κακὰ τοῦ κόσμου. διατὶ ἐσὺ εἶσαι μετ᾽ ἐμένα καὶ μὲ φυλάττεις.

7 Ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος σου (ὁποῦ κτυπᾷ τὴν ἐχθρῶν μου καὶ τοὺς ῥίκτει κάτω,) καὶ ἡ βέργα σου (ὁποῦ μοῦ δίδεις ἐμένα καὶ ἀκουμπίζω καὶ δὲν πέφτω,) αὐταῖς μὲ παρηγορεῖσι.

8 (Διὰ τοῦτο ὡς καθὼς) καὶ τώρα μοῦ ἑτοίμασες βασιλικὴν τράπεζαν, ἀντίκρυτα τῆς κωπηγῶν μου τοῦ διαβόλου, (καὶ μὲ ἔθρεψες μὲ τὰ ἁγιάσου μυστήρια,)

9 Καὶ ἐπάχυνες μὲ τὰ λιπαρά σου φαγητὰ τὴν κεφαλήν μου,

10 Καὶ τὸ κρασίσου σὰν ὁποῦ εἶναι ἄδολον καὶ ἀκρατον μὲ ἐμέθυσες ὅλον χαρὰν, (καὶ εὐγάλε ταῖς πολλαῖς μου πίκρας,)

11 (Ἔτζι δίχως ἄλλο) καὶ ἡ ἐλεημοσύνη σου θέλει μοῦ ἀκολουθᾷ νὰ μὲ φυλάττῃ ὅλην μου τὴν ζωήν, (ὅπου καὶ ἂν ὑπάγω.)

12 (Καὶ θέλει μοῦ δώσει τὴν χάριν εἰς τὸ πεῖσμα τῆς ἐχθρῶν μου) νὰ κατοικῶ εἰς τὴν χώραν, καὶ εἰς τὸ παλάτι τοῦ Κυρίου μου,

13 Νὰ τὸν δοξάζω ὅλην μου τὴν ζωὴν προσωπινὰ καὶ αἰώνια.

Ψαλμ. κγ'.

1 Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,

2 Ἡ Οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

3 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

4 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

5 Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ.

6 Ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,

Ἐξήγησις.

1 (Μέγαλος καὶ φοβερὸς εἶσαι Θέμις καθὼς τὸ φανερώνει τοῦτος ὁ Ψαλμὸς καὶ λέγει,) Τοῦ Κυρίου εἶναι ὅλη ἡ γῆ, ὅσα βασᾷ ἀπάνωτης;

2 Καὶ ὅλος ὁ κόσμος, καὶ ὅλοι ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς αὐτόν.

3 Διατὶ αὐτὸς (μὲ τὴν μεγάλην σοφίαν, καὶ ἀκαπανόητον δύναμιν) τὴν ἐθεμελίωσεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ἔσμιξε μὲ τὰς ποταμούς.

4 (Λοιπὸν ἐφοβήθη εἶναι τόσον φοβερὸς, καὶ μεγάλος καθὼς τὸν φανερώνουσι τὰ μεγάλα του κτίσματα) ἂς ἰδοῦμεν ποῖος εἶναι πάχα ἄξιος ἀπὸ ἐμᾶς νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὑψηλὸν ὄρος τῆς ἐκκλησίας του Θεοῦ (νὰ τὸν προσκυνήσῃ ἄξια;) ἢ ποῖος δύναται νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸν τόπον του τὸν Ἅγιον, (τὸν γήϊνον, καὶ ἐρήμιον, νὰ χαίρεται τὴν δόξαν του;)

—, Χωρεῖς ἄλλο, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει καθαρὰ τὰ χέρια του ἀπὸ κακαῖς πράξες, καὶ ἀμόλυντον ἀπὸ κακογνωμίας τὴν καρδίαν του.

6 Ὁ ὁποῖος δὲν ἐπέρασεν ἄκαιρα τὴν ζωήν του (μὲ ὀκνηρίαν, καὶ κακὴν θυμίαν, ἀλλὰ μὲ καλαῖς γνώμαις, καὶ ἔργα θεάρεστα.)

7 Καὶ

7 Καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

8 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

9 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

10 Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν,

11 Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι,

12 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

13 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

14 Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς,

15 Κύριος δυνατὸς ἐν πο-

7 Καὶ δὲν ἔκαμε μὲ πονηρίαν ψεύματινὸν ὅρκον κανενὸς διὰ νὰ τὸν γελάσῃ.

8 Τοῦτος θέλει πάρει τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἀπὸ τὸν Χριστὸν τὸν λυτρωτήν του. (νὰ κατοικᾷ χαρέμενος εἰς τὸν γήϊνον κατοικητήριόν του Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν οὐράνιον.)

9 Ἐκείνη ἡ γενεὰ ὁποῦ καὶ ἐζήτησε, εἶναι ἀπ' ἐκείνες ὁποῦ γυρεύουσι τὸν Κύριον, καὶ ἀγαποῦσι νὰ βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, (τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἁγίων του.)

10 Λοιπὸν ἀνοίξετε ταῖς σκληραῖς πόρταις τῆς καρδίας σας ἐσεῖς οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ (καὶ οἱ λοιποὶ παράνομοι, καὶ φιλόσαρκοι.)

11 Καὶ ξεθεμελιώσετε ἀπὸ τὸ πεῖσμα, καὶ πολυκαιρισμένας κακογνωμίας τοῦ ψυχούσας.

12 Διὰ νὰ περάσῃ μέσα σας ὁ μέγας Βασιλεὺς ὁ δοξασμένος καὶ ἐράνιος (νὰ καθαρίσῃ τὴν καρδίαν σας, καὶ νὰ πατρέψῃ τὰς κακοπραξίας σας, καὶ νὰ λαμπρύνῃ τὴν ψυχούσας ἀπὸ τὸν κακοσυνήθειάν του.

13 Καὶ ἂν ἐρωτᾶτε, ποῖος εἶναι τοῦτος ὁ Βασιλεὺς ὁ μέγας ὁ δοξασμένος;

14 Μάθετε, πῶς τοῦτος εἶναι ὁ Κύριος ὁ στερεὸς καὶ δυνατὸς, καὶ ἐράνιος,

15 Ὁ δεσπότης μας ὁ Χριστὸς, ὁποῦ εἶναι παντοδυνάμος,

καὶ

πολέμῳ.

16 Ἄ᾽ρατε πύλας οἱ Ἄ᾽ρχοντες ὑμῶν,

17 Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι,

18 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

19 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

20 Κ᾽ς τῶν Δωνάμεων,

21 Αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλμ. ριέ.

Ε᾽Πίστευσα, διὸ ἐλάλησα,

2 Ἐγὼ

ζ᾽ νικητὴς εἰς τὸν πόλεμον τ᾽ ἐχθρῶντε.

16 (Καὶ πάλιν σᾶς τὸ ξαναλέγω) ἀνοίξετε ταῖς σιδεραῖς ὡρταις τῆς καρδίας σας ἐσεῖς οἱ ἀρχηγοὶ τ᾽ λαοῦ (ζ᾽ οἱ λοιποὶ ταρήκοοι,)

17 Καὶ ξεσιζωθεῖτε οἱ ἀχόρταγοι ἀπὸ ταῖς πολυχρονισμέναις ἐπιθυμίαις,

18 Διὰ νὰ περάσῃ μέσασες ὁ βασιλεὺς τῆς οὐρανίε, ᾗ αἰωνίου δόξης. (νὰ ἁγιάσῃ, ᾗ νὰ δωαμώσῃ τὴν ψυχήν σας.)

19 (Καὶ αὖ ξαναρωτᾶτε) ποῖος εἶναι τοῦτος ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας; (ξανακούσετέτο.)

20 Τοῦτος εἶναι ὁ Κύριος (Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τ᾽ Θεοῦ, ὁ αἰώνιος ἐξουσιαστὴς) ὁ λονῶν τ᾽ Ἀγγέλων, ζ᾽ τ᾽ ἀνθρώπων.

21 Τοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ βασιλεὺς ὁ δοξασμένος, ζ᾽ ἀθάνατος. (Καὶ ἀποδεχθεῖτεπον, ᾗ καίετε τὸ θέλημά τε, διὰ νὰ μὴ φοβηθῆτε ὡσὰν τοὺς δαίμονας ὅταν ἐκατέβηκεν εἰς τὸν ᾅδην. ἀλλὰ νὰ χαρῆτε ὡς τοὺς Ἀγγέλους εἰς τὴν ἀνάληψίντε, ζ᾽ νὰ κατοικήσετε αἰωνίως εἰς τὴν βασιλείαντε.)

Ε᾽ξήγησις.

1 Ε᾽Πίστευσα (Κύριέμε ἀπὸ πολλαῖς καὶ διάφοραις ἀφορμαῖς, ὅπου βλέπω, πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ λόγου

του

τε δὲν εἶναι εἰς τοῦτον τ᾽ κόσμον τίποτα) διὰ τοῦτο τὸ λέγω καὶ τὸ φωνάζω.

2 Καὶ ἔτζι ᾗ ἐγὼ κατὰ τὸ δίκαιον παρηγορῶμαι πολλὰ εἰς τὴν παλαιπωρείαν μου.

3 (Καὶ σέκωνπας ζ᾽ κοιπάζωνπας καλὰ τὴν ἀδυναμίαν με καὶ τὸν κινδυνάμε) λέγω μὲ σύγχυσιν τοῦ νοῦμου, πῶς κάθε ἄνθρωπος (φιλόκοσμος ὁπού τὸ κρατεῖ εἰς τὸ πολοῦτος ζ᾽ μεγάλωτε δυνάμιν,) εἶναι (κατὰ ταῖς γραφαῖς καὶ τὰ φαινόμενα) φανερὸς ψεύστης, (πισεύωνπας εἰς τὰ ὄνειρα τ᾽ς προσωρινῆς ζωῆς. διατὶ ὅτι καλὸν ᾗ ἂν ἔχωμεν, τὸ ἐλάβαμεν ἀπὸ τὸν Θεὸν, ᾗ ἀπὸ ἄλλες, καὶ ὄχι ἀπὸ λόγεμας.)

4 Λοιπὸν τί ἀνταπόδοσιν νὰ κάμω τοῦ Κυρίε μου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἐκεῖνα ὅλα τὰ καλὰ ὁπού μοῦ ἐχάρισε διὰ τὸν καλοσυνάτε; (ὁπού δίχως ἄλλο δὲν εἶναι ἐδὲ ὅλος ὁ κόσμος ἀνταξίος ἂν τὸν ὠείζανε νὰ τὸν ἔδιδα. διατὶ ζ᾽ αὐτὸς δὲν ἦτον ἐδικόσμε, ἀλλὰ τ᾽ Θεοῦ.)

5 (Διατοῦτο ζ᾽ ἐγὼ εἰς ταῖς ἑορταῖσε) θέλω λαμβάνει τὸ ποτήριον τ᾽ς ἁγίας ζαπέζης μὲ δυλάβειαν ᾗ καπύνυξιν νὰ τὸ πίνω εἰς δόξαν τε, ζ᾽ ἐνθύμησιν τ᾽ς σωτηρίας με.

7 Καὶ νὰ δύχαειςῶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίε, ζ᾽ νὰ τὸ ἐπικαλιθῶμαι εἰς τὴν βοήθειάμε.

7 Καὶ

2 Ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

3 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσειμου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

4 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέμοι;

5 Ποτήριον σωτηρίε λήψομαι,

6 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

7 Τὰς

7 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

8 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

9 Ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου.

10 Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

11 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,

12 Καὶ ἐν ὀνόματι Κυ Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλέσομαι.

13 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

14 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου,

15 Ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ ἀκόμι ὅλαμου τὰ τασίματα ὁπού ἔταξα εἰς τὸν Κύριον μου θέλω, τὰ αἰπατοδίδειμὲ τὸ ἔργον εἰς τὸν καιρόντας, ὁμωροσὰ εἰς ὅλον τὸν λαὸν, (δηγέμβρος μεγαλοφώνως τ' ἀφορμιὼ ὁποῦ τὰ κάνω.)

8 (Ἀλλὰ ἐς τὸ μαρτυρικὸν ποτήριον ὅταν ἔλθῃ τὸ θέλημά του πάρω νὰ τὸ πίω πασίχαρος διὰ τὴν ἀγάπην του.) Διατὶ εἶναι πολλὰ τίμιος ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ὁ θάνατος τῶν δούλων, ἐς μαρτύρουν τε.

9 Ὦ Κέ ἐγὼ (ψυχὴ ἐς κορμὶ, καὶ πρᾶγμα) εἶμαι δούλος σου, ἐγὼ εἶμαι δοῦλος σου ἐς υἱὸς τῆς κυλάβας σου.

10 Διατὶ ἐσὺ ἐτζάκισες τὰ σιδεράμου δέματα, ἐς μὲ ἐλευθέρωσες ἀπὸ ταῖς τυραννίαις μου.

11 Διὰ τοῦτα θέλω σὲ ἐορταίζει μὲ ἐγκαρδιακαῖς λειτουργίαις καὶ δοξολογίαις.

12 Καὶ νὰ σὲ παρακαλῶ νὰ εἶσαι εἰς τὴν βοήθειάν μου.

13 Καὶ εἶμαι πάντα ἕτοιμος νὰ ἀποδίδω τὰ τασίματά μου τοῦ Κυρίου μου ἐμπροσὰ ὁλονῶ τοῦ λαοῦ του ὡς ἄνωθεν.

14 Καὶ νὰ τὸ φωτάζω εἰς ταῖς αὐλαῖς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου μου Γησοῦ Χριστοῦ,

15 Καὶ εἰς μέσιο τῆς χώρας του. (διὰ νὰ τὰ ἀκούσουν ὅλοι νὰ τ' δοξάζουσι, καὶ νὰ ξέχουσιν εἰς τὸ θάρρος του.)

Δόξα

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα. μετανοίας, γ'. καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος, πλ. δεύτερος.

Τὰς ἀνομίας μου πάρελθε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτῷ ποιῶν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου καὶ Αἵματος. μὴ με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων σου, πῶς ἀναδεθῶ ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ δείπνου, καὶ κατάκρισιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτήτῳ μου ψυχῇ. κάθαρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος. Καὶ νῦν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον Ἁγνή, σωτηρίας δεόμενος. ἐπίσκεψαι τὴν ἀθυμοῦσαν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ Ἁγία, καὶ μεγάλῃ Ε. λέγε τό, Ὅτε οἱ σύνδουλοι Ζήτει τὴν Ἁγίαν καὶ μεγάλην Ε. Ε πατό, Κύριε ἐλέησον, μετανοίας ὅσας βάλει, καὶ εὐθὺς τὰς παρόντας στίχους.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, Σῶμα Δεσπότου,
Φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῇς, πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν,
Πρῶτον καθαλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν,
Εἶτα θαῤῥῶν μυστικῶ βρῶσιν φάγε.

Ἕτεροι στίχοι.

Πρὸ τοῦ μεταλαβεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,

Τῦ ζωοποιῦ Σώματος τῦ Δεσπότου,
Τῷ δε προσδέξαι τῷ ξόπῳ μετὰ ξόμου.

Εὐχαὶ τῆς ἁγίας Μεταλήψεως ἐξηγηθεῖσαι παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου, καὶ λογιωτάτου Κυρίου Καλλιοπίου τῦ Κρητὸς ἐκ Κυδωνίας.

Εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου Κτίσεως Δημιουργὸς, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς σωαΐδιος Υἱὸς, καὶ σωανάρχος. Ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκα φορέσας, καὶ ἐσταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν. Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσ-

Ἐξήγησις.

Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ βρύσις τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀθανασίας, ὁ τεχνίτης ὅλης τῆς κτίσεως ὁποῦ φαίνεται, καὶ ἐκείνης ὁποῦ δὲν φαίνεται, ὁ σωαΐδιος, καὶ συνάναρχος Υἱὸς τοῦ Πρὸς, ὁποῦ δὲν ἔλαβεν ἀρχὴν ὁ ὁποῖος ἐσὺ διὰ πολλὴν καὶ μεγάλην ἀγαθότητα εἰς ταῖς ὕστεραις ἡμέραις ἐφόρεσες σάρκα, καὶ ἐσταυρώθης, καὶ ἐσφαγιάσθης διὰ ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακόγνωμους. καὶ μὲ τὸ ἴδιόν σου αἷμα τὴν φύσιν μας, ὁποῦ ἦτονε φθαρμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐξανακαινούργιωσες. ἐσὺ ἀθάνατε Βασιλεῦ πρόσ-

πρόσδεξαι καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Ἥμαρτον γὰρ, Κύριε, ἥμαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου. παρώργισα γὰρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολὰς παρέβαν, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προσάγμασιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ὡς ἐξ ἱλεως ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, ὁ παρέδωκάς με σωαποκλείεσθαι τῶν ἀνομίαις μου, τῶν μὴ παύτως ἀναμενόντων ἐπιστροφήν. Σὺ γὰρ εἶπας δι' ἐλαΐου διὰ τοῦ Προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Οὐ γὰρ βέλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπο-

πρόσδεξαι καὶ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλὸν τὴν μετάνοιαν, καὶ σήμερα τὸ αὐτίσω εἰς ἐμένα, καὶ ἄνοιξαι τὰ λόγιά μου. διατὶ ἐγὼ Κύριε ἥμαρτον, καὶ ἡ ἁμαρτιά μου ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔμπροθσύσω, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ἀναβλέψω εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου. ὅτι ἐπάκιωσα τὴν ἀγαθότητάσου, καὶ ἐπαρέβηκα τὰς ἐντολάσου, καὶ δὲν ἔκαμα τὰ προσάγματάσου. Ἀλλὰ ἐσὺ Κύριε ὁποῦ εἶσαι χωρὶς κακίαν, καὶ εἶσαι μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, δὲν μὲ ἄφησες νὰ ἀπολεσθῶ ἀπάμα μὲ τὰς ἀνομίας μου, ἀκαρτερῶντας βέβαια τὴν ἐπιστροφήν μου διατὶ ἀπόσου εἶπες Φιλαΐε, διὰ τοῦ Προφήτου σου, πῶς δὲν θέλεις τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὥσε νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ ζήσῃ. Διατὶ δὲν θέλεις Δέσποτα νὰ ἀπολεσθῇ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, οὐδὲ σοῦ καλο-

πολέσθαι χειρῶν, ἐδὲ δόξοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνῶν, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ χάρω, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἀλλ' ἐτάσης τῆς προσκαίρου ζωῆς, ἔσωντας καὶ νὰ βάνω τὸ λόγομα εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ δελωθῶ εἰς τὴν χαράν, καὶ νὰ μολυώω τὴν εἰκόνα σου τὸ κορμί τὸ ἐδικόμας, ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ εἶμαι πλάσμα σου, δὲν ἀπελπίζομαι ὁ ἄθλιος διὰ τὸ σωτηρίαν μας, θαρρῶντας εἰς τὸ ἄμεδόν σου δόσπλαγχνίαν προσέρχομαι. Δέξαι λοιπὸν ἐμένα Φιλάνθρωπε Χριστὲ ὡς ἐδέχθης τὴν Πόρνην, τὸν λῃστὴν, καὶ τὸν τελώνην, καὶ τὸν ἄσωτον, καὶ ἐλάφρυνόμας τὸ βαρὺ φορτωμα τῶν ἁμαρτιῶν, ἐσὺ ὁποῦ ἐσήκωσες τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώ-

φαίνεται ἡ ἀπώλεια τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις νὰ σωθῦνε ὅλοι, καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, δὲν καλὰ καὶ εἶμαι ἀνάξιος τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἐτούτης τῆς προσκαίρου ζωῆς, ἔσωντας καὶ νὰ βάνω τὸ λόγομα εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ δελωθῶ εἰς τὴν χαράν, καὶ νὰ μολυώω τὴν εἰκόνα σου τὸ κορμί τὸ ἐδικόμας, ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ εἶμαι πλάσμα σου, δὲν ἀπελπίζομαι ὁ ἄθλιος διὰ τὸ σωτηρίαν μας, θαρρῶντας εἰς τὸ ἄμεδόν σου δόσπλαγχνίαν προσέρχομαι. Δέξαι λοιπὸν ἐμένα Φιλάνθρωπε Χριστὲ ὡς ἐδέχθης τὴν Πόρνην, τὸν λῃστὴν, καὶ τὸν τελώνην, καὶ τὸν ἄσωτον, καὶ ἐλάφρυνόμας τὸ βαρὺ φορτωμα τῶν ἁμαρτιῶν, ἐσὺ ὁποῦ ἐσήκωσες τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων

ἰώμενος, ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους, πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων. ὁμὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα σὺ καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς σωτηρίας μου, τῇ ἁγίᾳ σου μυστηρίων τῇ μερίδα, καὶ σμίγοντας μὲ τὸ ἅγιόν σου σῶμα καὶ αἷμα, θέλω σὲ ἔχει νὰ κατοικᾷς καὶ νὰ μένῃς εἰς τοῦ λόγου μου, αὐτάμα μὲ τὸν Πατέρα καὶ μὲ τὸ ἅγιον σου Πνεῦμα. Ναὶ Κὲ Ἰῦ Χὲ ὁ Θεός μου, ἄμποτες ἡ κοινωνία τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μὴ δὲ ἀσθενὴς γενοίμην ψυχῇτε

ἀξιόσεις. Ἐσὺ ὁποῦ τὸς κοπιασμένους καὶ βαρυφορτωμένους εἰς τὸ λόγου σου κράζεις καὶ τὸς ἀναπαύεις. Ἐσὺ ὁποῦ δὲν ἦλθες διὰ νὰ κράξῃς τοὺς δικαίους, ἀλλὰ νὰ καλέσῃς τὸς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, καθάρισόν καὶ ἐμένα ἀπὸ πάσε ἀπασείαν σαρκικὴν καὶ πνευματικὴν, καὶ δίδαξαί με νὰ παίω τὴν ἁγιωσύνην εἰς τὸν φόβον σου, διὰ νὰ δέχθῶ μὲ καθαρὸν μαρτύριον τῆς σωτηρίας μου, τῇ ἁγίαν σου μυστηρίων τῇ μερίδα, καὶ σμίγοντας μὲ τὸ ἅγιόν σου σῶμα καὶ αἷμα, θέλω σὲ ἔχει νὰ κατοικᾷς καὶ νὰ μένῃς εἰς τοῦ λόγου μου, αὐτάμα μὲ τὸν Πατέρα καὶ μὲ τὸ ἅγιον σου Πνεῦμα. Ναὶ Κὲ Ἰῦ Χὲ ὁ Θεός μου, ἄμποτες ἡ κοινωνία τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων, νὰ μὴν μοῦ γένῃ εἰς κρίμα, ἀλλὰ ὑδὲ εἰς ἀσθένειαν τῆς ψυχῆς

καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτοῦ μεταλαμβάνειν. Ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀπαταιρέτως ὑποδέχεσθαι τὸν μερίδα τοῦ Ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς ἀπρόσδεκτον ἀπολογίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματός σου. ὅπως καὶ κἀγὼ σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου μέτοχος γένωμαι τῶν ἀπορρήτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσι σε, Κύριε. ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

καὶ τοῦ σώματος, διατὶ μεταλαμβάνω ἀναξίως. Ἀμὴ δός μου ἕως τὴν ὑστερινήν ἀναπνοὴν χάρις ἁμαρτίας νὰ κοινωνῶ τὴν μερίδα τῶν ἁγίων σου μυστηρίων, διὰ νὰ σμίξω μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ νὰ εὕρω τὴν σράταν τῆς αἰωνίας ζωῆς, διὰ νὰ ἔχω καλὴν ἀπολογίαν, ἐμφροδιασθεὶς τὸν φοβερόν σου θρόνον. Διὰ νὰ ἀπολαύσω καὶ ἐγὼ ἀνάπαμα μὲ τοὺς ἐκλεκτούς τὰ ἄφθαρτα ἀγαθά, ὁποὺ ἡτοίμασες ἐκείνους, ὁποὺ σὲ ἀγαποῦσι Κύριε. εἰς τοὺς ὁποίους εἶσαι δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Κείμενον.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἄξιος οὐδὲ ἱκανὸς, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς τῇ

Ἐξήγησις.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἠξεύρω πῶς δὲν εἶμαι ἄξιος οὐδὲ καλὸς διὰ νὰ ἔλθῃ ὑποκάτω εἰς τὴν στέγωσιν

τῇ

τῆς οἰκίας τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσα ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ, τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλήν. Ἀλλ' ὡς ἐξεύλυσε δι' ἡμᾶς ἑαυτὸν ταπεινώσας σεαυτὸν, συμμεξίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. καὶ ὡς κατεδέξω εἰς σπήλαιον καὶ φάτνην ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω κατάδεξαι καὶ εἰς τὴν φάτνην τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ εἰς τὸν ἐπιλωμένον μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν καὶ συνδειπνῆσαι ἁμαρτωλοῖς καὶ τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς τοῦ λεπροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ὡς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι πόρνην καὶ ἁμαρτωλὸν προσερ-

τοῦ ἀπιτιὸν τῆς ψυχῆς μου. διατὶ εἶναι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσμένη, καὶ δὲν δείσηεις εἰς τὸ λόγου μου τόπον ἄξιον νὰ κλίνῃς τὸν κεφαλήν σου. Ἀλλὰ καθὼς διὰ τοῦ λόγουμας ἐταπείνωσες τοῦ λόγου σου, συμμεξίασον καὶ τώρα εἰς τὴν ταπείνωσίν μου. Καὶ καθὼς ἐκατάδεχθης μέσα εἰς τὸ ἀπήλαιον καὶ εἰς τὴν φάτνην τῶν ἀλόγων νὰ ἀνακλιθῇς, ἔτζι κατάδεξου νὰ ἐμπῇς μέσα εἰς τὴν φάτνην τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ εἰς τὸ μαγαρισμένον μου κορμί. Καὶ ὡς καθὼς ἐκατάδεχθης, καὶ ἐπῆγες μέσα εἰς τὸ ἀπιτι Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, καὶ ἐδείπνησες ἀνάπαμα μὲ τοὺς ἁμαρτωλούς, ἔτζι κατάδεξου νὰ ἐμπῇς μέσα εἰς τὸ ἀπιτι τῆς ψυχῆς μου τοῦ λεπροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ὡς καθὼς δὲν ἐδίωξες τὴν πόρνην, ὁποὺ ἦτον ἁμαρτωλὴ ὡσὰν ἐμένα, ἀλλὰ τὴν ἄφη-

σερχομένῳ καὶ ἀπομέ-
νωσε, ἵνα σπλαγχνίσθη-
τι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτω-
λῷ προσερχομένῳ, καὶ ἀ-
πομένωσε. καὶ ὡς οὐκ ἐβ-
δελύξω τὸ ῥυπαρὸν ἐκεί-
νης σόμα καὶ ἐναγὲς καται-
φιλοῦνσε, μὴ δὲ ἐμὲ βδε-
λύξῃ τὸ ῥυπαρώτερον ἐ-
κείνης σόμα καὶ ἐναγέσε-
ρον, μὴ δὲ τὰ ἔμμυσα, καὶ
ἀκάθαρτά με χείλη καὶ βέ-
βηλα, καὶ τ' ἀκαθαρτοτέρα
με γλῶσαν. Ἀλλὰ γενέ-
σθω μοι ὁ ἀνθραξ τὸ παναγίσε Σώματος, καὶ τὸ τι-
μίου σου [illegible]ματος, εἰς ἁ-
γιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ
ῥῶσιν τ παπεινῆς με ψυ-
χῆς καὶ τοῦ σώματος. εἰς
κεφισμὸν τοῦ βάρους τῆς
πολλῶν μου πλημμελη-
μάτων. εἰς φυλακτήριον
πάσης Διαβολικῆς ἐνερ-
γείας. εἰς ἀποδιωγμὸν
ἐμ-

καὶ σὲ ἐπλησίασε καὶ σὲ ἔ-
πιασεν, ἔτζι σπλαγχνί-
σε καὶ ἐμένα τ ἁμαρτωλόν,
ὁπὲρ ἔρχομαι νὰ σὲ πιάσω.
Καὶ καθὼς δὲν ἐσυχάθης
τὸ μαγαρισμένον, καὶ ἄπα-
στρόντης σόμα, ἀλλ' ἄφησες
καὶ σοῦ ἐφίλησε τὰ ποδάρ-
ια, ἔτζι μὴ δὲν συχαθῇς,
τὸ πολλὰ ἀπαστρότερόν με
σόμα ἀπὸ ἐκείνης, καὶ
μαγαρισμένον, μὴ δὲ τὰ
ἀκάθαρτα, καὶ βέβηλά
μου χείλη, μὴ δὲ τὴν κα-
τὰ πολλά με μαγαρισμένην γλῶσαν. ἀλλὰ ἂς
γένῃ εἰς τοῦ λόγου μου τὸ
φῶς τοῦ ἁγίου σου σώμα-
τος, & τὸ τιμίου σου αἵμα-
τος, ἁγιασμὸς καὶ φωτι-
σμός, καὶ δύναμις εἰς τὴν
παπεινήν μου ψυχὴν, καὶ
εἰς τὸ κορμί. καὶ εἰς ἀλά-
φρυσιν τῶν βαρῶν τῆς πολ-
λῶν με πταισιμάτων. ἂς
γένῃ φύλαξ νὰ μὲ φυλάγῃ
ἀπὸ κάθε τρόπον διαβο-
λικήν. ἂς γένῃ ἐμπόδιον

νὰ

ἐμπόδιον τ φαύλης με καὶ
πονηρᾶς συνηθείας. εἰς ἀ-
ποπέρωσιν τ παθῶν. εἰς
πεποίησιν τῆς ἐντολῶν
σε. εἰς προθήκην τ θείας
σε χάριτος, καὶ τ σῆς Βα-
σιλείας οἰκείωσιν. Οὐ
γὰρ ὡς καταφρονῶν προ-
σέρχομαί σοι, Χὲ ὁ Θὲ,
ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ
σε ἀγαθότητι, καὶ ἵνα μὴ,
ἐπιπολὺ ἀφισάμενος τῆς
κοινωνίας σου, θηριάλω-
τος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γέ-
νωμαι. Διὸ δεομαίσε, ὡς
μόνος ὢν Ἅγιος Δέσποτα,
ἁγίασόν με τ ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα, τ νοῦν καὶ τ καρδίαν,
τοὺς νεφροὺς & τὰ σπλάγχ-
να, καὶ ὅλον με ἀνακαίνι-
σον. καὶ ῥίζωσον τ φόβον
σε ἐν τοῖς μέλεσίμε, καὶ τ
ἁγιασμόνσε ἀνεξάλειπ-
τον ἀπ' ἐμοῦ ποίησον. Καὶ
γενοῦμοι βοηθὸς καὶ ἀντιλή-

πτωρ,

νὰ ἐμποδίζῃ καὶ νὰ διώχνῃ
τὴν κακὴν καὶ ἀνάποδην μου
συνήθειαν. καὶ ἂς γένῃ θά-
νατος νὰ θανατώνῃ τὰ πά-
θημε, διὰ νὰ ἀποκτήσω
ταῖς ἐντολαῖς σου, διὰ νὰ
αὐξήσω τὴν θείκήν σου
χάριν, καὶ νὰ κατοικήσω εἰς
τὴν βασιλείαν σε. Διατὶ
δὲν ἔρχομαι ἔμφροδάσου
καταφρονῶντας Χὲ ὁ Θεὸς,
ἀλλὰ θαρρῶντας εἰς τ με-
γάλωσε διάσλαγχνίαν,
& διὰ νὰ μὴν γένω σκλά-
βος τοῦ διαβόλε, ἔσωντας καὶ
νὰ ξεμακραίνω πολλὰ ἀπὸ
τὴν κοινωνίαν σε. Διὰ τοῦτο
σὲ παρακαλῶ, ὡσὰν ὁπὸ
μόνος εἶσαι ἅγιος Δέσποτα,
ἁγίασόν με τ ψυχὴν καὶ τὸ
κορμί, τ νοῦν καὶ τ καρδίαν,
τὰ νεφρὰ καὶ τὰ σπλάγχνα,
καὶ ὅλον με ξανακαινούργω-
σαι, & ρίζωσαι εἰς τὰ μέ-
λημε τ φόβον σε, καὶ κάμε
ποτὲ νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ λό-
γεμε ὁ ἁγιασμός σε. Καὶ
γένοῦμοι βοηθὸς, καὶ ἀντιλή-

πτωρ,

πτωρ, κυβερνῶν σὺ εἰρήνῃ τ̃ ζωήν με, καὶ ξιῶν με καὶ τ̃ ἐκ δεξιῶν σε παρασάσεως μετὰ τ̃ Ἁγίων σε, δυχαῖς καὶ πρεσβείαις τ̃ παναχράντε σε Μητρὸς, τ̃ ἀύλων σε λειτργῶν καὶ ἀχράντων Δυνάμεων, καὶ πάντων τ̃ Ἁγίων τ̃ ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεσησάντων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα Συμεῶν Κείμενον.

Ὁ Μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δι' οἶκτον φιλανθρωπίας ἀνεκδιήγητον, τὸ ἡμέτερον ὅλον προσλαβόμενος φύραμα ἐκ τ̃ ἁγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τ̃ ὑπερφυῶς κυησάσης σε, Πνεύματος θείᾳ ἐπελεύσει; καὶ εὐδοκίᾳ Πατρὸς ἀϊδίου. Χριστὲ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ,

καὶ

πτωρ, κυβερνῶντας με εἰρήνῃ τῷ ζωῷ μου, καταξιώνοντάς με ἀπαθῶς εἰς τὰ δεξιὰ τ̃ μέρη, ἀναπαύμα με τ̃ ἁγίας σου, διὰ τ̃ παρακλήσεως, ὅπου σὲ κάνει ἡ παναχράντος σου Μήτηρ, οἱ ἄυλοι Ἄγγελοι, καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι ὅπου σὲ ἐδόξασαν ἀπὸ τ̃ αἰῶνος. Ἀμήν.

τ̃ Μεταφράσεως.

Ἑξήγησις.

Χριστὲ, ὅπου εἶσαι μόνος καθαρὸς, καὶ ἄφθαρτος Κύριος, ὅπου διὰ τ̃ μεγάλην σου φιλανθρωπίαν ἐφόρεσες ὅλην μας τ̃ σάρκα, περνώντας τὴν ἀπὸ τὰ καθαρώτατα αἵματα τ̃ καθαρᾶς Παρθένου τ̃ μήτρα, ἡ ὁποία σὲ ἐγέννησε μὲ τρόπον θεϊκὸν, ἔσοντας καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτὴν τὸ ἅγιον Πνεῦμα μὲ τ̃ καλήν θέλησιν τ̃ ἀϊδίου Πατρός. Χριστὲ Ἰησοῦ σοφία τ̃ Θεοῦ,

καὶ

καὶ εἰρήνη, καὶ δυνάμις, ὁ ὁποῖος ἐκαταδέχθης νὰ λάβῃς εἰς τὴν σάρκαν σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σωτήρια πάθη, τὸν σταυρὸν, τὰ καρφία, τὴν λόγχην, τὸν θάνατον, νέκρωσόν με τὰ πάθη, ὁποῦ θανατώνουν τ̃ ψυχήν με καὶ τὸ νόημά μου. Ἐσὺ, ὅπου μὲ τὴν παθήσου ἐχάλασες τὰ βασίλεια τ̃ ᾅδου, θάψαι καὶ χάλασαι τοὺς πονηροὺς μου λογισμοὺς, δίδωντάς με καλὲς καὶ ἀγαθὲς, σκορπίζωντας ἀπὸ λόγου με τὰ πονηρὰ πνεύματα. Ἐσὺ ὅπου μὲ τὸ νὰ κάμῃς τρεῖς ἡμέραις εἰς τὸν ᾅδην, ἀνέστησες τὸν πρωτόπατορα Ἀδὰμ ὅπου ἦτον πεσομένος εἰς αὐτὸν τὸν ᾅδην διὰ τ̃ ἁμαρτίαν, ἀνάστησαι καὶ ἐμένα ὁπου ἔπεσα διὰ τὴν ἁμαρτίαν, δίδωντάς με τρόπον, καὶ σπλάχνα νὰ ἔλθω εἰς μετάνοιαν. Ἐσὺ, ὅπου μὲ τ̃ εὐδοξόνσε Ἀνάληψιν ἐθέωσες τ̃ σάρκα ὅπου ἔλαβες, καὶ τ̃

δε-

ἑκα-

δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τὸ Πρὸς, ἀξίωσόν με διὰ τῆ Ἁγίων σε Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος σκεύη τίμια τοὺς ἱεροὺς σε Μαθητὰς ἐργασάμενος, δοχεῖον καὶ μὲ τῆς αὐτῶ ἀνάδειξον ἐπελθύσεως. Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὸν Οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, δὸς δόκησον καὶ μὲ προϋπαντῆσαι σοι ἐν νεφέλαις τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ σε, σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σε. Ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶσε σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Παρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ & ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νυῦ καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῆ αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐξήγησις.

ἐκάθησες εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῶ Πρὸς, ὅπως κληρονομῆσιν ἐκεῖνοι, ὅπως σώσωνται. & τοῦτο ἂς λάβω διὰ τῆ χάριν τῆ ἁγίωσε μυστηρίων, τὰ ὁποῖα μέλλω νὰ κοινωνήσω. Ἐ σὺ Χε ὅπως μὲ τὸ νὰ πέμψῃς τὸ πανάγιόν σε Πνα εἰς τοὺς ἁγίους σου μαθητὰς, τοὺς ἔκαμες καθαρὰ δοχεῖα, κάμε καὶ τὸ λόγον μου καθαρὸν δοχεῖον, μὲ τὸ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα αὐτὸ τὸ ἅγιον Πνα. Ἐ σὺ ὅπως μέλλεις νὰ ἔλθῃς πάλιν μὲ δικαιοσύνην νὰ κρίνῃς ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἀξίωσαι καὶ ἐμένα μὲ τοὺς ἁγίους σε, νὰ προϋπαντήσω εἰς τὰ σύγνεφα ἐσένα τὸν κριτὴ καὶ πλάστην μου. Διὰ νὰ σὲ δοξάζω, καὶ νὰ σὲ ὑμνῶ αὐτάρμα μετὸν ἄναρχόν σε Πατέρα, καὶ τὸ παναγίου Πνα, πῶρα καὶ πάντα, & εἰς τοὺς αἰῶνας τῆ αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Κείμενον.

Ὡς ἐπὶ τὸ φοβερόν σε, & ἀπροσωπολήπτε παρεσπκὼς Βήματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, & δίκαιος ὑπέχων, καὶ λόγον ποιούμενος τῆ ἐμοὶ πεπραγμένων κακῶν, ἔτω σήμερον πρὸ τῆ φθάσαι τὴν ἡμέραν τῆς κατακρίσεώς με, ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ σε Θυσιαστηρίῳ παρεστάμενος ἐνώπιόν σε, καὶ τῆ φοβερῶν καὶ Ἁγίων Ἀγγέλων σε, κατακαμπτόμενος ὑπὸ τῆ ἰδίε σωρείτος, προσφέρω τὰς πονηράς μου καὶ ἀθέσμους πράξεις, θελαμβλύων αὐτὰς καὶ δημοσιεύων. Ἴδε, Κύριε, τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας με. Ἴδε, ὅτι ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ

Ἐξήγησις.

Ὡς καὶ πῶς νὰ παράσεκα ἐμπροσθά εἰς τὸ φοβερόν σε κριτήριον, ὁ τοῦ ὁποῖος δὲν κάνει κρίσιν διὰ πρόσωπα, ἀλλὰ κρίνει τόσον τοὺς μεγάλους, ὡσὰν καὶ τοὺς μικρούς, Χε ὁ Θς, καὶ ὡσὰν πῶς νὰ ἔδιδα λογαριασμὸν διὰ τὰ κακὰ ὁπῶς ἔκαμα, ἔτζι σήμερον πρὶν νὰ φθάσῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὁπῶς ἔχει νὰ μὲ κατακρίνῃ, παρασέκω ἐμπροσθά εἰς τὸ ἁγιόν σε θυσιαστήριον, καὶ εἰς τοὺς φοβεροὺς καὶ ἁγίους ἀγγέλους, ἑστῶντας & νὰ καταξώνωμαι ἀπὸ τῆ συνειδήσίν μου, φέρνωντας ἐμπρὸς τὰς πονηράς μου πράξεις, ὁπῶς ἔκαμα ἐναντίον τῶ νόμε, λέγωντας καὶ φανερώνωντας αὐταῖς τῆ ἁμαρτίαις. Ἴδες Κέ τὴ ταπείνωσίνμε, καὶ συγχώρησαι ὅλαις ταῖς ἀτυχίαις μου. Ἴδες πῶς ἐπληθυνάσιν οἱ ἁμαρ-

ὑπὲρ τὰς ξίχας τῆς κεφαλῆς μου αἱ ἀνομίαι μου. Τί γὰρ ἐποίησα κακόν; ποῖον ἁμάρτημα ἐποίησα; ποῖον κακὸν διετυπωσάμην ἐν τῇ ψυχῇ μου; Ἤδη δὲ ἐν τοῖς ἔργοις διεπραξάμην πορνείαν, μοιχείαν, ὑπερηφανίαν, ἀλαζονείαν, λοιδορίαν, βλασφημίαν, ἀργολογίαν, βρασμὸν γέλωτος, μέθην, γαστριμαργίαν, ἀδηφαγίαν, μῖσος, φθόνον, φιλαργυρίαν, φιλοχρηματίαν, πλεονεξίαν, φιλαυτίαν, φιλοδοξίαν, ἁρπαγήν, ἀδικίαν, αἰσχροκέρδειαν, ζηλοτυπίαν, καταλαλιάν, παρανομίαν. πᾶσαν μου τὴν αἴσθησιν καὶ πᾶν μέλος ἐμόν, ἔφθειρα, ἠχρείωσα, ἐργαστήριον γενόμενος καθόλου τοῦ Διαβόλου. Καὶ οἶδα, Κύριε, ὅτι

μαρτίαις μου πλέα παρὰ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου. Ὅτι τί κακὸν δι' ἐμέ; ποία ἁμαρτία ἔλειψεν ἀπ' ἐμοῦ; ἢ δι' ἐμὲ κακὸν ἔλειψεν ὅπου δι' αὐτὸ ἔβαλε εἰς τὴν ψυχήν μου. Παρ' ὀλίγον μὲ ἔργον ἐποίησα πορνείαν, μοιχείαν, ὑπερηφανίαν, ἀλαζονείαν, λοιδορίαν, βλασφημίαν, ἀργολογίαν, βρασμὸν γέλωτος, μέθην, γαστριμαργίαν, ἀδηφαγίαν, μῖσος, φθόνον, φιλαργυρίαν, φιλοχρηματίαν, πλεονεξίαν, φιλαυτίαν, φιλοδοξίαν, ἁρπαγήν, ἀδικίαν, αἰσχροκέρδειαν, ζηλοτυπίαν, καταλαλιάν, παρανομίαν. Ὅλαις μου τὰις αἰσθήσες, καὶ ὅλα μου τὰ μέλη τὰ ἐμά, τὰ ἔφθειρα, καὶ τὰ ἐμαγάρισα, ἔσωτας καὶ νὰ γενῶ ὅλως δι' ὅλου ἐργαστήριον τοῦ διαβόλου. Καὶ ἠξεύρω Κύριε πῶς ἡ ἁμαρτί-

τι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφάλωσίν μου, ἀλλ' ἀνοίξατον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὸ ἔλεος ἄφατον τῆς ἀνεξικάκου ἀγαθωσύνης, καὶ ἂν ἔστιν ἁμαρτία ἡ νικῶσα τὴν φιλανθρωπίαν σου. Διὸ, παρθαύμαστε Βασιλεῦ, ἀνεξίκακε Κύριε, θαυμάστωσον τὸ ἔλεός σου ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ τὰ ἐλέησόν με, δεῖξον τὴν χρηστότητός σου δύναμιν, καὶ ἐμφάνισον τὴν ἰσχὺν τῆς δυσπλάγχνου ῥοπῆς σου, καὶ ἐπιστρέφοντα δέξαι με τὸν ἁμαρτωλόν. Δέξαι με, ὡς ἐδέξω τὸν Ἄσωτον, τὸν Λῃστὴν, τὸν Πόρνην. δέξαι με τὸν ὑπερβαλλόντως, καὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ, καὶ ἐπιθυμίᾳ ἀτόπῳ, καὶ ἐνθυμήσει ἀλόγῳ ἡμαρτηκότα σοι. Καὶ ὡς τοὺς περὶ τὸν ἐν-

αις μου ἀνεβήκανε ἀπάνω ἀπὸ τὸν κεφαλόν μου, ἀλλὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου εἶναι πολύ, καὶ τὸ ἔλεος τῆς ἀνεξικακίας σε, καὶ τῆς πολλῆς σε ἀγαθοσύνης δὲν ἠμπορεῖ νὰ μετρηθῇ, καὶ δὲν εἶναι καμία ἁμαρτία, ὁπὸ νὰ νικήσῃ τὴν φιλανθρωπίαν σε. Διὰ τοῦτο παρθαύμαστε Βασιλεῦ, ἀγαθὲ Κύριε, θαυμάστωσον καὶ εἰς ἐμένα τὸν ἁμαρτωλὸν τὰ ἐλέησε, δεῖξαι τὴν δύναμιν τὴν καλωσύνησε, καὶ τὴν βοήθειαν τὴν δὲν πλαγχνίασε, καὶ δέξαι με τὸν ἁμαρτωλὸν ὁπὸ μετανοῶ. Δέξαι με ὡσὰν ἐδέχθης τὸν Ἄσωτον, τὸν λῃστὴν, καὶ τὸν πόρνην. Δέξαι με, ὅτι ἔπταισα εἰς τὸ λόγε σε, πλέα παρὰ ἄνον, ὁπὸ νὰ ἐγνοήθη εἰς τὸν κόσμον. ἁμάρτοσα μὲ λόγον, μὲ ἔργον, μὲ ἐπιθυμίαν ἄπρεπον, καὶ μὲ ἐνθύμησιν ἀλογάργιαστον. Καὶ καθὼς ἐκείνος, ὁπὸ ἤλθασιν

δεκάτῳ ὥραν ἐδέξω, μηδὲν ἄξιον ἐργασαμένους, ἔτω δέξαι κἀμὲ τὸν ἁμαρτωλόν. Πολλὰ ἐπλημμέλησα, καὶ ἠσέλγησα, καὶ ἐλύπησα τὸν Πνᾶ σε τὸ Ἅγιον, καὶ παρεπίρασα τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα σε, καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ διανοίᾳ, σὺ νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, φανερῶς τε καὶ ἀφανῶς ἑκουσίως τε καὶ ἀκουσίως. καὶ οἶδα, ὅτι παρασήσεις τὰς ἁμαρτίας μου ἕμπροσθέν με τοιαύτας, οἵας καὶ παρ' ἐμοῦ γεγόνασι, καὶ συναρεῖς λόγον μετ' ἐμέ, ὑπὲρ ὧν σὺ γνώσει ἀσύγγνωστα ἔπραξα ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ, Κύριε, μὴ τῇ δικαίᾳ σε κρίσει, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι οὐ μόνον εἰμὶ ἀθυμὸς, ἀλλὰ

εἰς τὸ ὕστερον ὥραν, ὅπου δὲν ἐπάμασι κανένα ἄξιον ὥραγμα, μόλον τοῦτο τὴν ἐδέχθης, ἔτζι δέξε καὶ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλόν, ὅπου ἔσφαλα πολλὰ, καὶ ἠσέλγησα καὶ ἐλύπησα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ πολλὰ ἐπίρασα τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα σου, μέλογον, μέ ἔργον, καὶ μέ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, φανερὰ καὶ κρυφὰ, θελιματικῶς καὶ σανικῶς. Καὶ ἐξύρω, ὅτι πῶς ἔχεις νὰ βάλῃς ἔμπροσθάμε ὅλας τὰς ἁμαρτίας μου, μὲ τὰς ζόπας καὶ πράξες, ὅπου τὲ ἔκαμα, καὶ θελεις νὰ σὲ δώσω λογαριασμὸν διὰ ἐκεῖνα τὰ ἁμαρτήματα, ὅπου μὲ γνῶσιν καὶ ἀγνωσίαν ἔκαμα. Ἀλλὰ παρακαλῶσε Κὲ Κὲ μὴν μὲ τὴν δικαίανσε κρίσιν, οὐδὲ μὲ τὴν θυμόνσε μὲ ἐλέγξῃς, μὴ δὲ μὲ τὴν ὀργὴν σε παιδεύσῃς. Ἀλλὰ συμπάθησέ με Κὲ, ὅτι ὄχι μόνον εἶμαι ἀθυμὸς

ἀλλὰ καὶ σόν εἰμι πλάσμα. Σὺ μὲν, Κὲ, ἐπεσήμειξας ἐπὶ μὲ τὸ φόβονσε, ἐγὼ δὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σε ἐποίησα. Σοὶ οὖν μόνῳ ἥμαρτον, ἀλλὰ δέομαίσε, μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τὸ δούλε σε. Ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κὲ, Κὲ, τίς ὑποστήσεται; Ἐγὼ γάρ εἰμι τὸ πέλαγος τὴν ἁμαρτίας, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀδὲ ἱκανὸς ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν εἰς τὸ ὕψος τὴν Οὐρανὸν ἀπὸ τὸ πλήθος τὴν ἁμαρτιῶν με, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. πᾶσαι γὰρ κακοφραγίαι, καὶ ἐπίνοιαι, καὶ μεθοδίαι σατανικαὶ, διαφθοραὶ, ῥύσεις, μαλακίαι, παιδοφθορίαι, μνησικακίαι, συμβελίαι πρὸς ἁμαρτίαν, γαργαλισμοὶ, ἄλλα τε μύρια πάθη δὲν λείπουν ἀπὸ λόγε με. Λοιπὸν μὲ τί λόγῃς

ἀλλὰ εἶμαι καὶ πλάσμα σε, ἀληθινά. Ἐσὺ Κύριε μὲ ἔδωσες τὸν φόβονσε, καὶ ἐγὼ ἔκαμα τὸ πονηρὸν ἐμπροσθάσε. Τὸ λοιπὸν εἰς ἐσένα μόνον ἥμαρτον· ἀλλὰ παρακαλῶσε νὰ μὴν ἔλθῃς εἰς κρίσιν μὲ τὸ δοῦλόν σε. Ὅτι ἂν ἐξετάξῃς τὰς ἀνομίας με, ποῖος ἠμπορεῖ νὰ σωθῇ; Ἐγὼ ὁμολογῶ πῶς εἶμαι τὸ πέλαγος τὴς ἁμαρτίας, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶμαι ἄξιος, οὐδὲ καλὸς νὰ ἀναδρανίσω τὰ μάτιά με νὰ ἰδῶ τὸ ὕψος τὸ οὐρανὸ ἀπὸ τὸ πλῆθος τὴς ἁμαρτιῶν με, ἢ ὁποίαις δὲν ἠμπορῶν νὰ μετρηθῶν. Διατὶ πᾶσα κακὴ πρᾶξις, καὶ λογισμοὶ, καὶ τέχναις σατανικαῖς, διαφθοραὶ, ῥύσεις, μαλακίαι, παιδοφθορίαι, μνησικακίαι, συμβελίαι πρὸς ἁμαρτίαν, γαργαλισμοὶ, καὶ ἄλλα μύρια πάθη δὲν λείπουν ἀπὸ λόγε με. Λοιπὸν μὲ τί λόγῃς

Ποίοις γὰρ οὐ διεφθάρμω ἁμαρτήμασι; ποίοις οὐ συνεχέθμω κακοῖς; πᾶσαν ἁμαρτίαν διεφραξάμμω. πᾶσαν ἀσωτίαν διεθέμμω ἐν τῇ ψυχῇ μου. Ἡ χρείωμαι ἀπὸσοῦ τοῦ Θεοῦμου, καὶ ἀνθρώπων. τίς ἀνασήσειμε ἢ ἐν τοιούτοις κακοῖς, καὶ τοσούτοις περιπεσόντα πλημμελήμασιν; Ἐπὶ σοί, Κέ, ἤλπισα, ὁ Θός μω, εἰ ἔστι μοι σωτηρίας ἐλπὶς, εἰ νικᾷ ἡ φιλανθρωπίασε τὰ πλήθη τῶ ἀνομιῶν μω, γενοῦ μοι Σωτήρ. καὶ κατὰ τὸς οἰκτιρμούς σε καὶ τὰ ἐλέησε, ἄνες, ἄφες, συγχώρησόν μοι πάντα ὅσα σοι ἥμαρτον, ὅτι πολλῶν κακῶν ἡ ψυχήμω ἐπλήθη, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ σωτηρίας ἐλπίς. Ἐλέησόνμε, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, καὶ

μὴ

ἁμαρτήματα δεν ἁμάρτησα; καὶ μετὰ λογῆς κακὰ δεν ἀνακαπώθηκα; Καὶ λογῆς ἁμαρτίαν ἔκαμα κάθε ἀσωτίαν ἔβαλα εἰς τὴ καρδίανμω. Ἀνάξιος εἶμαι σιμὰ εἰς τὸ Θόν μου, καὶ εἰς τὰς αὐτός. ποῖος θέλει μὲ ἀνασήσει ὁπού ἔπεσα εἰς τοιαῦτα κακὰ, & τόσα φταιξίματα; Ἀλλὰ εἰς ἐσένα τὸ Κύριόν μω, & Θεόν μω ἔχω τὴ ἐλπίδαμου. ἀνίσως καὶ εἶναι καμία ἐλπίδα τ σωτηρίασμω, ἀνίσως καὶ ἡ φιλανίασε νικᾷ τὰ ἀμέτρητά μω ἁμαρτήματα, γενοῦ εἰς ἐμσνα Σὴρ, καὶ ἐλθὲ θεραπεύσαί με. Καὶ κατὰ τὸς οἰκτιρμούς σου, & τὰ ἐλέησε, ἄνες, ἄφες, συγχώρησόν μοι ὅλα ἐκεῖνα ὁπὸσοῦ ἔσφαλα, ὅτι ἡ ψυχήμου εἶναι γεμάτη ἀπὸ πολλὰ κακὰ, καὶ δεν δύρίσκεται εἰς ἐμσνα ἐλπίδα σωτηρίας. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ

μὴν

μὴ ἀποδώσῃς μοι κατὰ τὰ ἔργαμω, ἀλλ' ἐπίστρεψον, ἀντίλαβε, ῥῦσαι τὴν ψυχήμω ἀπὸ τ συμφυέντων αὐτῇ κακῶν, καὶ δεινῶν προλήψεων. Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σε, ἵνα ὅπου ἡ ἁμαρτία ἐπλεόνασεν, ὑπερπερισσεύσῃ ἡ χάρις σε, καὶ αἰνέσω, καὶ δοξάσωσε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μω. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς τ μετανοούντων, καὶ Σωτὴρ τῶν ἁμαρτανόντων, καὶ σοὶ τ δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳσε Πρὶ, & τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷσε Πνεύματι, νυῦ & ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

μήν μου ἀποδώσῃς κατὰ τὰ ἔργαμω, μὴ δὲ κείνεμε καὶ πῶς γυρίσειν ἡ πρᾶξίς μω. Ἀλλὰ γύρισαι, ἀγκάλιασαι, ἐλθὲ θέρωσαι τὴν ψυχήμω ἀπὸ τὰ κακὰ ὁπὸ μὲ δ' αὐτὸν εἶναι σιμσνα, καὶ ἀπὸ τὸς κακὸς λογισμούς, ὁπὸ ἔξαφνα ἔρχενται εἰς ἐμσνα. Σῶσαι με διὰ τὸ ἔλεός σε, διὰ νὰ φανῇ πολλὰ περίσσια ἡ χάρις σου εἰς ἐμσνα, ὁπὸ πολλὰ ἁμάρτησα. καὶ ἔτζι θέλω σ' ἐπαινᾷ, καὶ θέλω σὲ δοξάζει πάντα εἰς ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μω. Διατὶ ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεὸς ἐκεινῶν, ὁπὸ μετανοοῦσι, καὶ ἐλθὲ θεραπὸς ἐκεινῶν, ὁπὸ ἁμαρτάνσι, καὶ διὰ τοῦτο ἐσσνα δοξάζομεν ἀνάμα μὲ τὸν Πατέρα σε τὸν ἄναρχον, καὶ μὲ τὸ πανάγιον, καὶ ἀγαθὸν, καὶ ζωοποιόνσε Πνεῦμα, πῶρα καὶ πάντα, & εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῦ Θείυ Δαμασκηνοῦ.

Κείμενον.

Δέσποτα Κέ Ἰῦ Χέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξεσίαν ἀνθρώπας ἀφεῖναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς ☪ φιλάνθρωπος, πάρειδέμου πάντα τὰ συγνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξίωσόνμε ἀπαταιτήτως μεταλαβεῖν τῦ θείων, καὶ συνδόξων, ☪ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσκήκλω ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθάρισμὸν, καὶ ἁγιασμὸν, καὶ ἀρῤῥαβῶνα τ μελλούσης ζωῆς καὶ Βασιλείας. εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν καὶ ἀναξοπλὼ τῦ συναντίων, εἰς ἐξάλειψιν τῦ πολλῶν μου πλημμελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέες καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φιλαν-

Θρω-

Ἐξήγησις.

Δέσποτα Κέ Ἰῦ Χέ Θὲ ἡμῶν, ὁπᾶ μοναχὸς ἔχεις ἐξουσίαν νὰ συγχωρᾶς ταῖς ἁμαρτίαις τῦ ἀνῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνος, συγχώρησάμε ὅλα τὰ σφάλματα, ὁπᾶ ἔκαμα μὲ γνῶσιν καὶ ἄγνοιαν, καὶ ἀξίωσαί με χωρὶς κατάκρισιν νὰ μεταλάβω τὰ θεῖα καὶ σύνδοξα, καὶ ἄχραντα, καὶ ζωοποιάσε μυστήρια. Καὶ κάμε νὰ μὴ μὲ βρῦν εἰς βάρος, εἰς κόλασιν, οὐδὲ εἰς αὔξησιν τῦ ἁμαρτιῶνμε, ἀλλ' ἂς μὲ γένῃ κάθαρσις, ἁγιασμός, καὶ ἀρῤῥαβῶνα διάτω μέλλεσαν ζωὴν, καὶ βασιλείαν. Ἂς μὲ βρῦσι σκέπος καὶ βοήθεια, ὅπλα νὰ διώχνω τὲς ἐχθρὲς δαίμονας, καὶ νὰ μὲ ἀφανίζεσι τὰ πολλάμε πλημμελήματα. Ὅτι εἶσαι Θὸς τ ἐλεημοσύνης, τ σπλαγχνοσύνης, ☪ φιλαν-

Θρω-

Θρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. νυῦ καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῦ αἰώνων. Ἀμήν.

Τῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κείμενον.

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τῦ τιμίυ σου Αἵματος, καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρῖμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σοῦ τῦ Χριστῦ καὶ Θεῦ μυ. Ἀλλὰ τῖς οἰκτιρμοῖς συ θαῤῥῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι, ὁ τρώγων μυ τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μυ τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι ἔν, Κύριε, καὶ μὴ

πα-

Ἐξήγησις.

Ἠξίωσε Κέ, πῶς χωρεῖς νὰ εἶμαι ἄξιος μεταλαμβάνω τὸ ἄχραντόν συ σῶμα, καὶ τὸ τίμιόν συ αἷμα, καὶ διάτο λέγω ὅτι εἶμαι ἄξιος θανάτου, καὶ πῶς κάνω κρῖμα εἰς τὸ λόγυμ τρώγωντας τὸ ἅγιόν συ σῶμα, καὶ πίνωντας τὸ τιμιόν συ αἷμα, δὲν ἐχωρίζωντας τὸ σῶμα, ☪ αἷμα τῦ Χῦ ☪ Θῦμυ. Ἀλλὰ θαῤῥῶντας εἰς τ ἀπλαγχνίαν συ ἔρχομαι εἰς ἐσένα, ὁπᾶ εἶπες, ὅτι ὅποιος τρώγῃ τὸ κορμίμυ, καὶ πίνει τὸ αἷμάμυ εἶναι μὲ τὸ λόγυμυ, καὶ ἐγὼ μετ' αὐτόν. Σπλαγχνίσυμε λοιπὸν Κέ, ☪ μὴ

παραδειγματίσῃς με τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλὰ ποίησον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γενέσθω μοι τὰ Ἅγια ταῦτα εἰς ἴασιν καὶ κάθαρσιν, καὶ φωτισμὸν καὶ φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος. εἰς ἀποδιοπομπὴν πάσης φαντασίας καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας Διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τὴν ἐν τοῖς μελεσίν μου ἐνεργουμένης. εἰς παῤῥησίαν καὶ ἀγάπην τοῦ σοῦ σέ. εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν, εἰς αὔξησιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος, εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν, εἰς Πνεῦμα Ἅγιον κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν δεξιόν τοῦ ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματός σου, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ἐξήγησις.

μὲ φανερώσῃς τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλὰ κάμε εἰς ἐμένα καθὼς γυρεύει ἡ ἐλεημοσύνη σου. Καὶ ἂς γένουν εἰς ἐμένα ἐκεῖνα τὰ ἅγια, ὑγεία, κάθαρσις, φωτισμὸς, φύλαξις, σεῖα, καὶ ἁγιασμὸς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τοῦ κορμιοῦ μου. Διὰ νὰ διώξουν κάθε φαντασίαν καὶ πρᾶξιν πονηρὰν, καὶ κάμωμα διαβολικὸν, ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ μέλη μου, καθὼς θέλει ὁ νοῦς τοῦ διαβόλου. Καὶ ἐπειδὴ θέλω ἔχει θυμὸς καὶ ἀγάπη εἰς τὸν σταυρόν σου, καὶ διόρθωσιν, καὶ βεβαίωσιν τῆς ζωῆς, καὶ αὔξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ τελειότητος, καὶ πλήρωσιν τῶν ἐντολῶν, καὶ σμίξιμον τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ σπάταν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, ὁποῦ μέλλω νὰ δώσω εἰς τὸ φοβερόν σου κριτήριον, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Εὐ-

Εὐχὴ ἑτέρα, ἐκ τῆς Θείων Ἐρωτήσεων τῆς Ἁγίας Μεταλήψεως, Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

Κείμενον.

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
Ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ ψυχῆς ῥερυπωμένης,
Δέξαι δέησιν, Χριστέ μου, καὶ μὴ παρωσάμενός με,
Μὴ τοὺς λόγους μου δικάσῃς, καὶ τοὺς τρόπους μου μὴ ἐξουθενήσῃς.
Μὴ δὲ τῇ αἰσχρότητι, τῇ ἀκαθαρσίᾳ τοῦ στόματός μου.
Δός μοι παῤῥησίᾳ λέγειν, ἃ βεβούλομαι, Χριστέ μου.
Μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με, τίνα δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.

Ἥμαρτον ὑπὲρ τὸν Πόρνην, ἀλλὰ μαθοῦσα ποῦ κατάγεις,
Μύρον ἐξωνησάμην, ἦλθον τολμηρῶς ἀλείψαι,
Σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω, προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,

Μὴ

Ἐξήγησις.

Δέξαι δέησιν Χριστέ μου, Ἰησοῦ γλυκύτατέ μου,
Ἀπὸ χείλη μιαρὰ, Καὶ ἀπὸ γλῶσσαν βδελυρὰν,
Ἐκ καρδίας λεπρωμένης, Καὶ ψυχῆς μεμολυσμένης.

Μὴ τοὺς λόγους μου δικάσῃς, Καὶ τοὺς τρόπους μὴ ἐξουθενώσῃς.
Μὴ δὲ τὴν αἰσχρωτίαν, Τὴν ἀκαθαρσίαν τοῦ στόματός μου.
Ἀλλὰ δός θάῤῥος Χριστέ μου, Εὐσπλαγχνε μακροθύμέ μου.
Μᾶλλον δὲ δίδαξόν με, Δέσποτα καὶ φώτισόν με,
Τίνα δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν, Καὶ ἀπὸ ψυχῆς νὰ κλαίγειν.
Ἥμαρτον ὡς τὸν τελώνην, Κ' ἔπεσα ὑπὲρ τὴν πόρνην.
Ἡ μαθοῦσα ποῦ κατάγεις, Καὶ τὸν τόπον ποῦ ὑπάγεις,
Μύρον ἀγόρασεν ἐκείνη, Κ' ἔδραμε διὰ νὰ πλυθῇ,
Σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Θεοῦ μου, Τοῦ Δεσπότου καὶ Χριστοῦ μου.

Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω, Οὕτως καὶ ἐμένα σῶσον,
Ποὺ δράμε μὲ προθυμίαν, Καὶ μὲ καθαρὰν καρδίαν,

Μὴ δ' ἐμὲ βδελύξῃ, Λόγε,
σὺς δὲ πάρα χέμοι πόδας,
Καὶ κρατῆσαι καὶ φιλῆσαι,
& τῷ ῥείθρῳ τῷ δακρύων,
Ὡς πολυτιμήτῳ μύρῳ
τοὺς τολμηρῶς ἀλεῖψαι.

Πλύνον με τοῖς δάκρυσί μου, κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε.

Ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου, καὶ συγγνώμων πάραχέμοι.

Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος, οἶδας, καὶ τὰ ξαύματά μου.

Καὶ τοὺς μώλωπας ὁρᾷς μου, ἀλλὰ καὶ τὴν πίσιν οἶδας.

Καὶ τὸ προθυμίαν βλέπεις, καὶ τοὺς σπασμοὺς ἀκούεις.

Οὐ λανθάνεισε, Θεέμου, Ποιητάμου, Λυτρωτάμου, Οὐδὲ σαλαγμὸς δακρύων, οὐδὲ σαλαγμοῦ τι μέρος.

Τὸ

Ἐξήγησις.

Κ' ἔλαβε τὸ ἀφεσίνημας,
Ὥνωερ εἶχε τὸ ψυχικόν;
Πάμπολλα κακὰ πταισμένα,
Οὕτως δέξαι κὴ ἐμένα.
Καὶ μήμε λόγε συχανθῇς,
Τὸ Θεὸ κὴ βαρεθῇς.
Ἀλλὰ δάσμε κὴ νὰ πιάσω,
Δέσποτα & ναγκαλίσω,
Σὸ τὸς πόδας νὰ κρατήσω,
Καὶ νὰ τὸς γλυκοφιλήσω.
Καὶ μὲ δάκρυα νὰ τὸς πλύνω,
Ὡς ποτὲ τῷ μύρῳ κείνῳ.
Πλυῶνομε τοῖς δάκρυσίμου,
Δόσμε & τὸ ἀφεσίνημου.
Γιὲ Θεὸ καθάεισόμε,
Ἡ μαρτον συγχώρησόμε.

Ξεύρεις τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
Τῶν ἁμαρτιῶν τὸ βάρος.
Γινώσκεις τὰς λαβωμάτας μου,
Βλέπεις δὲ & τὰ πληγάσμου.
Ἀλλὰ βλέπεισμε τὸ πίσι,
Εὔσπλαγχνε Θεὲ & ρύσι.
Θεωρεῖς τὸ προθυμίαμε,
Στεναγμὸς δὲ τὴ καρδιάσμε.

Δὲν σὲ γελᾷ ὦ ποιητάμου,
Ἀμὴ ἀκούεις λυτρωτάμου,
Τῶν δακρύων οὐδὲ μία,
Μέρος τι σαλαγματία.

Ξεύ-

Τὸ μὴ ἀπατέργασόν μου ἐγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ἐπὶ τὸ βιβλίον δέσε, κὴ τὰ μήπω πεπραγμένα, Γεγραμμένα σοι τυγχάνει. ἴδε τὸ ταπείνωσίν μου, Γ' δεμε τὸ κόπον ὅσον, καὶ τὰς ἁμαρτίας πάσας, Ἄφες μοι, Θεὲ τῷ ὅλων. Ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ. Περιέχω ὦ διάνοιά, & ψυχῇ σωτεριμένῃ,

Τῶν ἀχραίτων σου μετάσχω, καὶ παναγνων Μυστηρίων,

Οἷς θεῦται κὴ ζωῦται πᾶς ὁ ξώων τε κὴ πίνων, Ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας. σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτάμου.

Πᾶς ὁ ξώων μου τὴ Σάρκα, πίνων δέμε κὴ τὸ Αἷμα, Ἐν ἐμοὶ μεν οὗτος μένει, κὴ αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω. Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως τῶ Δεσπότε κὴ Θεῦ μου.

Τῶν

Ἐξήγησις.

Ξεύρεις & τὰ ἐρχομένα,
Οὐ λανθάνεισε κανένα.
Βλέπεσιν π' ἄματι άσου,
Πῶς σ' ἔσυν ὅλα ἐμπροσάσου.
Εἰς τὸ βιβλίονσου γραμμένα,
Εἶναι ὡσὰν ζωγραφισμένα.
Ἀλλ' ἰδὲς τὸ ταπείνωσίνμου,
Καὶ τὸν κόπον τῆς ψυχῆς μου.
Καὶ ὅλαις μου ταῖς ἁμαρτίαις,
Συγχώρησαι & αὐομίαις.

Ἄφεσμοι Θεὲ οἰκτίρμον,
Καὶ τῷ ὅλων ἐλεήμον.
Γ' να καθαρᾷ καρδίᾳ,
Τρομασμένῃ διανοίᾳ,
Καὶ ψυχῇ σωτεζιμμένῃ,
Μᾶλον δὲ ταπεινωμένῃ,
Τῶν ἀχραίτωνσε κὴ θείων,
Καὶ παναγνων μυστηείων,
Ἀξίως δὲ νὰ κοινωνήσω,
Μετὰ σένα κὴ νὰ ζήσω.
Πᾶς ὁ πίνωισε ζωῦται,
Καὶ ὁ ζώγων σε θεῦται,

Ἐξ εἰλικρινῆς καρδίας,
Καθαρῆς τῆς διανοίας,
Καθὼς εἶπες δέσποτάμου,
Ποιητὰ καὶ λυτρωτάμου.
Σ' τὸ σαρκαμου ἐδίων,
Καὶ τὸ αἷμάμου ὁ πίνων,

Αὐτὸς μένει εἰς ἐμένα,
Κ' ἐγὼ σ' αὐτὸν βεβαιωμένα.

Ἀληθὴς λόγος τῶ Θεῦμου,
Τῶ Δεσπότε & Χειστῦμου.

Ὅτι

Τῶν γὰρ θείων ὁ μετέχων, καὶ θεοπαίων χαείπων,
Οὐ μικὴ οὖν οὐκ ἔστι μόνος,
ἀλλὰ μετὰ σοῦ, κύριέ μου,
τοῦ φωτὸς τοῦ τριστιλίου,
τοῦ φωτίζοντος τὸν Κόσμον.
Ἵνα γὰρ μὴ μόνος μείνω,
δίχα σοῦ τοῦ Ζωοδότου,
τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου, τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
τῆς τοῦ Κόσμου σωτηρίας,
διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον,
ὡς ὁρᾷς μετὰ δακρύων, καὶ ψυχῆς συντετριμμένης,
λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἱκετεύω τοῦ λαβεῖν με.

Καὶ τῶν ζωοπαρόχων,
καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων,
μεταχεῖν ἀκαπαιρίπως.
Ἵνα μένῃς, καθὼς εἶπας,
μετ' ἐμοῦ τὸ τριστιλίου.
Ἵνα μὴ χωρὶς δύρων με.
Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος, ἁρπάσῃ με δολίως,
καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ τῶν θεοποιῶν σου λόγων.

Ὅτι ἐκεῖνος ὁπού πέρνει,
θείαις χάραις εἰς σὲ μένει,
Ὁπού εἶσαι φῶς τριστιλιόν,
καὶ φωτίζεις σαὺ ὑφήλιον.
Ἀπὸ σοῦ τοῦ ζωοδότου,
καὶ τοῦ μόνου ζοφοδότου.
Διὰ αὐτὸς ἔδραμα σὲ σένα,
νὰ δώσῃς τὴν χαρὰν σὲ μένα.
Πῶν ἀγαλλίασις τῆς ζωῆς μου,
τῆς χαρᾶς καὶ τῆς πνοῆς μου.
Καὶ τοῦ κόσμου σωτηρία,
Ἁμαρτωλῶν ἐλευθερία.
Διὰ τοῦτο δέομαί σου,
Ὡς μὲ βλέπεις ἔμορφοδένουν
Μὲ καρδιὰν συντετριμμένην,
καὶ ψυχὴν ταπεινωμένην.
Μὲ δάκρυα παρακαλῶντας,
καὶ τὴν ἄφεσιν ζητῶντας.
Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ,
ἐκ τοῦ πταίσματός μου καὶ σωθῶ.
Τῆς Βασιλείας ἀξιωθῶ,
καθὼς ὁ ἄθλιος ποθῶ.
Νὰ λάβω χωρὶς ἁμαρτία,
τὰ μυστήρια τὰ θεία,
Ὁπού δίδουν τὴν ζωήν μου,
καὶ εἶναι φύλαξ τῆς ψυχῆς μου.
Καὶ νὰ μένῃς μετ' ἐμένα,
καθὼς εἶπες βεβαιωμένα.
Διατί διείσκωπτάς με,
χωρὶς τὴν χάριν σου πλανᾷ με,
Ὁ διάβολος δολίως,
καὶ οὐαίμοι τῆς ἀθλίᾳ.
Καθορῶν με τῇ ἁμαρτίᾳ,
χαίρει μου τῇ ὀλεθρίᾳ.
Βγάνει με ἐκ τὰ δικάσου,
λόγια μὲν τὰ δεῖ κάσου.

Διὰ τοῦτόσοι προσπίπτω,
καὶ θερμῶς ἀναβοῶσοι.

Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω, καὶ τὴν Πόρνην προσελθοῦσαν,
οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
καὶ τὸν ἄσωτον Οἰκτίρμον,
ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ γὰρ προσερχόμενός σοι.

Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
ὡς ἐγὼ οὐκ ἔπταισέ σοι,
Οὐ δὲ ἔπραξε τὰς πράξεις, ἃς ἐγὼ κατειργασάμην.
Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
ὡς τὸ μέγεθος πταισμάτων,
Οὐχ ἁμαρτημάτων πλῆθος ὑπερβαίνει τὸν Θεόν μου,
τὴν πολλὴν μακροθυμίαν, καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν.
Ἀλλ' ἐλαίῳ συμπαθείας τὸν θερμῶς μετανοοῦντας,

Διὰ αὐτὸς πέφτω ἔμπροσθέσου,
στρατὶς ἀγκάλαις τοῦ δικαίσου.
Ταῖς γλυκυτάταις καὶ πλαγχνικαῖς,
ταῖς ἀγαθαῖς καὶ παζικαῖς.
Καὶ πολλὰ παρακαλῶσε,
τὸν ἀνάξιον ἐμὲ σῶσαι.
Ὡς ἐδέχθης τὸν τελώνην,
καὶ τὸν ἄσωτον καὶ πόρνην,
Οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ μόνον.
Καὶ ὡς τοῦ πισοῦ λησῆσου,
οὕτω καὶ ἐμὲ θυμήσου.
Καὶ τὰ μαναστὴ οἰκτίρμον,
ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων.
Καὶ ὡς τὸν Δαβὶδ ἐκεῖνον,
τὸν ἀνασυναγμὸν καὶ θρηνῶν.
Δέξε ψυχὴν συντετριμμένην,
θλιβερὴν ταπεινωμένην.
Ὅτι ἐδεὶς ἄλλος ἔπταισέ σοι,
ὡς ἐγὼ κὶ ἀνόμησέσοι.

Οὐδὲ ἔκαμε ταῖς πράξαις,
ταῖς κακαῖς γνώμαις καὶ πάξες.
Πώποτε ἐκ τοῦ αἰῶνος,
ὡς ἐγὼ ἔσφαλα μόνος.
Ἀλλ' ἠξεύρω τοῦτο πάλι,
ἡ ἀπλαγχνία ἡ μεγάλη,
Ἀνίκα τὰ πταίσματά μου,
τὰ πολλὰ μαρτήματά μου.
Ἡ ἀπὸ φιλανθρωπία,
καὶ πολὴ μακροθυμία,
Τοῦ θεοῦ ἀγαθοσυνη,
δίδεσμας ἐλεημοσυνη.
Τὸς θερμῶς μετανοοῦντας,
καὶ τὴν ἄφεσιν αἰτοῦντας,

Καὶ καθαίρεις καὶ λαμπρύνεις, καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,

Κοινωνὸς Θεότητός σε ἐργαζόμενος ἀφθόνως.

Καὶ τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνάρχοις ἁγνοίαις,

Ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις, ὥσπερ φίλοις σε γνησίοις.

Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖμε, ταῦτα με πτεροῖ, Χριστέμε.

Καὶ θαρρῶν τ' σαῖς πλησίαις, πρὸς ἡμᾶς διεργεσίαις,

Χαίρωντε καὶ τρέμων ἅμα, τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω.

Χόρτος ὢν καὶ ξένον θαῦμα, δροσιζόμενος ἀπαύστως.

Ὥσπερ ἦν ἡ βάτος πάλαι, ἡ ἀφλέκτως καιομένη.

Τοίνυν διχαρίσῳ γνώμῃ, διχαρίσῳ δὲ καρδίᾳ,

Εὐχαρίστοις μέλεσίμου, τ' ψυχῆς καὶ τ' σαρκός με,

Προσ-

Ἀληθινὰ τὰς καθαίζεις, Τὰς λαμπρύνεις ⸗ φωτίζεις,

Καὶ τὰς καινὰς κληρονόμους, Ὅτι ἐφύλαξαν τὰς νόμους.

Κοινωνὰς θεότητός σε, Δωρεὰν χρηστότητός σε.

Θαυμαστὸν εἰς τοὺς Ἀγγέλους Ἅμα δὲ καὶ Ἀρχαγγέλους,

Πῶς μιλεῖς μὲ τὰς αὐτὰς, (πως. Πολλαῖς φοραῖς μὲ χίλιας ζό-

Ὡς μὲ φίλους σε ἠγαπημένους, Δύλους σε ἐμπιστευμένους.

Αὐτὰ μὲ καίνει θαρρετὸν, Καὶ τὴν ἄφεσιν ζητᾶ.

Καὶ τὸν νοῦμε ἀσυκώνει, Ὦ Χριστέμε ⸗ ὑψώνει.

Καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλησίαις, Ταῖς πολλαῖς διεργεσίαις,

Μεταλαμβάνω χαίρωντας, Τὸ πῦρ ἐκεῖνο ζέμωντας.

Ὦ μέγα θαῦμα τὸ χορτάρι, Πῶς δὲν καίγομαι ὡσὰν λινάρι;

Ἀλλὰ μᾶλον δροσίζομαι, Ἀπὸ τὸ πῦρ ⸗ φωτίζομαι.

Καθὼς ἡ βάτος καιομένη, Ἔμεινε ξεβλασωμένη.

Οὕτως καὶ ἐμὲ δροσίζει, Ἁγιάζει ⸗ φωτίζει.

Τὸν λοιπὸν διχαρισῶσε, Καὶ δοξάζω ⸗ ὑμνῶσε,

Μὲ ὅλα τῆς σαρκὸς τα μέλη, Τῆς ψυχῆς με καθὼς θέλει.

Προσ-

Προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω, Καὶ τὴν ὑπεραγίαν κλίνω.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε Θεέμε, Κτίσα καὶ δημιργέμε.

Προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω, Ὅτι σὺ εἶσαι δύλογημένος,

Καὶ δοξάζω σε Θεέμε, Νῦν καὶ ἀεὶ δεδοξασμένος.

Κτίσα καὶ δημιργέμε. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Ὅτι σὺ εἶσαι δύλογημένος, Ὅτι σένα πρέπει μόνον,

Νῦν καὶ ἀεὶ δεδοξασμένος. Πάντοτε νὰ προσκυνῆται,

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Τὸ ὄνομάσε νὰ ὑμνῆται.

Εὐχὴ ἑτέρα, τ' Χρυσοστόμε.

Κείμενον.

Ὁ Θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, ὅσα σοι ἥμαρτον, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ; εἴτε καὶ διάνοιαν, ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, πάντα μοι συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Καὶ τὴν πρεσβείαν τ' παναχράντε σε Μητρὸς, τ' νοερῶν σου λειτργῶν καὶ Ἁγίων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων, Ἀκαταπαύστως εὐδόκησον δέξασθαί με τὸ Ἅγιον καὶ ἄχραντόν σε Σῶμα, ⸗ τὸ τίμιον αἷ-

Ἐξήγησις.

Ὁ Θεὸς, ἄνες, συγχώρησαι τὰ πλημμελήματάμε, ὁπὲ ἔσφαλα εἰς ἐσένα, ἢ μὲ λόγον, ἢ μὲ ἔργον, ἢ μὲ τ' νοῦν, θεληματικῶς ἢ σανικῶς, μὲ γνῶσιν ἢ μὲ ἀγνωσίαν, ὅλα συγχωρησαίμετα, ὡσὰν ὁπὲ εἶσαι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Καὶ διὰ τ' παρακάλεσιν τ' παναχράντε σε μητρὸς, τ' νοερῶνσε λειτργῶν, καὶ ἁγίων δυνάμεων, καὶ ὅλων τ' ἁγίων ὁπὲ σὲ ἐδέλεσαν ἀπὸ τὸν αἰῶνος, διχαρισήσου νὰ δεχτῶ τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου σῶμα, καὶ τὸ τιμιόν σου

αἷ-

αἷμα, Εἰς ἴασιν ψυχῆς τε
Ϲ σώματος, Ϲ εἰς ἐξάλει-
ψιν τῆ πονηρῶν μυ λογισ-
μῶν. Ὅτι σὸ ἐσὶν ἡ Βασι-
λεία, ϗ ἡ δυνάμις, ϗ ἡ δό-
ξα, τῦ Πατρὸς, Ϲ τῦ Υἱῦ,
ϗ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος, νυν
ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῆ
αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα

Κείμενον.

Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, Δέ-
σποτα Κύριε,
Ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴ σέ-
γλην τ ψυχῆς μου.
Ἀλλ' ἐπειδὴ βάλει σὺ,
ὡς Φιλάνθρωπος, οἰκεῖν
σὺ ἐμοὶ,

Θαῤῥῶν προσέρχομαι.

Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς
πύλας, ἃς σὺ μόνος ἐδημι-
ούργησας, ϗ εἰσέρχῃ μετὰ
φιλανίας ὡς πέφυκας.

Εἰ-

Ἐξήγησις

αἷμα, διὰ νὰ δώσῃ τὴ ὑγεί-
αν τῆς ψυχῆς, Ϲ τὰ κορμίῦ
μυ, ϗ νὰ ἀφανίσῃ τὺς πο-
νηρύς μυ λογισμύς. Ὅτι
ἐσὺ ἔχεις τὴ βασιλείαν, Ϲ
τὴ δύναμιν, ϗ τὴ δόξαν τῦ
Πρὸς, ϗ τῦ Υἱῦ, ϗ τῦ ἁγίυ
Πνάτος. νυν ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὺς
αἰῶνας τῆ αἰώνων. Ἀμήν.
τῦ αὐτοῦ.

Ἐξήγησις.

Δ Ἐν εἶμαι δέσποτα ἱκανὸς
Οὐδὲ ἄξιος ὁ ἐλεεινός.
Διὰ νὰ ἔλθῃς σὸ κορμίμυ,
Εἰς τὸ ἀσπίτι τῆς ψυχῆς μυ.

Ἀλλὰ ἐπειδὴ Χεριέμυ,
Θέλεις πολυέλεέμυ,
Εἰς ἐμὲ νὰ κατοικήσῃς,
Φιλάνθρωπε ϗ νὰ ποιήσῃς.
Τόσιν μεγάλιν καλοσιλίαν,
Εἰς ἐμὲ ϗ ἀπλαγχνοσιλία.
Ἔρχομαι ῥὸς σὲ θαῤῥῶντας,
Τρέμοντας παρακαλῶντας.
Πρόσαξε Ϲ θέλ' ἀνοίξει,
Ταῖς πόρταις διὰ νὰ σμίξῃ.
Ἢ χάεισαι νὰ κατοικήσῃ,
εἰς ἐμὲ νὰ μὲ φωτίσῃ,
Ὁπῦ ἔκαμες μοναχόσυ,
Καὶ ἐμωαίνεις ἀθανάτυς.

Ἐσὺ

Εἰσέρχῃ, ϗ φωτίζεις
τὸν ἐσκοτισμένον μου λο-
γισμόν.

Πιστεύω, ὡς τῦτο ποιήσεις.

Οὐ γὰρ Πόρνην προσελ-
θῦσαν σοι μετὰ δακρύων
ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνην
βυβάλου μετανοήσαντα,
Οὐδὲ Λῃσὴν ἐπιγνόντα τὴ
βασιλείαν συ ἀπεδίωξας,

διότιν μετανοήσαν-
τα κατέλιπες ὁ Ἰῶ.

Ἀλλὰ τὺς ὑπὸ τῆς μετα-
νοίας σοι προσαχθέντας
ἅπαντας,
Ἐν τῷ χορῷ τῆ φίλων
κατέταξας,

Ὁ

Ἐσὺ πῦ εἶσαι φυσικὰ,
Φιλάνθρωπος καθολικά.
Ἐμπαίνεις μέσα Ϲ φωτίζεις,
Ἁγιάζεις Ϲ λαμπρίζεις,
Λογισμὸν τὸν σκοτισμένον,
Τὸν πολλὰ μεμολυσμένον.
Ἀλλὰ πιστεύω νὰ ποιήσῃς,
Καὶ ἐμὲ νὰ συγχωρήσῃς.
Ὡς καθὼς αὐτὴν τὴν πόρνην,
Δὲν ἔφυγες Ϲ τὸν τελώνην.
Δὲν ἐγύρισες τὸν ῥόσωπόν συ,
Ἀλλὰ ἔδειξες τὸ ἔλεός συ.

Ἀλλὰ μὴ δὲ τὸν λῃσὴ,
Δὲν ἄφησες ν' ἀπολεσθῇ.
Πῦ τὸν ἔσωσες μιᾶ ῥοπῇ,
Λόγον μόνον νὰ εἰπῇ.
Ποῦ σὲ γνώρισεν ἐσώθη,
Καὶ εὐθὺς κατηξιώθη,
Εἰς τὸ Παραδείσυ κάλλη,
Καὶ λαβὲ χαρὰν μεγάλη.
Μάλιστα ῥῶπος ἀπ' ὅλυς,
Ἀπὸ τὺς ἐκλεκτύς συ ὅλυς.
Τὸν διώκτην γιὰ ν' ἀφίσῃ,
Τὰ κακὰ νὰ μετανοήσῃ.
Ἔλαβε τὴν ἐλπίδα τὴν,
Τὴν πίστιν Ϲ ἀληθινήν.
Ἄρχησε νὰ διώκεται,
Καὶ νὰ ἐνφυλακώνεται.
Καὶ μοιχὲς λέγω ϗ πόρνυς,
Καὶ φονεῖς τε ϗ τελώνυς.
Ὅσυς καλῶς ἐβαπτίσθηκαν,
Τὰ κακὰ ἀπαρνήθηκαν.
Ἔβαλές τυς κύριέμυ,
Εἰς τὸν Παράδεισον Χεριέμυ.

Εἰς

Ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε, νυῦ καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ.

Κείμενον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου,
Ἄνες, ἄφες, ἱλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀχρείῳ καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταίσματα, καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου,

Ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἥμαρτον,

Εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐνθυμήμασιν, ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιπόθημασι,

Ἐξήγησις.

Εἰς τὸν χορὸν τῶν φίλων σου,
Τῶν ἐκλεκτῶν ἁγίων σου.
Ἔνθα ἦχος τῆς σοφίας,
Τῆς ἀληθινῆς ἁγίας.
Ὁ ὁποῖος εἶσαι μόνος,
Ἄναρχος πρὸ τῶν αἰώνων,
Παντοτε δυλογημένος,
Νῦν καὶ ἀεὶ δεδοξασμένος.
Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
Τὸν ἀληθινὸν καὶ μόνον.

Ἐξήγησις.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ μου,
Μεγαλοδώρημε θεέ μου.
Ἄνες ἄφες συγχώρησέ με,
Ἱλάσθητι ἐλέησόν με.
Τῶν ἁμαρτωλῶν τ' ἀχρείου,
Δούλου σου τῶν ἀναξίου,
Ὅλα τὰ πλημμελήματά μου,
Καὶ τὰ παραπτώματά μου.
Ἅμα δὲ καὶ πταίσματά μου,
Καὶ τὰ ἁμαρτήματά μου.
Ὅπου ἔσφαλα μικρόθεν,
Ἑκουσίως καὶ ἀκουσίως.
Ἕως τὴν σήμερον ἡμέραν,
Κάθε ὥραν ὡς τὴν ἑσπέραν.
Καὶ τῆς νυκτὸς τῶν παθημάτων,
Τῶν ζόφους καὶ σκλημάτων,
Τῶν βυθῶν τῆς ῥαθυμίας,
Καὶ παντὸς ἄχους ἀτιμίας,
Ἢ μὲ γνῶσιν καὶ ἀγνωσίαν,
Μ' ἔργα λόγια καὶ ἀγνοίαν,
Ἐνθύμησες καὶ λογισμούς,
Ἐπιπόθους καὶ μολυσμούς.

Κείμενον

μασι, καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι.

Καὶ τῇ προσβείᾳ τῆς ἀπόρου κυήσασης σε παναχράντε, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου,

Τῆς μόνης ἀναπαιχύτου ἐλπίδος, καὶ προσασίας, καὶ σωτηρίας μου,

Καταξίωσόν με ἀπαπαιρίτως μεταλαβεῖν τῆς ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν Μυστηρίων σου,

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον, εἰς ἁγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν, καὶ ῥώμην, καὶ ἴασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος,

Καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ παντελῆ ἀφανισμὸν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν,

Καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προσλήψεων,

Καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν, τῆς σκοτεινῶν καὶ πο-

Καὶ μὲ ὅλους μου ἀκόμη,
Ταῖς αἰσθήσεσι καὶ γνώμῃ.

Ἀλλὰ διὰ τὴν παράκλησιν,
Δόσαμμε χεῖρα τὴν ἄφεσιν.
Τῆς παραχράντε καὶ Μαρίας,
Τῆς Μητρόσου τῆς ἁγίας,
Πᾶσ' ἐγέννησε χωρὶς σπορὰν,
Νὰ γνωρίσῃ, ἢ φθορὰν.
Αὐτὴν ἔχω προσασίαν,
Ἐλπίδαμε καὶ σωτηρίαν.

Καὶ ἀξίωσαί με νὰ λάβω, (βω,
Χωρὶς κατάκρισι νὰ μεταλά-
Τ' ἄχραντα καὶ ζωοποιόσου,
Τ' ἀθανάτα μυστήριόσου.

Διὰ νὰ λάβω ἁγιασμόν,
Καὶ φωτισμόν.
Εἰς ἴασιν καὶ δυναμίνμε,
Τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆσμε.

Διὰ νὰ ἐξαλειφθῆσι,
Καὶ νὰ διασκορπισθῆσιν,
Ὅλαις ὅλως καὶ διόλου,
Ἡ πονηρίαμε τοῦ διαβόλου.
Οἱ πονηροίμε λογισμοὶ,
Οἱ ἀκάθαρτοι καὶ μολυσμοὶ,
Καὶ θύμησες τῆς φαντασίας,
Ταῖς ζελλαῖς τῆς ἀγνωσίας,

Ὅπου τὴν νύκτα μὲ θυμίζει,
Οἱ δαίμονες καὶ μὲ σκοτίζει.

νηρῶν πνευμάτων.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις σοὶ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. νυνὶ καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Κείμενον.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν μου οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ Τελώνην δικαιώσας, καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ Λῃστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἄνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἁπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὸν

Αἰ-

Μᾶλλον δὲ μὲ ἀγρυπνίζων, καὶ τὸν νοῦν μου συγχίζων, καθολικὰ ὡσὰν ἀνέμοις, τῆς κακῆς φάξης οἱ πολέμοι. Ὅτι σὺ ἔχεις τὴν βασιλείαν, δόξαν μεγαλοπρεπείαν, Προσκυνῆσιν σὺν τῷ Πατρὶ σου, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματί σου. Καὶ εἰς τοὺς ἀπεραντεύτους, Εἰς τοὺς ἐρχομένους ἔτους.

Ἐξήγησις.

Ἐμπρὸς τὴν πόρτας τοῦ Ναοῦ σου, Στέκομαι ἐκεῖ φοβερὸς σου, Καὶ τοὺς κακοὺς μου λογισμοὺς, Δὲν ἀφίνω μολυσμούς.

Ἀλλὰ σὺ λέγω Χριστέ μου, Πολυέλεε Θεέ μου, Πῶς ἐδικαίωσες τὸν τελώνην Καὶ συγχώρησες τὸν πόρνον, Τὸν Χαναναίαν ἐλυπήθης, Ὡς εὔσπλαγχνος ἐλεημονήθης, Καὶ ταῖς πόρταις Παραδείσου, Ἄνοιξες γιὰ τὸν ληστήν σου,

Ἄνοιξε τῆς σῆς φιλίας, Σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας, Καὶ δέξου με πῶς θὲ νὰ σοῦ μιλήσω, Πῶς ἔρχομαι πρὸς σὲ νὰ συγχίζω Ὡσὰν σ' ἔγκιξε κ' ἡ πόρνη, Πῶς ἔκλαυσε τὸν γιὸν τοῦ.

Καὶ

Αἱμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπέδου ἁψαμένη, διχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τὰς σὰς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἐνομίσατο.

Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινὸς, ὅλον σου τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθείην.

Ἀλλὰ δέξαι με ὥσπερ ἐκείνας, Καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐγκλήματα. Πρεσβείαις τῆς ἀσπόρου Τεκούσης σε,

Καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μὲ δάκρυα ἐμπροσάσου, Πιάνωντας τὰ πόδια σου, Ἔλαβε τὴν ὀφλημάτων, Λύσιν τὴν ἁμαρτημάτων. Πάλιν τὴν αἱμορροοῦσα, Ἡ ὁποία ἀθυμοῦσα, Ὅπου διὰ νὰ γκιάξῃ μόνον, Εὐθὺς ἔχασε τὸν πόνον. Τὸ κρασπέδου ἁψαμένη, Εὑρέθηκ' ἐλευθερωμένη. Ἔλαβε τὴν ἴασίντης, Ὅπου εἶχε ὁ κορμίτης. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινὸς, Τολμῶντας δὲ ὁ ταπεινὸς, Δέχομαι ὅλον σου τὸ σῶμα, Ἀλλὰ φοβοῦμαι τοῦτ' ἀκόμα· Διὰ νὰ μὴν κατακαγῶ, Ὁ ἀνάξιος ἐγώ. Ἀλλὰ δέξου με ὡσὰν αὐτίνας, Ταῖς γυναῖκες λέγω κείνας.

Παρακαλῶ σε φώτισαί με, Τῆς ψυχῆς ταῖς αἰσθησέσμε, Καίγωντας τὰ ἐγκλήματάμε, Ὅλα τ' ἁμαρτήματάμε.

Τῆς μηδόσσου πρεσβευόσης, Τῆς ἀχράντου καὶ τεκούσης, Πῶς σ' ἐγέννησε χωρὶς σπορὰ, Ὡς ἁγνὴ καὶ καθαρά. Καὶ πάντων τῶν ἐπουρανίων, Τῶν ἀγγέλων καὶ ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶσαι εὐλογημένος, Εἰς τοὺς αἰῶνας δοξασμένος.

Εὐχὴ ἑτέρα τῦ Χρυσοστόμου.

Κείμενον.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ,
Ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χς,
Ὁ Υἱὸς τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος,
Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον ἁμαρτωλὸς σῶσαι.

Ὧν πρῶτος εἰμὶ ἐγώ.

Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σε, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σε.

Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι

τὰ

Ἐξήγησις.

Πιστεύω καὶ ὁμολογῶ,
Κύριέ με καὶ ἐγώ,
Πῶς ἐσ' εἶσαι ἀληθινὸς,
Ὁ Χριστὸς ὁ παντοτεινὸς,
Ὁ υἱὸς Θεῦ τῦ ζῶντος,
Τῦ ἀληθινῦ καὶ ὄντος,
Ὁ πῦ ἦλθες γιὰ νὰ δώσῃς,
Εἰς τὸν κόσμον καὶ νὰ σώσῃς,
Ὅλους τοὺς ἁμαρτωλούς,
Τοὺς ἀμέτρους καὶ πολλούς.
Ὁ ὢν εἶμαι ἐγὼ ὁ πρῶτος,
Ὁ πῦ ἔζησα ἀσώτως,
Ὁ ταλαίπωρος καὶ μόνος,
Ὡς ἀδικεῖς ἐκ τῦ αἰῶνος.
Ἔπταισα πολὰ μεγάλως,
Ὡς ἐμὲ δὲν ἔσιν ἄλλος.
Ἀλλὰ ἐσὺ εἶσαι ὁ Θεός μου,
Ἡ ἐλωΐς ζωὴ καὶ φῶς μου,
Καὶ ἐσὲ μόνον λαβαίνω,
Καὶ ἀληθινὰ πιστεύω.
Ὅτι πῶς ἐποῦτο εἶναι,
Βέβαια κι' ἄλλο δὲν εἶναι,
Τὸ σῶμα τὸ ἄχραντόν σε,
Καὶ τὸ αἷμα τὸ τίμιόν σε,
Πόχυσες εἰς τὸν σταυρόν σε,
Ἀπὸ τὸν ἄνομον λαόν σε,
Διὰ τοὺς τῦ κόσμου σωτηρίαν,
Καὶ δι' ἡμᾶς λύτρωσιν.
Καὶ διὰ τοῦτο Κύριέ με,
Πολυέλεε Χριστέ με,
Ἥμαρτον συγχώρησαί με,
Ἐλέησον συμπάθησαί με,

Ὅλα

Κείμενον.

τὰ παραπτώματά μου,

Τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια,

Τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ,

Τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σε Μυστηρίων,

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε καθ' ἑαυτὸν, τὰς παρόντας στίχους τῦ Μεταφραστῦ.

Ἰδὲ βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν,
Πλαστουργὲ, μὴ φλέξῃς με τὴν μετουσίαν.
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίως φλέγον.
Ἀλλ' οὐ κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα λέγε.

Τοῦ Δείπνου σε τὸ μυστικὸν, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε. οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας. ἀλλ' ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ σοι, Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εἶτα πάλιν τοὺς στίχους τούτους.

Θεωρὸν Αἷμα φείδου, ἄνθρωπε, βλέπων.
Ἄνθραξ γάρ ἐστι τοὺς ἀναξίως φλέγων.

Θεὸς τὸ Σῶμα, καὶ θεοῖμε & τρέφει.
Θεοῖ τὸ Πνεῦμα, τὸν δὲ νῶν τρέφει ξενίως.

Εἶπα τὰ Τροπάρια.

Ἐ"θελξας πόθῳ με Χριστὲ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σε ἔρωτι. ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ ἄϋλῳ τὰς ἁμαρτίας μου, & ἐμπλησθῆναι τῆς σῆς τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δυσωπῶν μεγαλύνω ἀγαθὲ παρρησίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτὼν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος ἐκβάλλομαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς Φιλάνθρωπος.

Εἶπα τῷ εὐχῇ.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ Βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου.

Καὶ πάλιν, Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ.

Ἐ'Παὶ δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας,

Τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,

Γ"μνησον εὐθὺς, εὐχαρίστησον μέγα,

Καὶ

Ἐ'Παὶ δὲ τύχης τ' καλῆς, πόθου τῆς μετουσίας,
Καὶ ἀξιωθῇς τῆς ἱερᾶς, τῆς θείας κοινωνίας,
Τῶν ζωοποιῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστικῶν δωρημάτων,
Εἰς ἴασιν καὶ δύναμιν, καὶ ἄφεσιν σφαλμάτων,
Γ"μνησον δυχαείστησον, δύθυς ἀπὸ καρδίας,

Λέ-

Καὶ πάλιν θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεός.

Λέγε θεῷ μετὰ θερμῆς, πάσης τῆς διανοίας.

Δόξασοι λέγε δόξασοι, δόξασοι ὁ Θεός μου,
Καὶ πάλιν μετὰ δόξασοι, ὁ μόνος Κύριός μου.

Εἶπα τῷ εὐχαριστήριον ταύτῳ Εὐχῇ.

Κείμενον.

Ἐ'υχαριστῶσοι, Κὲ ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσωμε τὸν ἁμαρτωλὸν,

Ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας.

Εὐχαριστῶσοι, ὅτιμε τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων Δωρεῶν κατηξίωσας.

Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανὼν & ἀναστάς,

Καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ Μυστήρια,

Ἐ'π'

Ἐξήγησις.

Ἐ'υχαρίστησε Κύριέ μου,
Πῶς δὲν μ' ἐδίωξες Θεέ μου,
Τὸν πολλὰ ἁμαρτωλὸν,
Πῶς ἔλαβα τόσον καλόν.
Ποῦ μ' ἀξίωσες νὰ σοι ὑπηρετήσω,
Τὸν ἀνάξιο νὰ κοινωνήσω,
Γ' ἁγιάσε μυστήρια,
Τὰ θεῖα καὶ σωτήρια.
Πῶς μὲ ἄφησες νὰ λάβω,
Τὸ σῶμά σου νὰ μεταλάβω.
Τὰ ἄχραντα δωρίσματα,
Ἐ'πουράνια χαρίσματα.
Ὁ' ἀχώρητος νὰ χωρηθῇς,
Ὁ' ἀόρατος καὶ νὰ σαθῇς,
Μὲ ψυχὴ μεμολυσμένη,
Ἁ'μαρτωλὴ πολλὰ πταισμένη.
Δέσποτα φιλάνθρωπε, (νη.
ἀκαπάληπτε Θεέ μου,
Ποῦ δι' ἐμᾶς ἐθανατώθης,
Ἐ'κουσίως κ' ἐνεκρώθης,
Καὶ τριήμερος ἀνεστήθης,
Ὡ'ς ἐσὺ γὰρ ἐβουλήθης.
Ἐ'χαρίσεσμας τὰ φρικτὰ σου,
Ἐ'τοῦτα τὰ ζωοποιά σου,
Τὰ μυστήρια τὰ θεῖα,
Τὴν ἁγίαν κοινωνία,

Ε'π' ευεργεσία καὶ ἁγιασμῷ τῆς ψυχῶν καὶ τῆς σωμάτων ἡμῶν.

Δὸς χρέσθαι τοῦτα καίμοὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος,

Εἰς ἀποξοπλὴ παντὸς ἐναντίε,
Εἰς φωτισμὸν τ' ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας με,
Εἰς εἰρηύειν τ' ψυχικῶν με δυνάμεων,
Εἰς πίσιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας,
Εἰς περιποίησιν τῆς ἐντολῶν σε,
Εἰς προθήκην τῆς θείας σε χάριτος, καὶ τ σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν.

Διὰ χαρὰν ἁγιασμάτων,
Τῶν ψυχῶν καὶ τῆς σωμάτων

Α'φησαι να μὲ γενῆσιν,
Δυνάμις να μὲ βοηθῆσιν.
Εἰς ἐμένα ἰσχύεια,
Α'νεσις φαρηγοεία.
Μάλισα ἐλθθεεία,
Ψυχῆς καὶ σώματος ὑγεία.
Να διώξησι κάθε κακὸν,
Α'πὸ ἐμὲ σατανικόν.

Τὰ ὄμματα να μὲ φωτίσουν,
Τῆς ψυχῆς να μ' ὁδηγήσην.

Να μὲ ῥίωσθσιν τὴν καρδίαν,
Να δώσην εἰς τὴν διανοίαν,

Καθαρὴν πίσιν ἁγίαν,
Καὶ ἀγάπην καὶ σοφίαν,
Καὶ μετάνοιαν γνησίαν,
Μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν.

Να καύσω ταῖς ἐντολαῖς σε,
Ὅλαις ταῖς παραγγελιαῖς σε.

Ν' αὐξάνω εἰς τὰ θεϊκάσε,
Ε'ργα καὶ θελήματάσε,
Τῆς σῆς χάριτος τῆς θείας,
Εἰς κατοίκησιν τῆς βασιλείας.
Καὶ εἰς φύλαξιν τῆς ψυχῆς με,
Εἰς πᾶς ἡμέρας τῆς ζωῆς με,
Αὐτὴν τὰ μυσήειάσε,
Τὰ φεικτὰ καὶ ἅγιάσε,
Πᾶ γλύτηκα σὴν ζάπειζάσε,
Δι' ἄκραν ἀγαθότηπάσε.

Κ' ἔδειξες τόσην καλοσύνη,
Σπλάγχνος καὶ ἐλεημοσύνη,
Ο'πᾶ ἦλθεν εἰς ἐμένα,
Ω' Χεις έμου ὑπερένα,
Τί αὐτὰ μοιβὴ νὰ δώσω,
Εἰς τόσον χρέος νὰ πληρώσω;
Δι' αὐτὸς σέκω καὶ θαυμάζω,
Δειλιῶ κι' ὅλος τρομάζω.
Ε'ξίσαμαι καὶ ὑπρῶ,
Στᾶτο τὸ πράγμα πᾶ θωρῶ.
Νὰ καταδεχθῆς εἰς ἕνα,
Α'μαρτωλὸν ὡσαὶ ἐμένα,
Νὰ ἐμπῆς εἰς τὸ κορμί με,
Νὰ σμιχθῆς μὲ τ' ψυχή με.
Πᾶ σ' ἔφταισα τόσαις φοραῖς,
Ο'λοσὲ πράξες πονηραῖς.
Ε'πάτησα τὸν ὅρισμόν σε,
Ω' σπερ θανάσιμος ἐχθρός σε.
Τᾶ σατανᾶ ὑπθυμίαις,
Τῶν παθῶν καὶ ἀτιμίαις.
Α'λλὰ ἐσπλαχνίσθη Θεέμε,
Πολυέλεε Χεισέμε,
Ε'συγκατέβης Κύριέμε,
Ι'ησᾶ γλυκύπατέμε,
Στόσην πασπείνωσιν μεγάλην,
Εἰς ἐμὲ νὰ δείξης πάλιν,
Εὐχαεισῶ καὶ προσκυνῶσε,
Καὶ δοξάζω καὶ ὑμνῶσε.
Πᾶ ἄκουσα τὰ λόγιάσε,
Τὰ γλυκιὰ παμπόθητάσε.
Α'λησινὰ αὖ εἶχα τόσαις,
Ὅσα ἄκρα λέγω γλώσαις,
Πάλιν δὲν ἦμουν ἱκανὸς,
Οὔτ' ἄξιος ὁ ἐλεεινὸς,
Νὰ δυνηθῶ ναὖχαριστήσω,
Πρεπέμβα καὶ νὰ ὑμνήσω.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΗΘΗΤΟΡΕΣ ΠΑΝΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός.

Καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῷ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ, καὶ δημιουργέτῃ.

Καὶ ἄπω τὸν τὴν δὲ βίον ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὸν ἀίδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν.

Ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονή,

Τῶν

Ἐξήγησις

Εἰς τόσην μέγα θαυμαστὸν,
Χάρισμα καὶ ἐξαίρετον,
Οὐχὶ ἀπὸ φραγμα ἄλλον,
Τὸ δῶρον τοῦτο τὸ μεγάλον.
Παρ' ἀπὸ τὴν διαπλαγχνίαν σου,
Χριστὲ τῆς βασιλείας σου.
Δι' αὐτὸς σὲ παρακαλῶ,
Ὁποῦ σ' αἰτία τῶν καλῶν.
Στὸν φόβον σου σερέωσαί με,
Τὸν ἁμαρτωλὸν κι' ἀξίωσαί με,
Νὰ εἶμαι σὸν ἁγιασμόν σου,
Στὸ θέλημα τὸ ἐδικόν σου.
Τὴν χάριν παύτην νὰ θυμοῦμαι,
Πάντοτε νὰ σ' εὐλαβοῦμαι.
Καὶ νὰ μὴ ζῶ εἰς ἐμένα,
Ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἐσένα,
Ὁποῦ εἶσαι ὁ Δεσπότης,
Ὁ λονῶν ὁ ζωοδότης,
Καὶ σωτὴρ καὶ δημιουργέτης,
Καὶ δοτὴρ καὶ παντουργέτης.
Κ' ἔτζη περνῶντας νὰ εἰπῶ,
Ἐπούτην τὴν ζωὴν λοιπόν,
Ἐλπίζω τὴν παντοτινήν,
Νὰ λάβω τὴν ἀληθινήν.
Εἰς αὐτὴν καπανταίνοντας,
Ἀνάπαυσιν καὶ μένοντας,
Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
Μὲ ὑγείαν χωρὶς πόνον.
Ἔνθα τῶν ἑορταζόντων,
Ψαλμῳδία δὲ τῶν ὄντων.
Καὶ φωτὶ τῷ ἀκροπάτῳ,
Δροσερῷ καὶ γλυκυπάτῳ.
Ὁποῦ οἱ θεικαλέσαποι,
Λαμπροὶ καὶ θεωγέσαποι.
Καὶ εἰς τὴν ἄμεζον χαράν,
Τὴν ἄφθορον καὶ καθαράν.

Ἐκεί-

Τῶν καθορώντων τὸ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ὄντως ἐφετὸν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ Θεὸς ἡμῶν,

Καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κείμενον.

Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεός.
Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὲ τῶν ἁπάντων.

Εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, Καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ

ἁχράν

Ἐκείνων τῶν ἁγιώσου,
Ποῦ βλέπουσι τὸ προσωπόσου.
Τοῦ ὁποίου τὴν ὁμορφάδα,
Γλυκύτητα καὶ νοσιμάδα,
Δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ φθάσῃ,
Νοῦς ἀνθρώπου νὰ λογιάσῃ.
Νὰ τὴν διηγηθῇ ὡς πρέπει,
Τὰ τόσα κάλλη ὁποῦ βλέπει,
Ἐκείνου τὴν ὡραιότητα,
Χριστέμου καὶ λαμπρότητα.
Ὅτι ἐσ' εἶσαι ἀληθινὸς,
Αἰώνιος παντοτινὸς,
Ὁ πολλὰ ἠγαπημένος,
Ἔνδοξος καὶ τιμημένος.
Κ' ἔχεσιν χαρὰν μεγάλην,
Ὅσοι σ' ἀγαποῦσι πάλιν,
Οἱ ποθοῦντές σε Χριστέμου,
Ἀνεξίκακε Θεέμου.
Καὶ σὲ ὑμνεῖ ὅλη ἡ κτίσις,
Εἰς τοὺς αἰῶνας πᾶσα φύσις.

Ἐξήγησις.

Δέσποτα Γ'ησοῦ Χριστέμου,
Καὶ μακρόθυμε Θεέμου.
Ὁ βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων,
Καὶ ὁ ποιητὴς τῶν χρόνων.
Ὁ λονῶνε τῶν κτισμάτων,
Τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων.
Εὐχαριστῶσε σὰ πολλὰ,
Εἰς ὅλα λέγω τὰ καλά.

Ποῦ μέδωκες εἰς τὴν ἁγίαν,
Τὴν μεταλήψιν τὴν θείαν.

Τῶν

ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων.

Δεόμαι σου, ἁγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ.

Καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς,

Εὐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου,

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,

Καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς,

Ἡ πηγὴ τῆς ἁγιασμοῦ,

Ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν.

Καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,

Σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,

Νῦν

Ἐξήγησις.

Τῶν ζωοταρόχων μυστηρίων,
Τῶν ἀχράντων σου καὶ θείων.
Σοῦ ὁμολογῶ μεγάλως,
Ταῖς πολλαῖς χάρες καὶ ἄλλαις,
Εὐεργεσίαις εἰς ἐμένα,
Ὁποῦ ἔλαβ' ἀπὸ σένα.
Τὸ λοιπὸν παρακαλῶσε,
Τὸν ἀνάξιόν με σώσαι,
Ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων,
Πολυσπλαγχνος οἰκτίρμων.
Ἀπὸ κάτω φύλαξαί με,
Εἰς τὴν σκιὰν καὶ σκέπασαί με,
Τῶν πτερύγωνσε Χεισέμε,
Πεεισκέπασιν Θεέμε.
Χάεισαι εἰς τὴν ζωήμε,
Καθαρὴν συνείδησίν μου.
Ἕως εἰς τὴν ὕστερήμε,
Τοῦ σώματος ἀπαλλοτρίωμε,
Ἄξια νὰ μεταλαμβάνω,
Τὰ μυστήεια νὰ πιάνω.

Εἰς συγχώρησιν σφαλμάτων,
Λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων,
Καὶ εἰς ζωὴν παντοτινὴν,
Ἀθάνατον ἀληθινήν.
Σὺ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆσμας,
Καὶ ὁ φύλαξ τῆς ψυχῆς μας.
Καὶ βρύσις τοῦ ἁγιασμοῦ,
Τοῦ ἀκορέστου γλυκασμοῦ.
Ὁ χαεισὴς δὲ τῶν καλῶν,
Τῶν δωρεῶνσε τῶν πολλῶν.
Καὶ εἰς ἐσένα φέρνομεν,
Τὴν δόξαν κὶ αἰνοτέμπομεν,

Ἀναμῶς μὲ τὸν Πατέρα,
Καὶ τὸ Πνεῦμα καθημέρα.

Νῦν

Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νῦν καὶ ἀεὶ νὰ θαμένη,
Πάντοτε προσκυνεμένη,
Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
Καὶ εἰς τὸν ἐρχομένον χρόνον.

Τοῦ Μεταφρασοῦ, διὰ στίχων.

Κείμενον.

Ὁδὸς ξοφήνμοι σάρκα σὴν ἐκνοίως,

Ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίως,

Μὴ δὴ καταφλέξῃς με, μὴ πλασθργέμε.

Μᾶλλον δ' ἐλθὲ πρὸς μελῶν με σωθέσεις,

Εἰς πάντας ἁρμοὺς, εἰς νεφρὰς, εἰς καρδίαν.

Φλέξον δ' ἀκαύθας τῶν ὅλων μου παισμάτων.

Ψυχὴν κάθαρον, ἁγίασον τὰς φρένας.

Τὰς ἰνίας σύνδεξον ὀστέοις ἅμα.

Αἰσθήσεων φώτισον ἀπλῆν πορταίδα.

Ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.

Ἐξήγησις.

Εὐχαεισῶσε τὸν Θεόν μου,
Τὸ ποιητὴ παντὸς τοῦ κόσμου.
Ὁποῦ μὲ θέλημα δικόσου,
Ἐνδωκήσμου τῆς σαρκός σου,
Εἰς ξοφιόμοι καὶ εἰς βρῶσιν,
Καὶ τὸ αἷμάσου εἰς πόσιν.
Καὶ εἶσαι πῦρ ὅλος καὶ καίγεις,
Καὶ τοὺς ἀναξίους φλέγεις.

Μὴ μὲ καύσῃς πλασθργέμου,
Εὔσπλαγχνε δημιργέμου.

Μάλιστα κεπὰ τοῦ κόσμου,
Εἰς τὰ μέλη τῆς σαρκόσμου,

Ἔμσα καὶ εἰς τὰς ἁρμάς μου,
Εἰς τὴν καρδίαν καὶ νεφρές μου.

Ἁγίασαι καὶ τὴν ψυχήμου,
Καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ζωήμου.
Νεῦράμου σαδέρωσαίπα,
Κόκκαλα δωάμωσαίπα.

Καὶ τὰς πέντεμου αἰσθήσεις,
Τοῦ νοός μου ἐνθυμήσεις,

Φώτισαν σερεωσαίταις,
Στὸν σὸν φόβον καρφωσαίταις.

Παν-

Α᾽εὶ σκέπε φρούρειτε, καὶ φύλαττέμε,
Ε᾽κ παντὸς ἔργυ, καὶ λόγυ ψυχοφθόρου.

Ἅγνιζε καὶ κάθαρε, καὶ ῥύθμιζέμε.
Κάλλωσε σωέτιζε, καὶ φώτιζέμε.

Δεῖξον με σὸν σκιώωμα
Πυδίματος μόνυ,
Καὶ μηκέτι σκιώωμα τῆς ἁμαρτίας.
Ἵ᾽ν᾽ ὡς σὸν οἶκον εἰσόδῳ κοινωνίας,
Ὡς πῦρ με φθίγῃ, πᾶς κακοῦργος, παῖ πάθος.

Πρέσβεις φέρωσοι, πάντας ἡγιασμένυς,
Τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀ᾽σωμάτων,
Τὸν Πρόδρομόν σου, τὺς σοφὺς Ἀποστόλυς,

Πρὸς

Πάντα σκέπε κοὶ παζέμε,
Ἀ᾽πὸ κακὸν καὶ φύλαττέμε,

Ἀ᾽πὸ πᾶσαν κακιὰν βλάβιν,
Τὴν ψυχὴμε νὰ μὴ λάβῃ.
Ε᾽ργε λόγε ψυχοφθόρε,
Τῆ σαπᾶν σκοτεινοφόρε.
Ἀ᾽λλ᾽ ἁγνὸν καὶ καθαρὸν,
Τῆς ζωῆς με τὸν καιρόν.
Εὔμορφον εἰς τὴν ψυχήμε,
Γνωσικὸν εἰς τὰ κορμίμε.
Πάντοτε καὶ φώτιζεμε,
Σ᾽ ἔργα καλὰ ὁδήγιζέμε.
Πρὸς τὴν δικήσε κατοικίαν,
Τῆ πνδίματός σε τὴν ἁγίαν.

Καὶ οὐχὶ τῆς ἁμαρτίας,
Τῆς κακῆς με συνηθείας.
Καὶ ἂς φθίγῃ κάθε πάθος,
Ἀ᾽πὸ ἐμένανε καὶ λάθος.
Πῆ εἶμαι ἀπῆτι ἐδικόνσε,
Πλάσμα, ἔργον τῆς χειρῶνσε.
Διὰ νὰ γένω ἕνα σῶγμα,
μὲ τὸ λόγεσε αὐτάμα.
Καὶ σὲ φέρνω τὺς ἁγίυς,
Μεσίταις ὅλυς καὶ ὁσίυς.

Καὶ τὺς σωτῆρας τῆς ἀγγέλων,
Τάγματα τῆς ἀρχαγγέλων.

Πρόδρομον τὸν σελασφόρον,
Κήρυκα καὶ θεηγόρον.
Τὺς σοφέσε Ἀποστόλυς,
Μαρτύρας προφήτας ὅλυς.

Πλέ-

Πρὸς τοῖς δεσπὼ ἄχραντον ἀγνὼ Μητέρα.

Ὧν τὰς λιτὰς, εὔπλαγχνε δέξαι, Χριστέμε,
Καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτρειν.
Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγιασμὸς καὶ μόνος,
Ἡμῶν, ἀγαθὲ, τῆς ψυχῶν καὶ λαμπρότης.
Καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ, καὶ Δεσπότῃ,
Δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ᾽ ἡμέραν.

Πλέον δὲ περὶ τῆς πάντων,
Δέσποιναμε τῆς ἁπάντων,
Τὰς πρεσβείας τῆς μητρόσε,
Καὶ πασῶν τῆς ἐκλεκτῶν σε,
Τὸν ἀγνὸν κόρον παρθένον,
Ὄρος τὸ ἐμψυχωμένον.
Ταῖς λιταῖς δέξαι Χριστέμε,
Ταῖς ψυχαῖς δὲ Κύριέμε.

Ὅτι σὺ ἁγιασμὸς,
Εἶσαι καὶ μόνος φωτισμὸς,

Τῶν ψυχῶνμας καὶ λαμπρότης,
Ἀγαθὸς καὶ φωτοδότης.

Καὶ διὰ τῦτο καθεκάστυ,
Ὡς Θεὸν κιτὸν καὶ πλάστυ,

Δοξάζομένσε καθ᾽ ἡμέραν,
Ὅλοιμας ὡς τὸν ἑαυτέραν.
Σὺν τῇ νυκτὶ καὶ προσκυνῶμεν,
μὲ ὕμνες σὲ δεξολογῶμεν,
Δίκαια μὲ κάθε τρόπον,
Ὅλον τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κείμενον.

Τὸ Σῶμά σου τὸ Ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον,

Καὶ

Τὸ σῶμάσε τὸ ἅγιον,
Χριστέμε τὸ ἐράνιον,

Ἄμποτες καὶ νὰ μὲ γένῃ,
Δυνάμις καὶ νὰ μ᾽ διφραίνῃ,
Εἰς ζωὴν τὴν αἰωνίαν,
Τὴν καθαρὰν καὶ τὴν ἁγίαν.

Καὶ

Καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον,
Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Γένοιτο δέ μοι ἡ Εὐχαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην?

Καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σε, ἀξίωσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς Δόξης,

Πρεσβείαις τῆς παναχράντε σε Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.
Κείμενον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε,

Τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς,
Ἡ ἐλπὶς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγὴ,
Ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου,

Εὐ-

Καὶ τὸ τιμιόν σε αἷμα,
πῶς χαείζειμας τὸ Πνεῦμα;

Εἰς συγχώρησιν πταισμάτων,
Ἄφεσιν ἁμαρτημάτων.
Αὕτη ἡ εὐχαριστία,
Ἂς γένῃ χαρὰ κ' ὑγεία,
Δωάμις καὶ εὐφροσύνη,
Εἰς ἀγάπην καὶ εἰρήνην.
Πάλιν δὲ σὸν ἐρχομόνσε,
Κάμεμε συγκοινωνόνσε.
Βάλλεμε σὴν δεξιάνσε,
Κἰ ὄχι σὴν ἀεισεράνσε.

Διὰ τὰ παρακάλια τ' μητρός σε,
Καὶ ὁλενῶν τῶν ἁγιῶνσε,
Τῶν καλῶς βαρεσησάντων,
Καθαρῶς λειτουργησάντων.

Ἑξήγησις.

Παναγία Δέσποινά με,
Καὶ κυρὰ Βασίλισά με,
Ὁμολογῶσε Θεοτόκον,
Καὶ Παρθένον μετὰ τόκον.
Ἀληθῶς Θεὸ Μητέρα,
Οὐρανῶτε πλατυτέρα.
Τῶν Ἀγγέλων δοξοτέραν,
Πάσης γῆς τιμιωτέραν.
Σὺ τὸ φῶς τῆς σκοτεινῆσμε,
Τῆς ἀθλίας δὲ ψυχῆσμε.

Ἡ ἐλπίσμε ἐν τῇ γῇ,
Σκέπη καὶ καταφυγή.

Μᾶλλον δὲ παρηγοειάμε,
Καὶ τὸ ἀγαλλίαμάμε.

Ἐσὺ

Εὐχαριστῶσοι, ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον, κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου.

Ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς,

Φώτισόν με τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας.
Ἡ τὸν πηγὸν τῆς ἀθανασίας κυήσασα,

Ζωοποίησόν με τὸν τεθανατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ. ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ σωτήριον ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασίν μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου.

Καὶ

Ἐσὺ εἶσαι ἡ χαρά μου,
Ἔπαινος καὶ καύχημά μου.
Καὶ πολλὰ εὐχαριστῶσε,
Κλίνω γόνυ προσκυνῶσε.
Πῶς μ' ἀξίωνες νὰ λάβω,
Τὸν ἀνάξιον νὰ μεταλάβω.
Τὸ ἄχραντον σῶμα τοῦ Υἱοῦ σου,
Νὰ κοινωνήσω τοῦ Χειστοῦ σου.
Αἵματος αὐτοῦ τιμίου,
Τοῦ ἀληθινοῦ καὶ θείου.
Σὺ ἡ τὸ φῶς γλυκάσασα,
Καὶ ἀρρήτως κυήσασα.
Ἐκεῖνο τὸ ἀληθινόν,
Αἰώνιον παντοτεινόν.
Σὺ τῶν Ἀγγέλων γλυκασμός,
Καὶ τῶν αἰώνων φωτισμός.
Φώτισαί με τῆς καρδίας,
Ὄμματα καὶ διανοίας.

Πῶς ἐγέννησες τὸν βρύσιν,
Τὸν ἀκένωτον στὸν φύσιν.
Λέγω τῆς ἀθανασίας,
Τῆς ἀληθινῆς ἁγίας.
Ὡς Μητέρα φιλοκτίρμων,
Τοῦ Θεοῦ καὶ ἐλεήμων,
Μάλισα καὶ ἐλεοῦσα,
Ὡς τὸν ποιητὸν τεκοῦσα.
Δόσμοι σωτήριον καρδίας,
Καπάνυξιν τῆς μετανοίας.
Καὶ ταπείνωσιν τοῦ νοῦ μου,
Ἀγαθὸν τοῦ λογισμοῦ μου.
Τὸν πεσόντα ἀνάστησαί με,
Σκλάβον καὶ ἐλεύθερωσαί με,
Ἀπὸ ἀκαθάρτους λογισμούς,
Τῆς σαρκὸς καὶ μολυσμούς.

Καὶ ἀξίωσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀπαταιρέτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Καὶ παράσχοι σοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως,

Εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ὅτι εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἑξήγησις.

Ἀξίωσαί με σοὶ ζωήν,
Νὰ δέχωμαι εἰς τὸ κορμίν μου,
Καθαρῶς τῶν μυστηρίων,
Τῶν ἀχράντων Σου τῶν θείων,
Ἁγιασμὸν εἰς τὴν ψυχήν μου,
Καὶ ὑγείαν σὴν ζωήν μου.

Δόσον μου δάκρυα μετανοίας,
Ἐξομολογήσεως ἁγίας,

Νὰ σὲ ὑμνῶ νὰ σὲ δοξάζω,
Καὶ νὰ σὲ ἐγκωμιάζω,
Εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου,
Ἕως τέλους τῆς πνοῆς μου.
Ὅτι σὺ εἶσαι εὐλογημένη,
Εἰς τοὺς αἰῶνας δεδοξασμένη.
Καὶ διὰ τοῦτο ἐνέμοι,
Γονὲ μεσίτεια θερμή.

ΚΑΝΩΝ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

Ψαλλόμενος ἐν πάσῃ θλίψει καὶ ψυχῆς περισάσει.

Ποίημα Θεοσηείκτου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. δ'. ὁ Εἱρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα. τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν. Τροπάριον.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με παράτουσι τροσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν. εὐφράνθητον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε παναμώμε.

Ὥρα τεκοῦσαν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγω ἀπατεώνων, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑσουῶτα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς

θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰσε, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθὲτε λοχεύτεια.

Λ Ιάσωσον ἀπὸ κινδυνων, τὰς δούλας σε Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος, καὶ προσασίαν.

Ἔπίβλεψον ἐν εὐμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὸν ἐμὸν χαλεπὸν, τοῦ σώματος νάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω᾽δὴ, γ᾽. ὁ Εἱρμός.

Ο Υ᾽ρανίας ἀψίδος ὑροφυργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ σύμε τερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῆς ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῆς πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Π Ροσασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογενῆτορ Παρθένε σύμε κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένασε, τῆς ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῆς πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἱκετεύω Παρθένε τὸν ψυχικὸν πάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὸν ζάλον διασκέδασαι μου. σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας μόνη πανάχραντε.

Ὑ᾽ργέτιν τεκοῦσα τὸν τῆς καλῶν αἴτιον, τῆς εὐστάσιας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντα γὰρ δυνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα Θεομακάρισε.

Χ Αλεπαῖς ἀῤῥωσίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐκτακομένῳ Παρθένε σύμοι βοήθησον. τῆς ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆσε γινώσκω, θησαυρὸν Παναμώμε

με τὸν ἀδαπάνητον.

Λ Ιάσωσον, ἀπὸ κινδυνων τὰς δούλας σε Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προσασίαν.

Ἔπίβλεψον, ἐν εὐμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὸν ἐμὸν χαλεπὸν, τὸ σώματος νάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ω᾽δὴ, δ᾽. ὁ Εἱρμός.

Ἐ Ισακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ Μυστήριον. κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τὸν Θεότητα.

Τροπάριον.

Τ Ω͂ν παθῶν μου τὸν πάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, ὁ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῆς ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Ἐ Υ᾽σπλαγχνίας τὸν Ἄβυσον, ἐπικαλυμένη σῆς παράσχε μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῆς ὑμνουσῶν σε.

Π Ολαύοντες πάναγνε, τῆς σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ἐ πὶ κλίνης ὀδύνης με, καὶ τῆς ἀῤῥωσίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάνθρωπος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη Ἁγνὴ Παρθένε.

Ο Ἰ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀπράδαντον, κεκτημένοισε πανύμνητε, δυχερείας πάσης ἐκλυξόμεθα.

Λ Ιάσωσον, ἀπὸ κινδυνων τὰς δούλας σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς

ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε. ἐπὶ τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τῷ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠιδὴ, ε. ὁ Εἱρμός.

Φῶτισον ἡμᾶς, τοὺς προσάγμασί σε Κύριε. καὶ τῷ βραχιονί σου τῷ ὑψηλῷ, τῷ σῷ εἰρήνῳ παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Ἔμπλησον Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τῷ καρδίαν μου, τῷ σῷ ἀκήρατον δισξσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ἔῤῥυσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τῷ εἰρήνῳ, τῷ πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ἔῤῥυσον τῷ ἀχλύι, τῆς πταισμάτων με Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπροτητος ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῆς παθῶν με τῷ ἀθυμίαν, ἐπισκοπῆς σε ἀξιώσασα, καὶ τῷ ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχοι.

Λύτρωσον λύπῃ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος, καὶ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς με τὸ ἄλγος.

Ὠιδὴ, ς. ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχέω πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ

γελῶ με τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν ἡ ζωήμου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ψυχήμου τῷ Ἅιδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Ἀνάτεινόν σε τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐνδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τῷ τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ με φύσιν, καταχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ἔπίσαμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, θλιβούσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας Δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέομαι διὰ παντὸς, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν με ῥυσθῆναι με.

Σὲ τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σε ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Νενέκρωμαι νῦν ἀθυμιῶν καταπέπαυμαι, καὶ ἐκ ἔσιν ἴασις τῇ σαρκίμου. ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τὸν Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σὲ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάσπασον.

Λύτρωσον λύπῃ κινδύνων, τοὺς δούλους Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος, καὶ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τῷ ἐμῷ χαλεπῷ, τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν

σα. Θκ̃ Δέσποινα πρόφθασον, κ̀ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς ἡ μόνη ταχέως προσατεύουσα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὸ ὀρεινὸν μ̀τ̀ σπουδῆς, εἰς Πόλιν Ἰούδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, κ̀ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Κ̀ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ. Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ κ̀ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, κ̀ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τ̃ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τ̃ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, κ̀ ἠγαλλίασε τὸ Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, κ̀ Ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, κ̀ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταπόντισαντες Παῖδες ἐν λῶνι ποτὲ, τῇ Πίστει τῆς Τριάδος, τὸν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ᾄδοντες. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Τὸν

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἵν προσάτιν ἀνέδειξας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὸν τ̃ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, κ̀ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, κ̀ πῦργον ἀσφαλείας, κ̀ θύραν μεπαρρησίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥωμάτων μαλακίας, κ̀ ψυχῶν ἀῤῥωστίας Θεογενήτειρα, τῷ πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σρᾶ Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἰάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος κ̀ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, κ̀ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ, η'. ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, κ̀ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, ἐν ὑπερυψοῦντας σὲ Κόρη

εἰς

εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνῆσισε Παρθενέ, ⁊ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀθυμίας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, ⁊ παθῶν τὰς ὀδυνὰς Παρθενέ, ἵνα σε δοξάζω ἀγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, ⁊ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθενέ. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λιάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σε Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος ⁊ προσασίαν.

Ἔπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὸν ἐμὸν χαλεπὸν, τοῦ σώματος κάκωσιν, ⁊ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ, θ'. ὁ Εἱρμός.

Ὑριῶς Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθενέ ἀγνὴ, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάριον.

Ὀδύνη μου τῆς δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸ παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρημένη Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς με τὸν καρδίαν, πλήρωσον Παρθενέ, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμενὴ τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὸν λύπον ἐξαφανίσασα.

Ἰμνῶν ⁊ προσασία, τῆς σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθενέ ⁊ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγήτε

⁊

⁊ κέπη ⁊ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σε ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθενέ, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τὸν εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλοντας.

Ἀκώσεως σὺ τόπῳ, τῷ τῆς ἀθυμείας, ταπεινωθέντα Παρθενέ θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωσίας εἰς ῥῶσιν μεταστοιχίζουσα.

Ἐξαποστειλάρια.

Πόσοι ἐκ περάτων, σωαθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα. σὺ Υἱὲ ⁊ Θεέμου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά. Χριστιανῶν ἡ προσάτις, Παρθενέ Μήτηρ Κυρίου. ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Ἰαὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. ἀλλὰ μὴ ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. παρακαλῶ σε Παρθενέ, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Ἕτερος Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ποίημα τοῦ Βασιλέως Κυροῦ Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, πλ δ'. ὁ Εἱρμός.

Ἅρματι λάτῃ Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα πάλαι, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα,

⁊

καὶ διελθοῦσα θάλασσαν. Ἰδοὺ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάριον.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαί με καταβάλλουσι, τὸν ταπεινόν μου ψυχὴν καὶ σωμφορῶν νέφη, τὸν ἐμὸν καλύπτουσι, καρδίαν συνθλίβουσι. ἀλλ' ἡ φῶς πεποίηκε, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμέτρων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίᾳ, λυτρωθεὶς πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Ἣν πεποιθὼς ἐπὶ τὸν σὸν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιὰν, καὶ πρὸς τὸν σὸν σκέπην, ὁλοψύχως ἔδραμον. καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ σπεύδω, μήμε παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τὰ βοᾶν δυνάμενα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά. εἶμὶ γὰρ σὺ Κόρη, παῦσαι προΐσασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύσασα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Ἄσωσον, ἀπὸ κινδύνων τὰς δούλας σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν δυσμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὸν ἐμὸν χαλεπὸν τοῦ σώματος πάθεσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Οὐρα-

Οὐρανίας ἀψῖδος, δροφοργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτωρ σύμπηξον, ἐν τῇ ἀγάπῃ σου. τῷ φόβῳ σου ἡ ἀκρότης, τῷ πίστει τὸ στήριγμα μου φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Πορίσας ἐκ πάντων, ὁδοιπορῶ πράζωσοι, πρόφθασον θερμὴ προσασία, καὶ σὸν βοήθειαν, δός μοι τῷ δάλφ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὸν σὸν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐμνημόνευσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη καὶ τὰ ἐλέη σου. ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὸν πολὺν καὶ ἄμετρον οἰκτιρμόνιαν σου.

Ἀναιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμίαι καταποντίζουσιν. ἀλλὰ βόησαν, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προσασία μου.

Ἐλυθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὸν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν. ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ ᾅδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες εἰς γῆν μεριδίσαντα.

Ἄσωσον ἀπὸ κινδύνων, τὰς δούλας σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὸν ἐμὸν χαλεπὸν, τοῦ σώματος πάθεσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Σὺ μου Χριστὲ Κύριος, σὺ μου καὶ δυνάμις. σὺ Θεός

μου

μου σύμου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς, κόλπος μὴ λιπὼν, ϗ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. δι' ἣν σὺ τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω, τῇ δωρεᾷ σε δόξα φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

ΚΑὶ πῶς λοιπὸν, ἄλλως δύνασω ἀντίληψιν, πῶς προσφύγω, ποῦ δὲ ϗ σωθήσομαι, τίνα θεραπεύω, ἔξω βοηθὸν, θλίψεσι τῶν βίου, ϗ ζάλαις οἴμοι κλονούμενος; εἰς σὲ μόνως ἐλπίζω, ϗ θαῤῥῶ ϗ καυχῶμαι, ϗ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με.

ΠΟὺ ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τῶν ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὸν παναθλίαν ϗ ταπεινὸν, πάναγνε ψυχώμου, τῆς συμφορῶν ϗ τῆς θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω, ϗ προσρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με.

ΓΕ τὸν ἀγνὸν, σὲ τὸν παρθένον ϗ ἄσπιλον, μόνον φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὸν, σκέπην κραταιὰν, ὅπλον σωτηρίας. μὴ με παρίδῃς τὸν ἀσωτον, ἐλπὶς ἀπελπισμένων, ἀθυμῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ, ϗ ἀντίληψις.

ΠΩς ὀφείλειν, σὲ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρμοὺς ὦ Δέσποινα, τοὺς τῶν ἐμῶν, πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς θλιβομένων, ὡς ὕδωρ περικυκλώσαντας; ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας, ϗ τῆς συμπαθείας, ἧς ἀφρόνως ὁ πάλας ἀπώλεσα.

ΛΙάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος ϗ προσασίαν.

ΕΠίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν

τὴν ἐμὴν χαλεπὴν, τοῦ σώματος πάθωσιν. ϗ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ, ε. ὁ Εἱρμός.

ΙΝα τίμε ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ϗ ἐκάλυψέμε, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν θείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, ϗ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδός με κατόθωσον δέομαι. Τροπάριον.

ΓΥ̓χαείσως βοῶσοι, χαῖρε μητροπάρθενε, χαῖρε Θεονυμφὲ, χαῖρε θεία σκέπη, χαῖρε ὅπλον ϗ τεῖχος ἀπόρθητον. χαῖρε προσασία, ϗ βοηθὲ ϗ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προσρεχόντων ἐκ πίστεως.

ΟΙ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα ϗ ξίφη ϗ λάκκον ἐνετρέπισαν, ϗ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα παραξαιμοῦ, ϗ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν ἀγνὴ ἐπιζητοῦσιν. ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

ΤΗν θεῖ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε παίχγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ϗ δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς ἀυτεξουσίαις, ὑπὲρ λόγον ϗ νόμον τῆς φύσεως.

ΠΙσοι δῶρον προσάξω, τῆς δυσαεισίας αὐθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, ϗ τῆς σῆς ἀμετρήτε χρηστότητος; τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ, ϗ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρός με συμπάθειαν.

ΛΙάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος, ϗ προσασίαν.

ΕΠίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν, τοῦ σώματος πάθωσιν, ϗ ἴασαι

σαι

σαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠιδὴ, ε'. ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ζωή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ψυχή μου τῷ ἅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάριον.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν, ἐμποιοῦσιμοι Κόρη. ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπόλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν οὐ ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ, σωτερμόν τε θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν οὐ συμφορᾶς, ταχινὴν καὶ ὀξείαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτωσε τὸν βυθὸν τῶν ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὸν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σε Δέσποινα. ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Κύκλωσαν αἱ τῶν βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηίου Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν, καταχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων. ἀλλ' εὔρωμίσε βοηθὸν, καὶ διώκτην καὶ ῥύσιν πανάχραντε.

Λιάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

Ἐπί-

Ἐπίβλεψον οὐ δυμενείᾳ παναμώμητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὸν ἐμὸν χαλεπὸν, τῶν σώματος πάθεσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέσοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύσασα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά. Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δὲ ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία. ἣ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τοῦ λόγου αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν. ἐπιστᾶσα δὲ, εἶπε. Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; Εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ. Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά. ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε. μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὠιδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Παῖδες Ἑβραίων οὐ καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον

λον βοῶντες, ἐυλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὡς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθεῖσα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς ἔσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Κέρη γενοῦ καὶ προσασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καταφυγὴ Παρθενε, γυμνωθεῖσιμοι νῦν ἁπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δυνάμις, καὶ ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν, μεγάλων χαρισμάτων. ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων.

Βλέψον ἐλέῳ ὄμματί σε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω. καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βαβης καὶ κινδυνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμήτωρ σου ἐλέει.

Λιάσωσον, ἀπὸ κινδυνων τὰς δούλας σε Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν δεμνείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε. ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τὰ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ, η'. ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, τύπῳ τῷ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Λιὰ σπλάγχνα ἐλέους σε Παρθένε, μὴ παρίδῃς, σεμνὴ

μνὴ ποντούμενον με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων, ἀλλὰ δίδυμοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ, κακώσεσι τοῦ βίου.

Εἰσάσεις θλίψεις καὶ ἀνάγκας, εὕροσάν με, ἀγνὴ καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοί με πάντοθεν ἐκύκλωσαν. ἀλλὰ πρόσδεξαι, καὶ ἀντιλαβοῦ με, τῇ κραταιᾷ σε σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφόρωσε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην. καὶ ἐν ταῖς νόσοις, ταχινὴν βοηθείαν. καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύσιν καὶ προστάτιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου. χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε σάμνε. χαῖρε χρυσῆ λυχνία λαμπὰς ἄσβεστε. χαῖρε τῶν παρθένων, δόξα καὶ μητέρων, ὡραϊσμα καὶ κλέος.

Λιάσωσον ἀπὸ κινδυνων, τὰς δούλας σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν δεμνείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν, τὰ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὠδὴ, θ'. ὁ Εἱρμός.

Ἔκστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Τροπάριον.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην ἀγνή; ποῦ προσδράμω

μω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορεύθῳ; ποίαν δὲ ἐφορῶ καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν, ποίαν εὐ ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνῳ ἐλπίζω. εἰς σὲ μόνῳ καυχῶμαι. καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγα: Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθὸν, τὸν ἀνεξιχνίαστον ἐξιπεῖν, τῆς ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῆς τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεὸν λογεύτειαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν, δυνάμιν σε πᾶσιν ὑμολογῶ. καὶ τὰς εὐεργεσίας σε, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμὲ, κηρύττω μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ, καὶ γλώσσῃ πάντοτε.

Πλὴν δέησίν με δέξαι τὴν πενιχρὰν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ με ὡς ἀγαθὴ. καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς παντοδυνὰς, Δέσποτα Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτῖραι ταπείνωσιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.
Ἐπίβλεψον εἰ εὐμενείᾳ.
Ἐξαποστειλάρια.
Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.
Οἰκουμενικὸς τῆς Ἀγγέλων.
Καὶ σὲ μεσήξιαν ἔχω.
Ὅρα ὀπίσω φυλ. 143.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΑΡΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ,

Ἀκακίου Ἱερομονάχου.

Διακρούση.

Ὦ Τειὰς ἡ παναγία,
Τῶν καλῶν πάντων αἰτία,
Τεισυπόστατε κυρία,
Καὶ μονὰς κυριαρχία,
Τῶν αἰώνων βασιλεία,
Καὶ ἡμῶν καὶ λαζεία.
Τεία πρόσωπα εἰκὼν μία,
Ἀρχὴ ἄναρχος, θέλησις μία.
Τεῖφωτε ἀρχικωπάτη,
Παίζωε παντοδυνεσάτη.
Καὶ τειὰς ἡ ἐν μονάδι,
Μία θεότης ἐν τειάδι.
Καὶ σεπτὴ ζωαρχικὴ,
Θεότητα τειαδικὴ.
Πληρωτικὴ φωτιστικὴ,
Τελεταρχικὴ θεαρχικὴ.
Οὐσία τε μοναδικὴ,
Ἁπάντων δὲ ποιητική.
Ὁμολογοῦμεν μίαν φύσιν,
Ἐν τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.
Τειὰς μονὰς ἡ παντουργὸς,
Ἀμέτοχος δημιουργός.
Ἕνα δὲ Θεὸν καὶ μόνον,
Τὸν πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Πατέρα παντοκράτορα,
Θεόντε αὐτοκράτορα.
Καὶ Υἱὸν τὸν γεννηθέντα,
Γεννηθέντα ἐκτισθέντα,
Ἐκ τῆς πατρικῆς οὐσίας,
Τῆς μορφῆς δὲ τῆς ἁγίας.
Καὶ τὸ ἅγιον δὲ Πνεῦμα,
Τὸ τῆς ἀληθείας νεῦμα.
Τὸ παντοχοῦ πληρωτικὸν,
Ἅγιον φωτιστικόν.
Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς,
Καὶ τὸ Πνεῦμα εἷς Θεός.
Δίκαιος καὶ ἀληθινὸς,
Αἰώνιος παντοτινός.
Αὐτὸς καὶ μόνος ἅγιος,
Καὶ ἀληθὴς τεισάγιος.
Σὲ δοξάζω τὸν Πατέρα,
Σὺν Υἱῷτε καθ' ἡμέρα.
Καὶ τῷ Πνεύματι ἁγίῳ,
Τῷ ζωοποιῷ καὶ θείῳ.
Μίαν φύσιν προσκυνοῦμεν,
Τρία πρόσωπα ὑμνοῦμεν.
Ἀσυγχύτως ὑμνουμένην,
Πάντοτε δοξαζομένην.
Φόβῳτε σοὶ λειτουργοῦσι,
Τρόμῳ δὲ σ' ὑπηρετοῦσι,

Αἱ δυνάμεις τῆς Ἀγγέλων,
Καὶ Χοροὶ τῆς Ἀρχαγγέλων,
Τάξεις δὲ ἀσωμάτων ὅλων,
Καὶ τῆς ἀσωμάτων ὅλων,
Καὶ οἱ Θρόνοι Χερουβὶμ,
Καὶ πυρίνως Σεραφὶμ·
Νόωντε ἐπουρανίων,
Καὶ ὑψιστῶν τῆς θείων.
Καὶ βροτοὶ αἰνοῦμεν ὕμνῳ,
Καὶ πιστῶς δοξολογοῦμεν,
Πιστεύομεν ὁμολογοῦμεν,
Καὶ ἑσένα προσκυνοῦμεν.
Ὅλοι λέγω ἐν παῤῥησίᾳ,
Οἱ ἁμαρτωλοὶ νὰ σωθοῦμεν.
Οἱ πιστοὶ πᾶσε λατρεύουν,
Καὶ ἐσὲ μόνον πιστεύουν.
Σὺ ἐν μόνη προσφυγὴ,
Κραταίωμα καταφυγή.
Κλίνομεν γόνυ ἐν τῇ γῇ,
Ἐνσοὶ τῇ ἀκενώτῳ πηγῇ·
Ὡς ποιητὴν λέγω ἐν πλάστην,
Ἡμέραν νύκτα καθ' ἑκάστην.
Καὶ δημιουργὸν καὶ κτίστην,
Καὶ μακρόθυμον ἐν ῥύστην.
Ἀγαθὸν ἐν ἐλεήμονα,
Πολυεύσπλαγχνον οἰκτίρμονα.
Καὶ φιλόψυχον Σωτῆρα,
Καὶ τῆς ὀρφανῶν δοτῆρα.
Τῶν αἰχμαλώτων λυτρεείαν,
Σκέπην ἐν παρηγοείαν.
Τῶν ὀμμάτων φωτισμὸς,
Τῶν λαρύγγων γλυκασμός.
Καὶ ἰατρὸς τῆς ἀσθενούντων,
Καὶ Θεὸς μεπανοούντων.
Τῶν ψυχῶν καὶ τῆς σωμάτων,
Δίδεις ἄφεσιν πταισμάτων.

Ἡ ἐλπὶς ἀπελπισμένων,
Καὶ Σωτὴρ χειμαζομένων.
Ἀβοηθήτων ἡ βοήθεια,
Ἡ ὁδὸς ἐν ἡ ἀλήθεια.
Καὶ ζωῆς παντοτινῆς,
Χωεὶς τέλος φωτεινῆς.
Μὰ αἰώνιος ἀληθινῆς,
Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς.
Σὲ δοξάζει ὅλη κτίσις,
Οὐρανὸς γῆ ἐν πᾶσα φύσις.
Ἀόρατων καὶ ὁρατῶν,
Καὶ τὸ γένος τῆς βροτῆς.
Ἀλλὰ παράτεινον τὸν ἔλεόνσε,
Εἰς τὸν ταπεινὸν λαόνσε.
Σῶζε πάντας τὺς σὺς δούλυς,
Καὶ τὺς δυσεβεῖς σε ὅλυς.
Τὸ γένος τῆς Χεισιανῶν,
Τὸ πολλὰ ἐλεεινόν.
Τὸ πιστὸν δὲ ἐν ἀληθινόν,
Τὸ πλωχὸν καὶ ταπεινόν.
Τὸ πολλὰ βασανισμένον,
Μᾶλλον δὲ καὶ σκλαβωμένον.
Ἀλλὰ δῶσ' ἐλευθεείαν,
Ἄνεσιν παρηγοείαν.
Ἀπὸ τὰ πεείσα βάρη,
Πᾶ τὺς δίδεν οἱ βαρβάροι.
Θλίψιν ἐν σκοχωείαν,
Καὶ πᾶσαν ἄλλεν τιμωείαν.
Καὶ κινδυνυς διωγμὺς,
Τῶν τυραίνων ἐν δαρμύς.
Καὶ βασαίων προσβολὰς,
Φυλακᾶς καὶ ἀπειλάς.
Καὶ ἀπὸ τλὺ τόσλυ συμφορὰν,
Ἄς σρέψ' ἡ θλίψις εἰς χαράν.
Ὅσοι σὲ παρακαλοῦσι,
Καὶ τλὺ ἄφεσιν ζητοῦσι.

Καὶ

Καὶ μὲ πόθον σὲ ὑμνοῦσι,
Καὶ πιστῶς δοξολογοῦσι.
Καὶ ἀεί σε προσκυνοῦσι,
Καὶ μὲ φόβον σ' ἀκολουθοῦσι.
Ῥύσλυ σὲ ὁμολογοῦσι,
Θεὸν κειτλὺ σὲ μαρτυροῦσι.
Ἡμέραν νύκτα καθ' ἑκάστην,
Κτίστην ποιητὴν ἐν πλάστην.
Καὶ σὲ μόνον λατρεύομεν,
Καὶ εἰς ἐσὲ πιστεύομεν.
Καὶ εἰς ἐσένανε παῤῥοῦμεν,
Οἱ πάντες νὰ λυτρωθοῦμεν,
Ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διαβόλυ,
Πᾶ μᾶς πλανάει μετὰ δόλυ.
Ὁ παλαιὸς δὲ περνιστὴς,
Σταῖς ἡδοναῖς ξεπλανεστής.
Πολεμιστὴς ἐν δικαστὴς,
Καὶ σοχαστὴς ξεκομπιστής.
Τραυματιστὴς κακὸς λῃστὴς,
Ξορκιστὴς καὶ κρεμνιστής.
Τῶν κακῶν αἰτιατὴς,
Τῶν καλῶνε ξορκιστής.
Τῆς κακίας σοφιστὴς,
Ψεύτης δὲ ἐν γελαστής.
Ταῖς ψυχαῖς γὰρ τῆς ἀνθρώπων,
Πολεμᾷ με κάθε τρόπον.
Στὸν βυθὸν νὰ μᾶς κρεμίσῃ,
Παντελῶς νὰ μᾶς φανίσῃ.
Ἀλλὰ συ ὡς ἐλεήμων,
Ἀγαθὲ ἐν πανοικτίρμων,
Ἄρπαξαίμας ἐκ τῆ λύκε,
Τῆ ἐχθρῆ τῆ αἰτιδίκε.
Τῆ σωσεδείε πονηρῆ,
Ἀπολάγχνατε ἐν φθονερῆ.
Τῆς φεικτῆς τῆς καταδίκης,
Ῥύσαιμας τῆς τρώτης δίκης.

Ἀκαπαείτας φυλαχθῶμεν,
Ἀμέσως τοι παρασαθῶμεν.
Εἰς τὸ βῆμα τὸ φεικτόνσε,
Τὸ φοβερὸν καὶ ἁγιόνσε.
Καὶ ἀξιωσοντῆς ἁγίας,
Τῆς χαρᾶς τῆς αἰωνίας.
Εἰς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείαςσε,
Τῆς θείας διαπλαγχνίαςσε,
Καὶ ἐμὲ τὸν γεγραμμῶτε,
Τὸν πολλὰ ἡμαρτηκότα,
Μᾶλλον δὲ ἀσεγνωκότα,
Καὶ εἰς χάος πεπτωκότα.
Τῶν κακῶνε ἡ ψυχήμε,
Ἀπέρασαν τὸ κεφαλίμε.
Βάρος δὲ δυσφορωτάτων,
Τῶν ἀμετρήτωνμε πταισμάτων.
Καὶ θωρεῖμε τῇ ἁμαρτίᾳ,
Ὁ δολιόφρων ἐν ἐμοί.
Καὶ ἀκολάστοις ἐπιλώθλυ,
Ἀκρασίαις ἐν ῥυπώθλυ.
Καταιγίδος πειρασμὸν,
Καὶ πολυτρόπων μολισμῶν.
Ὅτι ἡ νὺξ τῆς ἀμελείας,
Καὶ ὁμίχλη ἁμαρτίας.
Καὶ τὸ πολῆθος πονηρίας,
Τῆς κακῆς παλαιπωείας.
Ὅλος δὲ βεβυθισμένος,
Ζοφερὸς κατεσιγμένος,
Καὶ δεινῶς κατεφθαρμένος,
Πάμπολλα ἀχρεωμένος.
Ταῦτα μὲ καπακαλύπτειν,
Καὶ εἰς τὸν βυθὸν μὲ ῥύπτειν.
Ἀλλὰ συ βοήθησόνμε,
Ἐκ τῆ βυθῆ ἀνάγαγόνμε.
Ὅπα νεκρὸν ἀνάστησόνμε,
Ψυχοσῶσα ζώωσόνμε.

Τὸν πολλὰ παραπεσόντα,
Καὶ ὑποδύτων γὸ ὄντα.
Ἐλέησόν με τὸν ἀνάξιον,
Τῶν πολλῶν δακρύων ἄξιον.
Ὡς τὸν ἄσωτον υἱόν σου,
Δεῖξον σὲ μὲ τὸ ἔλεός σου.
Δέξαι με μετανοοῦντα,
Συμπάθησον παρακαλοῦντα.
Ἰλάθητι ἐπιστρέφοντα,
Καὶ πρὸς ἐσένα ζέχοντα.
Καὶ δεῖξαι πλάγχνα οἰκτιρμῶν,
Εἰς ἐμὲ τὴ ἰλασμῶ.
Ἄνοιξαι τὰς σὰς ἀγκάλας,
Ταῖς γλυκαῖσσι ζ μεγάλαις.
Λέγω δὲ ταῖς πατρικαῖς,
Ταῖς ἀγαθαῖς ζ πλαγχνικαῖς.
Δέξαι με πάλιν τὸν ἄρνα,
Εἰς τὴν ἐδικήσε μάνδρα.
Πρόβατον εἶμαι τὸ χαϊμένον,
Εἰς τὰ ὄρη πλανεμένον.
Μάλλισα ζ ζομασμένον,
Εἰς τὴν δάσον κεκρυμμένον.
Ἀπὸ τ' ἄγεια θηεία,
Δόλοντε ζ πονηρία.
Ὅπῶ τείζεν τὴς ὁδόντας,
Εἰς ἐμένα νὰ καυχῶντας.
Ὥστε ρκωύες νὰ μ' ἁρπάξουν,
Καὶ ὡς λύκοι νὰ μ' ἀδράξεν.
Ἀλλὰ πεὶν ἐκεῖνοι φθάσεν,
Δέσποτα τὴ νὰ μὲ σωίσεν,
Ζήτησον τὸ ὀπολωλὸς,
Ὡς ὁ ποιμὴν γὸ ὁ καλὸς.
Πρόφθασον τὸν πλανηθέντα,
Ἀπὸ σῦ ζ μακρυνθέντα,
Καὶ δεινῶς ἀπατηθέντα,
Στολῆς ἐνθέου γυμνωθέντα.

Βάλλεμε γὸ ποιμνιόνσε,
Εἰς τὴν νομὴν τῆς ἐκλεκτῆς σε,
Δελωθέντα τῆς ἁλάσεσι,
Τῷ πονηρῷ κοσμοκράτορι.
Προσβολαῖς τῦ ψυχοφθόρε,
Σατανᾶ σκοτεινοφόρε,
Καὶ μισοκάλε πονηρῦ,
Καὶ δολιόφθονερῦ.
Ὅπῶ πάντα πολεμᾷμε,
Μέρα νύκτα τὴ γελᾷμε.
Σὲ λογισμὲς τὲς πονηρὲς,
Καὶ ἀκαθάρτες ῥυπαρές.
Καὶ μὲ γνώσει αἰθητῶς,
Ἢ μαρτον τὴ νοητῶς.
Εἰς ἐνθύμησιν ζ φρᾶξιν,
Καὶ εἰς πᾶσαν κακὴν πᾶξιν.
Τῆς ἀκοῆς ζ ὀφθαλμῆς,
Καὶ ἁφῆς ζ λογισμῆς.
Καὶ τῆς ἄλλων τῆς ἑτέρων,
Τῶν πλέον δὲ μεγαλωτέρων.
Ὡς λησαῖς καταπληγέντα,
Παραλίγῳ θανατωθέντα.
Πλῆθος τῆς ἀνομιῶν μου,
Τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ἐπισκιάσαμε τὸν χιτῶνα,
Κ' ἐμόλυνα τὸ κατ' εἰκόνα.
Ῥερυπωμένον τῆς σαρκὸς,
Ὁ δύσχιος κακοῖς κακός.
Ὅπῶ ἔφραξα ὁ πάλας,
Ἄμετρα πολλὰς μεγάλας.
Ὅπῶ μέτρημὸν δὲν ἔχεν,
Καὶ ὡσὰν ποτάμι ζέχεν.
Δῶλος σὸν πρᾶξιν ἐγλυκάνω,
Καὶ τοῖς πάθεσι τὴ γνώμην.
Τὰ πεπραγμένα μοι δεινὰ,
Τᾷ ἄπορα ζ σκοτεινά.

Τοῖς

Τοῖς δαίμοσιν πειθόμενος,
Ταῖς ἡδοναῖς δελεάμενος.
Οἱ χρόνοι μου πρὸς ἐργασίαν,
Ἀπέρασαν εἰς ὀπολείαν.
Ὁ καιρὸς ὅλος τῆς ζωῆς μου,
Εἰς σὲ βλάβη τῆς ψυχῆς μου.
Τὸν βίον μου μετὰ πορνῶν,
Ἐδαπάνησα ζ τελωνῶν.
Φίλος εἰς τὴν ἁμαρτία,
Δῶλος δὲ τῇ ἀσωτία.
Ὡς οὐδεὶς πώποτε ἄλλος,
Ὡς ἐμὲ πολλὰ μεγάλως.
Πῦ τέλεια κακῶν κακῶς,
Μᾶλλον δ' εἰπεῖν δεαστετικῶς.
Τὰ ἔργα μου τῆς κατάδικης,
Ἐγέρνασί μου δίκης.
Ἐθανάτωσα τὴν ψυχήμου,
Μὲ λόγον ἔργον τὴ βελήμου.
Ἅπερ νὰ ἤτοις ἐχθρός μου,
Τὴν ἐφόβου σ' ἀπατός μου.
Τῆς ἐντολῶν παραβάτης,
Τῦ Θεῦ ζ ὑποτάτης.
Θεϊώντε παραγγελμάτων,
Κ' ἀπόμενος ῥῦπον παθημάτων.
Ἐβδόμησα τῆς ἁμαρτίας,
Τὲς καρπὲς τῆς ἀμελείας.
Ἀμνὸν πάντοίων ἀγαθῶν,
Μολυνθέντα τῆς παθῶν.
Τῦ βελίαρ προσβολαῖς,
Τῦ αὐτιπάλε ὑπαγωγαῖς.
Ἀλλ' ὁ δι' ἐμένα πληγωθεὶς,
Λόγχη ποτὲ τὴ κεντηθεὶς,
Δέσποτα ἐλέησόν με,
Λόγε Θεῦ οἰκτείρησόν με.
Τοῖς ἁγαθοῖς κείμασίσε,
Ὡς τῷ πιστῷ ποτὲ ληστῆσε.

Τὸν πολλὰ ἡμαρτηκότα,
Ἀλλ' εἰς σὲ πεπιστευκότα.
Ἀπὸ νεαρᾶς λικίας,
Τῆς μητρός μου τῆς κοιλίας,
Ἐγνώεισάρε ποιητάμε,
Θεὸν κειτλὺ ζ λυζωτάμε,
Πλάστην τὴ δημιργόνμε,
Καὶ σωτῆρα παντὸς κόσμε.
Δι' αὖτως σὲ παρακαλῶ,
Ὅπῶσαι αἰτία τῆς καλῶν.
Ἀνάδειξόν με καρποφόρον,
Τῶν ἀρετῶνσε λαμπροφόρον.
Καὶ ὡς εὔπλαγχνός με ῥύσαι,
Τῶν κακῶν παντων τὴ φεῖσαι.
Σῶσαί με μιᾷ ῥοπῇ,
Ἀπὸ τῦ ἅδε χαλεπῆ.
Ἐκ τὸν φάρυγγα τῦ βροτοκτόνε,
Καὶ τῦ ἀμεζήτε πόνε.
Ἀπὸ τῦ ἅδε τὴν κοιλίαν,
Καὶ τὴν τόσην σωτελείαν.
Ἀπὸ τὰς χεῖρας ἐωσφόρε,
Φθονερῦ σκοτεινοφόρε.
Τῦ σατανᾶ λέγω ζ μόνε,
Ταῖς πανυργίαις τῦ δαιμόνε.
Τῆς κακῆς διδασκαλίας,
Σωεργῦ τῆς ὀπολείας.
Τῦ ἀπάτη ἀρχεκάκε,
Μᾶλλον δὲ τὴ χαιρεκάκε.
Ἐχθρῦ τῦ κοσμοκράτορος,
Καὶ δυσμβωῦς ἀλάστορος.
Ὅτι ἐσὺ εἶσαι ἡ ἰχύσμε,
Φωτισμὸς καταφυγήμε.
Σὺ ὁ πλάστης ζ σωτήρμε,
Εὐεργέτης ζ πατήρμε.
Φίλος δὲ ζ ἀδελφόσμε,
Κτίστης ζ δημιργόσμε.

Γλυ-

Γλυκασμὸς δρόσος εἰρήνη,
Πᾶν ἀγαθὸν ζ καλοσυνη.
Σὺ τὸ φῶς ζ ἡ χαράμα,
Καὶ ζωὴ ζ καύχημά μου.
Σὺ ζ μόνος φυτάργος,
Καὶ γλυκὺς ἀμπελουργός.
Τῶν ψυχῶν ζ τῶν σωμάτων,
Ὁρατῶν καὶ ἀοράτων.
Κυβερνᾶς ζ παφυλάττεις,
Ὡς ἀγαθὸς καλὸς δραγάτης.
Ὡς τῶν πάντων σωτηρία,
Καὶ ἡμῶν παρηγορία.
Καὶ διὰ τοῦτο ποιητά μου,
Εὐσπλαγχνε ζ λυζωτά μου,
Δόσμα καιρὸν τῆς μετανοίας,
Τῆς ψυχῆς ζ δ ζανοίας.
Στεναγμὸν δὲ τῆς καρδίας,
Καὶ ἀποχὴν τῆς ἁμαρτίας.
Γλαρωπάτῃ τῇ προθέσει,
Καὶ χρηστῇ τῇ δ ζαθέσει.
Ζίσιν πίσιν ἐγκρατείας,
Φλέξον πάθη ἀκρασίας.
Πένθος καὶ δοξολογίαν,
Καὶ πνευματικὴν πτωχείαν.
Προσευχὴν ζ ψαλμῳδίαν,
Στεναγμὸς γονυκλισίαν.
Ἐλεημοσύνῃ ἀγαθοσύνῃ,
Ταπεινοσύνῃ σωφροσύνῃ.
Δικαιοσύνῃ συλλαγχνοσύνῃ,
Καὶ πᾶσαν ἄλλην καλοσύνην.
Ἀνάδειξόν με λαμπρόφορον,
Νικητὴν ζ στεφηφόρον.
Ἄξιον τῆς σῆς τερπνότητος,
Τῶν ἁγίων ζ φαιδρότητος.
Εἰς τ' αὐλαῖς τ' λαμπροτάταις,
Ταῖς ἐνδόξαις χρησιμωτάταις.
Ἧς ἀπώλεσα ἀφρόνως,
Ἐγὼ παλαίπωρος ζ μόνος.
Ἔνθα χερουβὶν ἄγγελοί σε,
Καὶ οἱ φίλοι ἐδικοί σε.
Προφητῶν Ἱεραρχῶν,
Τὰ τάγματα Πατριαρχῶν.
Εἰς ταῖς μοναῖς ἁγίωσε,
Δικαίων ζ ὁσίωσε.
Ὅπως καθαρὸν τὸ φῶς σε,
Τῆς θείας ἀναπαύσεώς σε.
Ἐκεῖ πᾶς εὐχοροῦσι,
Ἀγαλλόμενοι ζ χαίρουσι.
Πανδυκλεῶς δυφραινόμενοι,
Καὶ θεοειδῶς γνωριζόμενοι.
Καὶ οἱ χείμαρροι ζέχουσι,
Παντοτεινὰ ζ μένουσι.
Πηγαὶ τῆς ἀϊδιότητος,
Τῆς σῆς μακαριότητος,
Τῆς ζυφῆς ἀναβλύζουσι,
Καὶ τὰς ψυχὰς γλυκίζουσι.
Καὶ φωνὴ ἀγαλλιάσεως,
Καὶ ἀῤῥήτου αἰνέσεως.
Τὸ ἀκόρεστον ἐκεῖνο μέλος,
Καὶ γλυκὺ οὐκ ἔχει τέλος.
Τῆς δόξης ζ χρηστότητος,
Τῶ κάλλους τε ζ ὡραιότητος.
Τῶ φωτὸς λαμπαδαχίαν,
Τὴν ἀμέτρητον ἀειζωΐαν.
Ὅπου τῶν ἀῤῥήτων οἰκονόμοι,
Τῶν ἁγαθῶν οἱ κληρονόμοι.
Εἰς τὸ Παράδεισος τ' αὖθι,
Χωρεῖς βάσανα ζ πάθη.
Χρυσοΰφαντα ἐνδυμένοι,
Ἀμάραντον στέφος στολισμένοι.
Καὶ δὲ ποτε γεράζεν,
Μάλιστα ἀναγαλιάζεν.

Ἁγιώ-

Ἁγιώτατοι χρησιμωτάτοι,
Χαρεέστατοι τιμιωτάτοι.
Εἰς τὴν σὴν ἀγαθότητα,
Χειρέμε ζ λαμπρότητα,
Οἱ λοι οἱ δικαιωθέντες,
Καὶ τῶ σῶ στεφανωθέντες.
Εἰς τὴν αἰνεκλάλητον χαράν,
Τὴν αἰώνιον ζ καθαράν.
Οὐρανῶν τῆς βασιλείας,
Καὶ τερπνῆς τῆς μετουσίας.
Τῆς παντοτινῆς ἁγίας,
Ἀπολαύσεως τῆς θείας.
Εἰς τὴν δόξαν τὴν δεκτήν σε,
Ἔνθα λάμπει τῶ φωτί σε.
Πάντοτε νὰ σὲ ὑμνῶμεν,
Καὶ νὰ σὲ δοξολογῶμεν.
Ὡς ποιητὴν λέγω καὶ πλάστην,
Εἰς τοὺς αἰῶνας καθ' ἑκάστην.
Ὧν γένοιτο ἀξιωθῆναι,
Καὶ ἡμᾶς ἁπλαβῆναι.
Εἰς σ' ἐκείνην τὴν φαιδρότητα,
Τὴν καθαρὴν μακαριότητα.
Εἰς τῶν δικαίων τὸν χορὸν,
Εἰς τόπον χλόης δροσερόν.
Πᾶν τὸ βασίλειον θεοειδέσατον,
Ἅγιον θεοπρεπέσατον.
Ναὶ γένοιτο γένοιτο μοι,
Καὶ τὴν χάριν ταύτην δόσμοι.
Καὶ τέλος καίω κῆ τ' ἀφίνω,
Καὶ τὴν κεφαλήμε κλίνω.
Πρὸς ἐσένα τὸν δεσπότην,
Τῶν καλῶν μισθαποδότην.
Ὅλα λοιπὸν τὰ ἀπαριάζω,
Καὶ ἐσὲ μόνον δοξάζω,
Τὸν ἀφέντην ζ Θεόνμε,
Λυζωτὴν παντὸς τοῦ κόσμε.
Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
Μὲ χαρὰν ἠχὶ μὲ πόνον.

ΠΕΝΘΟΣ ΤΗ͂, ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂,

Τῷ αὐτῷ. Ἀκάθιστον.

ΠΑρεσταμένη τῷ Σταυρῷ, ἡ πάναγνος Μαρία,
Καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ τῶν πάντων κυρία,
Καὶ βλέπουσα κρεμάμενον, ἐν ξύλῳ τὸν σωτῆρα,
Καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως, καὶ νόσων ἰατῆρα,
Κατανοοῦσα τὰς πληγὰς, τῷ ἥλων καὶ τῷ ξῶσιν,
Τῆς λόγχης καὶ τῷ φόνων, ἀγνωμοσυνῶν τόσων,
Πρὸς τὰς ἐργεσίας τε, καὶ τὴν ἀπανθρωπίαν,
Τὴν ἄμετρον καὶ ἄῤῥητον, αὐτῷ θηριωδίαν,
Ὡς Μήτηρ λίαν εὔσπλαγχνος, μονογενοῦς τοιούτου,
Φιλτάτου καὶ οἰκτίρμονος, καὶ πόνων τηλικούτων,
Μὴ δυναμένη τὸν φλογμὸν, καὶ πόνον τῆς καρδίας,
Κρατῆσαι ὠλοφύρετο, πολλῆς ἐκ συμπαθείας,
Μετὰ βαρέων σπαραγμῶν, καὶ ὀδυρμῶν βοῶσα,
Πρὸς τὸν νεκρὸν τῷ συμφορᾷ, αὐτῆς ἐκβοηθοῦσα.
Ὦ τέκνον μου γλυκύτατον, πολλὰ ἠγαπημένον,
Πῶς ὑπομένεις τὸν Σταυρὸν, τὸν καταφρονεμένον;
Τὰς ἐμπαιγμὸς τὰς ῥαπισμὸς, ὕβρεις καὶ φραγγελώσεις,
Στέφανον τὸν ἀκανθίνον, τῷ χλαίναν καὶ τὰς πόσεις;
Χολῆς & ὄξος κάλαμον, τὰς ἀπαξίας τ' ἄλλα,
Τῶν μιαιφόνων καὶ δεινῶν, ἐχθρῶν κακὰ μεγάλα;
Πῶς ἐν τῷ ξύλῳ κρέμασαι, γυμνὸς ἠτιμωμένος,
Ὁ ὢν ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, ἀεὶ δεδοξασμένος;

Καὶ

Καὶ ἀπὸ πάσης κτίσεως, κοινῶς τῆς ὁρωμένης,
Καὶ ἀοράτου φύσεως, αὐτῆς τῆς νοερμένης;
Πῶς ἄμορφος, ἀνείδεος, φαίνεσαι τοῖς ὁρῶσιν,
Ὁ πᾶσι τῷ γλῷ ἐξόλισες, μὲ δύμορφίαν τόσῳ;
Εἰς τὸν σαυρὸν ἐδίψησες, ὁ ποιητὴς ὑδάτων,
Καὶ τῆς θαλάσσης ὁ κρατῶν, καὶ ὅσα βέλει πράττων.
Πῶς ὡς κακοῦργος κρέμασαι! ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν,
Ὁ καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, παρέχων σωτηρίαν;
Πῶς θνήσκεις ἡ αὐτοζωὴ, ὁ τοὺς νεκροὺς ζωώσας,
Τῇ παναλκεῖ δυνάμεισε, χωλοὺς ἐπανορθώσας;
Τί πονηρὸν ἐποίησας, τέκνον τοῖς ἰουδαίοις,
Τοῖς ἀχαρίστοις καὶ τυφλοῖς, κακίστοις φαρισαίοις;
Τοὺς ἀσθενεῖς ἰάξδυσας, ἤγειρας παραλύτους,
Ἐβραίους τε καὶ ἕλληνας, ξένους καὶ προσηλύτους.
Ἐκαπονάρχου τὸν ὠδὸν, ἐῤῥύσω τοῦ θανάτου,
Καὶ τὸν τῆς χήρας ἤγειρας, ἐξ ᾅδου καπωτάτου.
Τοὺς παραλύτους & τυφλοὺς, πάσης τῆς ἰουδαίας,
Ἰάξδυσες ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ τὸ τῆς χαναναίας,
Θυγάτριον, καὶ λάζαρον, ἤγειρας τεταρταῖον,
Καὶ τὸν λαὸν ἐξέπληξας, ἐθνῶν καὶ ἰουδαίων.
Πῶς δέργεται καὶ σωτὴρ, τῷ ξύλῳ προσηλώθης;
Ὁ τοὺς νεκροὺς ζωοποιῶν, πῶς πῶρα ἐνεκρώθης;
Ὦ ἰουδαῖοι ἄνομοι, καὶ ἄρνηται κυρίου,
Ἀπάνθρωποι, ἀγνώμονες, ὑπερπάντος θηρίου,
Ἄγριοι & ἀχάριστοι, εἰς τὰς δέργεσίας,
Καὶ χάριτας τοῦ Ἰησοῦ, ὅπου εἰς τόσας χρείας,
Σᾶς ἔσωσε, καὶ ἐλύξωσε, κινδύνων καὶ θανάτων,
Ὡς κτίσης παντοδύναμος, πάντα ποιῶν καὶ πράττων.

Ε'

Ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔβοσκεν, ὑμᾶς ποικιλόβοπως,
Μὲ μάννα τεσσαράκοντα, ἔτεσι φιλανθρώπως.
Ἔ᾽χισε καὶ τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ σᾶς λυβώσῃ,
Ἐκ τῆς δουλείας φαραὼ, καὶ διὰ νὰ σᾶς δώσῃ.
Μέλι καὶ γάλα ῥέουσαν, γῆν τῆς ἐπαγγελίας,
Καὶ ἄλλας πλεῖσας πρὸς ἐσᾶς, πέπραχ᾽ εὐεργεσίας.
Σὺ δὲ ὡς ἄφρων λαὸς, διὰ ἀχαριστίας,
Ἔ᾽δειξας τὴν ἀπαμοιβὴν, πρὸς πάσας τὰς πλουσίας,
Χάριτας ὁπού ἔλαβες, ἀπὸ τὸν ποιητήν σου,
Σωτῆρα εὐεργέτην σου, καὶ τὸν καθηγητήν σου.
Ἀντὶς τὸ μέλι τὴν χολὴν, ὄξος ἀντὶς τὸ γάλα,
Ἀντὶς τὸ μάννα τὸν σαυρὸν, τὸν ἀπόγονον καὶ τὰ ἄλλα.
Ἐμπτύσματα ῥαπίσματα, βλασφημίας καὶ γέλως,
Χεῖρας καὶ πόδας καὶ πλευρὰν, ἕκαστον κάθε μέλος,
Ἐκ τῆς ἁγίας σου σαρκὸς, ἔλαβεν ἀτιμίαν,
Ἤλθες λόγχῃ φραγγέλωσιν, πᾶσαν κατηγορίαν.
Ναὶ τέκνον μου γλυκύπατον, ἀντὶς νὰ σ᾽ ἀγαπῶσιν,
Διὰ τὰ καλὰ, πῶς ἐλάβασιν, εἰς τὸν σαυρὸν κρεμνῶσιν.
Ὁ δῆμος ὁ παράνομος, ὁλ᾽ ὅλως εὐπλαγχνίθη,
Καθὼς τὰς εὐπλαγχνίθηκες, μᾶλλον καὶ ἐσκοτίθη.
Ὁ ἥλιος ἐσκόπασεν, ὁμοῦ μὲ τὴν σελήνην,
Διὰ νὰ δείξουσι πρὸς σὲ, μικρὰν εὐγνωμοσύνην.
Ὁ οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ, κ᾽ ἐτρεμοπάλ᾽ ἡ κτίσις,
Ἀόρατος καὶ ὁρατὴ, κ᾽ ἔπαχε πᾶσα φύσις.
Καὶ ὅλα σου τὰ κτίσματα, σὲ ἔγνωσαν τὸν κτίστην,
Καθ᾽ ἕνα ὡς ἐδιωρίθηκε, δείχνει πρὸς σὲ τὸν ῥύστην.
Ὁ δὲ παράνομος λαὸς, ὡς ἄφρων ἐτυφλώθη,
Ἔ᾽φραξε τὰ ὦπάτου, καὶ ὅπως ἐκαμώθη.

Τὸ

Τὸ πῶς σὲ γνωρίζουσι, δημιουργὸν σωτῆρα,
Ἀλλὰ ὡς πλάνον τοῦ λαοῦ, καὶ νόμου ὀλετῆρα.
Ὅθεν ἀδίκως ἐν σταυρῷ, καθήλωσάν σε φῶς μου,
Καὶ ὁδυνᾶται μου ἡ ψυχὴ, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου.
Τίς νὰ μοῦ δώσῃ τὸ λοιπὸν, ὕδωρ τῇ κεφαλῇ μου,
Νὰ κλαύσω τὸ δεινόπαθον, πάθος τοῦ ποιητῆμου;
Ὦ Γαβριὴλ ἀρχάγγελε, πῶς τὸ, εὐλογημένη,
Καὶ ἡ χαρὰ πῶς μ᾽ ἔκραζες, τότε χαιρωμένη;
Καὶ πῶς ἡ βασιλεία του, τέλος δὲ θέλει ἔχει,
Μὰ εἰς αἰῶνας ἅπαντας, μὲ δόξα θέλει ἔχει;
Καὶ δεῦ μου ἐφανέρωσες, σαφέστατα νὰ μάθω,
Τὰς θλίψεις καὶ ὀδυνάς μου, πῶς ἔμελλον νὰ πάθω;
Διὰ τὸν ἠγαπημένον μου, ὁποὺ τοῦ φῶς μου,
Καὶ τώρα μὲ ἐκύκλωσαν, λύπαις παντὸς τοῦ κόσμου;
Ποία χαρὰν ἀπήλαυσα, ἐκ τῆς γεννήσεώς του;
Πάντοτε θλίψεις σταυμὰς, ἐκ φθόνου τοῦ ἐχθρῶν του.
Ὦ Συμεὼν παυθαύμαστε, ἰδοὺ τὴν προφητείαν,
Ἣν ἤρπαξας ὡς τὴν ἐμὴν, ἐλεύσεται καρδίαν.
Μία ῥομφαία δίωστη, ἥτις εἰς τὰ ἐντός μου,
Ἄμετρον πόνον ἐνεργᾷ, τόσον ὁποὺ τὸ φῶς μου,
Θαμπώνεται καὶ ξέμεσιν, τὰ πονεμένα μέλη,
Ὅπερ καπνοντάμενα, μὲ ξίφητε καὶ βέλη.
Ναὶ τέκνον μου παμφίλτατον, καὶ πολυποθητόν μου,
Ἀπὸ τὴν λύπην τὴν πολλὴν, σκοτίζεται τὸ φῶς μου.
Βλέπω τὴν ἄδικον σφαγὴν, καὶ δὲ δύναμαι βαστάζειν,
Τὸ πάθος σου ἀλλ᾽ ἄρχομαι, πενθεῖν καὶ σπαραράζειν.
Πῶναι γιὲ τὸ κάλλος σου, καὶ πῶς ἡ ὡραιότης,
Ἡ ὄψις ἡ εὐγενικὴ, καὶ θεία σου φαιδρότης;

Καὶ

Καὶτ' ἄλλα σε χαρίσματα, ἀλλὰ καὶ εὐμορφία,
Ἡ γνῶσίς σε ἡ θαυμασὴ, καὶ ἡ ἄπειρος σοφία;
Δὲ σὲ γνωρίζω τέκνον μου, ὅτ' εἶναι μακρυσμένα,
Τὰ μέλη σε τὰ τρυφερὰ, καὶ κατατεχισμένα.
Πῶς ὑπομένεις τὸν σταυρὸν, διὰ τὴν σωτηρίαν,
Νὰ δώσῃς τὸ ἀνθρώπινον, γένος ἐλευθερίαν;
Ἀλλὰ λυπήσε καὶ ἐμὲ, τὴν ταπεινὴν Μαρίαν,
Πανύμνολαγχνε γλυκύτατε, δόξα μου παρηγορία.
Γ' δὲ Χριστὲ τὰ δάκρυα, τὰς ἀκατεναγμούς μου,
Ἄκουσον καὶ ἀλαγχνίσθητι, καὶ εὔφρανον τοὺς μου.
Μὲ τὸ γλυκύτατο πρόσφθεγμα, κατὰ τὴν σὴν σωτήρια,
Πᾶσαι ζωὴ καὶ ἀνάστασις, τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια.
Ἀφάνισον τὴν ἄμετρον, λύπην καὶ ἀθυμίαν
Ὁπού σωρεύει τὴν ἐμὴν, παλαίπωρον καρδίαν.
Οὐκ ἔχω πού τὴν κεφαλὴν, κλῖναι πρὸς εὐθυμίαν,
Εἰς φίλον ἢ καὶ συγγενῆ, εὑρεῖν παρηγορίαν.
Ἢ γλυκυτάτην ἀδελφὸν, οὐκ ἔχω ἢ πατέρα,
Ἢ ἄλλον κανένα γείτονα, ἢ πολαγχνικὴν μητέρα.
Ἢ τέκνον ἄλλο εἰμὴ σὲ, ἐλπίδα καὶ πνοήν μου,
Σκέπην μου καὶ καταφυγὴν, ἄνεσιν καὶ ζωήν μου.
Σύμμαχος Θεὸς καὶ ποιητὴς, σύμμαχος παραμυθία,
Τῶν στεναγμῶν καὶ θλίψεων, πασῶν παρηγορία.
Συγκλαύσατέ με ἅπασαι, μαθήτριαι κυρίου,
Ἵνα συγκοινωνήσητε, ζωῆς τῆς αἰωνίου.
Παρηγορήσατε μικρὸν, τὴν πολυπικραμένην,
Μητέρα τοῦ Δεσπότους, τοῦ νεκρὸν ἀποκρυμένου.
Ὁ Πέτρος ἀπαρνήθηκε, ὁμοίως καὶ οἱ ἄλλοι,
Ἀπόστολοι καὶ φύγασι, μὲ φόβον καὶ μὲ ζάλη.

Καὶ

Καὶ μόνον μὲ ἀφήσανε, εἰς θλῖψιν καὶ ὀδύνην,
Εἰς στεναγμὸς καὶ δάκρυα, τὴν ταπεινὴν Μαρίαν.
Εἰς βάσανα καὶ πειρασμὸς, τὴν σήμερον ἡμέραν,
Καὶ ἐκ δείσκω ἄνεσιν, καταφυγὴν ἑτέραν.
Καὶ πῶρα σὲ βλέπω φανερὰ, εἰς τὸν Σταυρὸν ἀπάνω,
Ὑπὲρ τοῦ ζῆν καλίτερα, ἤθελα νὰ πεθάνω.
Κλῖνον Σταυρὲ πανάγιε, πρός με τὴν κορυφήν σου,
Νὰ ἀπαθῶ μὴ ὀπρεπῶς, ἐν σοὶ τὸν ποιητήν σου.
Καὶ νὰ φιλήσω τὰς πληγὰς, δι' ὧν τὴν σωτηρίαν,
Εὕρομεν πάντες ἄνθρωποι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.
Ἵνα περιπλακήσω μὲν, σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μου,
Καὶ νὰ φιλήσω ἅπαντα, τὰ μέλη τοῦ ἐμοῦ μου.
Τὸ στόμα τὸ γλυκύτατον, τὰς χεῖρας καὶ τὰ ἄλλα,
Ὁπού τοσαῦτα ἐτέλεσαν, θαυμάσια μεγάλα.
Ναὶ πανσεβάσμιε Σταυρὲ, ξύλον εὐλογημένον,
Ὁπού βαστάζεις τὸν Θεὸν, βαβαὶ προσηλωμένον.
Σκύψαι μικρὸν νὰ δειληθῶ, νὰ σὲ καταφιλήσω,
Τὸν ποιητήν μου καὶ ἐμὸν, νὰ ἀποχαιρετήσω.
Μεγάλη ἡ δόξα σου Σταυρὲ, μεγάλη ἡ δυνάμις σου,
Ὁπού σὺν πρῶτα ἐν ὀπῇ, καὶ τώρα ἡ τιμή σου,
Ὑψώθη ἕως οὐρανὸν, καὶ ὅλοισε προσκυνοῦσιν,
Διὰ τὸν σὲ δοξάσαντα, καὶ σὲ ὑμνολογοῦσιν.
Ὦ ξύλον ἁγιασμένον, δι' ἧς ἡ εὐφροσύνη,
Ἡ σωτηρία τοῦ πιστῶν, ὡς διὰ σοῦ ἐγίνη.
Τί ἐμὸν ποθεινότατε, δοξάζωσε τὸ πάθος,
Ὁπερ ὑπέσης δι' ἡμᾶς, ἐκπλήττομαι τὸ βάθος.
Τῆς σῆς συγκαταβάσεως, καὶ ἀνεξικακίας,
Τῆς συμπαθείας πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς μακροθυμίας.

Τιμῶ τὸν λόγχον τὸν σφαγὸν, κάλαμον καὶ τὰς ἄλλας,
Ὀνειδισμὸς, κολαφισμὸς, καὶ ἐμπαιγμὸς μεγάλας.
Στέφανον τὸν ἀκάνθινον, καὶ τὸν φραγγέλωσίν σε,
Τὸν ἄκραν δυσλαγχνίαν σε, καὶ τὸν ταπείνωσίν σε.
Καὶ γὰρ διὰ τὸ πλάσμα σε, ταῦτα παθεῖν ἠνέσχου,
Ὥσπερ τοῖς ἀποσόλοις σε, εὔσπλαγχνε καθυπέσχου.
Ὁ θάνατός σε γέγονε, ζωὴ τῶν τεθνεώτων,
Καὶ ἐξανάσασις σαφῶς, πάντων τῶν πεπτωκότων.
Λοιπὸν ἀνάσα πάχιον, ὑγὲ Θεὲ καὶ φῶς μου,
Εἰς ἄφεσιν καὶ λύτρωσιν, καινῶς παντὸς τοῦ κόσμου.
Ὅπως κἀγὼ χαρήσωμαι, μετὰ τῶν μαθητῶν σε,
Εἰς θλῖψιν καὶ κατάπτωσιν, τοῦ ἄσχος τῶν ἐχθρῶν σε.
Ταῦτα τοῦ πεισσότερα, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσα,
Ἡ Θεοτόκος ἔμεινεν, ἄφωνος καθορῶσα,
Τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ σαυρῷ, σαρκὶ προσηλωμένον,
Καὶ ὑπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν, ἀπάντως ὑβρισμένον.
Ταύτῳ συμφώνως οἱ πιστοὶ, ἁγίων τὸν ἁγίαν,
Μητέρα τοῦ παντάνακτος, ἡμῶν τὸν σωτηρίαν,
Ἅς τὸν παρηγορήσωμεν, διὰ νὰ μεσιτεύσῃ,
Πρὸς τὸν δεσπότην δι' ἡμᾶς, ὅπως ἡμῖν βραβεύσῃ.
Ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, ἵνα τῶν αἰωνίων,
Καὶ φοβερῶν ῥυθείημεν, ἐκεῖ κολασηρίων.
Καὶ ἀξιωθῶμεν τῆς χαρᾶς, τῆς ἄνω βασιλείας,
Τῆς ἀνεκφράστου καὶ λαμπρᾶς, ἐκείνης τῆς ἁγίας.
Ταύτην ἐγκωμιάσωμεν, τὸν κεχαριτωμένην,
Ὑπὸ ἀγγέλων, καὶ βροτῶν, ἀεὶ προσκυνουμένην.
Ἄπιλε παναμώμητε, ἄφθορε Παναγία,
Ἀπελπισμένων ἐλπὶς, ἀσώτων σωτηρία.

Παν-

Παντάνασσα πανάχραντε, μῆτερ εὐλογημένη,
Βασίλισσα κυρίαμου, ὑπερδεδοξασμένη.
Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμέν σε, τὸν προηγιασμένον,
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, μόνην ἐκλελεγμένην.
Ὡς τὸν Χριστὸν γεννήσασα, τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων,
Τὸν πλάστην καὶ δημιουργὸν, καὶ ποιητὴν τῶν πάντων.
Καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀρετὴν, μόνησαι τελισμένη·
Ὡς οὐρανὸς κατάστερος, εἶσαι λελαμπρυσμένη.
Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, σὺ εἶ ἐνδοξοτέρα,
Τῶν Χερουβὶμ & Σεραφὶμ, εἶσαι ὑψηλοτέρα.
Διότι τὸν ἀχώρητον, χωρίσασ' ἐν γαστέρα,
Καὶ μόνη γὰρ ἐφάνησες, παρθένος καὶ Μητέρα.
Καὶ τοῖς ἀγγέλοις & βροτοῖς, εἶσαι τιμιωτέρα,
Καὶ τῶν ἁγίων ὁλωνῶν, πάντων ἁγιωτέρα.
Καὶ πάσης λέγω τῆς κτίσεως, φύσεως ἀνωτέρα,
Τῆς ὁρατῆς καὶ ὁρατῆς, ἐδείχθης ὑπερτέρα.
Ὡς Βασιλέα τέξασα, τὸν ποιητὴν τῶν ὅλων,
Καὶ γέφυρα ἀνάγουσα, τοὺς γηγενεῖς ἐν πόλῳ.
Ὦ καύχημα σεβάσμιον, βασίλισσα κυρία,
Στοῦ γένους ἅπαν τῶν βροτῶν, σὺ εἶ παρηγορία.
Τῶν ὀρθοδόξων στήριγμα, εἶσαι μέγιστον δῶρον,
Ἀκένωτον καὶ ἀγαθὸν, ὅπου ἐκ ἔχει κόρον.
Καὶ κατοικία ἔμψυχε, καὶ θρόνε Θεοῦ ζῶντος,
Ναὸς, κλίνη, παλάτιον, τοῦ Βασιλέως ὄντως.
Παραμυθία κραταιὰ, ἡ μόνη τῶν πενθούντων,
Δωάμις καὶ ἐπίσκεψις, καὶ ἴασις νοσούντων.
Καὶ ὁδηγία ἀπλανὴς, εἶ τῶν ὁδοιπορούντων,
Ἀράγες ἀτη φυλακὴ, καλῶς ἐπαγρυπνούντων.

Τῶν ὀρφανῶν ἡ χαρμονὴ, πενήτων προσασία,
Καὶ τῶν πτωχῶν ἀντίληψις, χηρῶν ἐπικουρία.
Διαύτως σὲ παρακαλῶ, διὰ νὰ μεσιτεύσῃς,
Πρὸς τὸν υἱόν σε τὸν Θεὸν, τὸν νὰ παρακαλέσῃς.
Διὰ τὸν ἀνάξιον ἐμὲ, τὸν πολλὰ ἐπταισμένον,
Τὸν ἁμαρτωλὸν τὸν ἄσωτον, καὶ τὸν ἀπεγνωσμένον.
Τὸν ὄντως ὄντα ἄθλιον, ἄξιον τιμωρίας,
Καὶ πάλιν τὸν ἀνάξιον, τυχεῖν ἐλευθερίας.
Ὁποὺ ἐκατεπίλωσα, τῆς σαρκός μου χιτῶνα,
Καὶ ὅλως κατερρύπωσα, Σωτὴρ τὸ κατ' εἰκόνα.
Ὑπὲρ τὰ ἄστρα οὐρανὲ, Θεέμου ἐπταισάσοι,
Ψάμμον τῆς γῆς τὴ θαλασσῶν, ἔργοις ἡμάρτησάσοι.
Ἀλλ' οἶδα τὸ μακρόθυμον, τῆς σῆς φιλανθρωπίας,
Τὴν ἄπειρον συμπάθειαν, τῆς ἀνεξικακίας.
Τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν δὲ, τὴν τῆς χρηστότητός σου,
Τὸ ἔλεός σε τ' ἄμετρον, τῆς ἀγαθότητός σε.
Καὶ μνήσθητί με κύριε, Θεέμε τὴ εὐσπλαγχνίσε,
Ὡς τὸν λῃστὴν εἰς τὸν Σταυρὸν, ὅπου πάμε θυμήσου.
Πῶ ἔχυσες τὸ αἷμάσε, νὰ μᾶς ἐξαγοράσῃς,
Ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶ ἐχθρῶ, καὶ πάλι νὰ μᾶς μπάσῃς.
Μέσα εἰς τὸν Παράδεισον, σὺν πρώτην κατοικίαν,
Καὶ σὺν παντοτινὴν χαρὰν, ἐκείνην τὴν ἁγίαν.
Λοιπὸν δέξε τὸν ἄσωτον, καὶ πάμπολλα πταισμένον,
Δέξεμε τὸν παλαίπωρον, καὶ τὸν μεμολυσμένον.
Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, ἀχράντε Θεοτόκε σε,
Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλωντε, καὶ σῶν τὸ ἔλεός σε.
Ὁμῶ καὶ Ἀποστόλων σε, σὺν τῷ θείῳ προδρόμῳ,
Καὶ ἀθλοφόρων Προφητῶν, φυλάξαι τὸν νόμον.

ΣΤΙ-

ΣΤΙΧΟΙ ΕΤΕΡΟΙ

Τοῦ αὐτοῦ Ἀνακίου.

(θεις,

Ἀλλ' ὁ ἐκ παρθένε σαρκω-
Ἀνθρωπορρὰς καὶ γνωσθείς.
Ὡς θεὸς δὲ βεληθείς,
Ἀνερμηνεύτως συλληφθείς.
Καὶ ὡς ἄνθρωπος σωματωθείς,
Δέλεαρ μορφῇ καταδεχθείς.
Καὶ διὰ ἐμένα σαρωθείς,
Ἀκάνθαις δὲ στεφανωθείς.
Στολὴν πορφύραν ἐνδυθείς,
Πλευρὰν τῇ λόγχῃ κεντηθείς.
Χολὴν καὶ ὄξος ποτισθείς,
Καὶ ὑπὸ δέλεαρ ἁπισθείς.
Τὲς δακτύλες αἵματώσας,
Ἀπὸ τὰς πληγὰς τὰς τόσας.
Ὡς ἄνθρωπος δὲ πληγωθείς,
Ὁ τῇ φύσει ἀπαθής.
Ἐσταυρῶ καὶ ἁπλωθείς,
Καὶ ἑκουσίως νεκρωθείς.
Μετὰ λῃστῶν κατακειθείς,
Ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ὑψωθείς.
Καὶ ὑπὸ αἰόμων ὑβρισθείς,
Ἐν πάθῃ δὲ φοικληθείς.
Καὶ στρατιωτῶν φυλαχθείς,
Καὶ ὁ θάνατος δεσμηθείς.
Καὶ Ἅδαμ ἐλευθερώθη,
Καὶ ἡ Εὔα ἐλυτρώθη.
Καὶ ὁ ᾅδης γυμνωθείς,
Ὑπὸ σῦ τὸ κράτος θείς.
Καὶ σατὴν δὲ τυφλωθείς,
Καὶ μὲ ἁλύσεσι δεθείς.
Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη,
Γένος ἀνθρώπων ἐφωτίσθη.
Τὸ καταπέτασμα ἐχίσθη,
Καὶ εἰς δύο ἐμερίσθη.
Καὶ αἱ πέτραι ἐράγησαν,
Καὶ τὰ μνήματα ἀνοιχθῆσαν.
Καὶ νεκροὶ ἀνασηθῆκαν,
Εἰς τὲς ἀνθρώπες ἐμφανῆκαν.
Κ' ἔζεμε ὅλη ἡ κτίσις,
Οὐρανὸς γῆ πᾶσα φύσις.
Δαιμόνων πλανὴ κατεπλώθη,
Πλήθη πιστῶν δὲ ἀνυψώθη.
Οἱ δὲ παράνομοι ἑβραῖοι,
Οἱ κακίσοι φαρισαῖοι.
Ὡς τυφλοὶ ἀναγελῶσαν,
Καὶ τὰς κεφαλὰς κινῶσαν.
Καὶ ποσῶς δὲν ἐσωθῆκαν,
Μάλιστα ἐσκοτίσθηκαν.
Τὸν ποιητὴν νὰ γνωρίσουν,
Καὶ νὰ τὸν προσκυνήσουν.
Τὸν δυεργέτην τες κτίσεως,
Καὶ λυτρωτὴν καὶ ῥύσην.
Τὸν ἀνεξίκακον καὶ ἐλεήμον,
Πῶ τὲς ἔθρεφε ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ἀλλὰ ὡς φθονεροὶ πῶ ἦσαν,
Καὶ κακοὶ τὸν ἐμισῆσαν.
Ὦ κακίσης συμβελῆς,
Πικρότερη ὑπὸ χολῆς.
Γνώμης τε καὶ ἀφροσύνης,
Τῆς δολερᾶς λέγω ἐκείνης.

Ἀλλὰ αὐτὸς μὲν θανατωθεὶς,
Καπὶ τὰς γραφὰς ἐσωρωθείς.
Καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲν πληγωθεὶς,
Ὡς δὲ Θεὸς ἀνασηθείς.
Καὶ ὡς ἀμνὸς σφαγιασθεὶς,
Τῷ πατεὶ προσενεχθείς.
Ὡς υἱὸς ἀγαπητὸς,
Ὁ μοσίος ἢ ποθητός.
Ὡς ἄμωμος δὲ προσφορὰ,
Ἄσπιλος ἢ καθαρά.
Ἵνα ῥύσῃς ἐκ τὴν φθορὰν,
Τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν.
Τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ τὸν ᾅδη,
Ἐκ τὰ δεσμὰ ἐσ τὸ σκοτάδι.
Ὁ ἐν ἐδὲμ πρώην ὀξωείδη,
ἐσ τοῖς δαίμοσιν αἰχμαλωτίδη.
Καὶ ὑπὸ σὲ γὰ ἐμακρυώθη,
Καὶ τοῖς κτίσεσι σωεβλήθη.
Καὶ πᾶ ἁλάσοει ἐδελώθη,
Τῶν παθῶν ἐσ ἐπληγώθη.
Καὶ παντελῶς ἀπεγυμνώθη,
Κακοῖς κακῶς ἐσ ἐνεκρώθη.
Ἐπικρατῆντος τῦ θανάτου,
Τῦ δεινῦ ἢ πικροπάτυ.
Ὁ δύσλιος βασανισμένος,
Ἄθλιος καπακειμένος.
Πέντε χιλιάδες πεντακόσες,
Σωσὲς χρόνες λέγω τόσες.
Εἰς τὸ ᾅδε τὰ ταμεῖα,
Τῦ σατανᾶ τὴν κατοικία.
Ὁπῦ ἦτον σκλαβωμένος,
Ἐκ δαιμόνων κρατημένος.
Ἀλλὰ ἐσὺ ὡς πανοικτίρμων,
Τῇ φύσει σου ἐλεήμων,
Κατέβης εἰς τὸν ᾅδη,
Στὸ βαθύπατο σκοτάδι.

Καὶ τὸν θάνατον θανατώσας,
Καὶ ἡμᾶς ἀναζωώσας.
Κ' ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατῦται,
Καὶ ὀνεκρωθεὶς ἁδὰμ ὑψῦται.
Πᾶπον ζοφερὸς κατεσιγμένος,
Καὶ δεινῶς κατεφθαρμένος,
Καὶ εἰς τὴν φυλακὴν βαλμένος,
Διὰ τὸ χρέος δεμένος.
Σὺ δὲ σῆρ αὐτὸ πληρώσας,
Καὶ τὲς πάντας λυθερώσας,
Ὁ Θεάνθρωπος Χριστός μου,
Ὁ ἐλεήμων ἐσ Θεός μου.
Ἐπλέρωσες τὸ χρέος ὅλον,
Τὸ βαρὺ ὑπὸ τὸν κόσμον ὅλον.
Μάλιστα ἐσ βαρύπατον,
Ἄσωσον ἐσ βαθύπατον.
Καὶ ὑπὸ τὸ χρέος δύγαλέστον,
Καὶ τὸ γράμμα ξεχιστές τον.
Μὲ τὸ αἷμάσου τὸ θεῖον,
Καὶ πολύτιμον ἅγιόν.
Καὶ τὸν ἀρχέκακον νεκρώσας,
Καὶ τὸν ὄφιν θανατώσας.
Καὶ τὸν ἄνθρωπον ζωώσας,
Καὶ τιμῆς καπαξιώσας.
Καὶ λοιπὸν λυθερώσες τον,
Στὴν πρώτην τάξιν ἔβαλές τον.
Κ' ἔκαμες ἀγάπην ἐσ φιλίαν,
Δι' ἄμεζον φιλανθρωπίαν.
Δι' ἄκραν ἀγαθότητα,
Μετὰ τὴν ἀνθρωπότητα.
Ἡ ζιὰς ἡ μακαεία,
Ἡ θεότης ἡ ἁγία,
Μὲ τὸν ἄνθρωπον φιλία,
Καὶ ἕνωσις ἐγίνη μία.
Διὰ χρηςότητα ἰδίαν,
Καὶ ἄφατον οἰκονομίαν.

Ἐδόξασας ἠγίασας,
Εἰς οὐρανὲς ἐβίβασας.
Ἀνέσησας ἐφώτισας,
Ἐτίμησας ἐκόσμησας.
Ἐζώωσας ἐλάμπρυνας,
Ἐμύησας ἐκάλλυνας.
Τὸ λοιπὸν δύχαεις ὦσε,
Κλίνω γόνυ προσκυνῶσε.
Υμνῶσε τὴν θεότητα,
Ὁμολογῶ τὴν ἀγαθότητα.
Πιςεύω τὴν οἰκονομίαν,
Τὴν πρὸς ἐμὲ φιλανθρωπίαν.
Μεγαλυώω τὰ μεγαλεῖα,
Τὴν τόσην δὲ ἐνεργεσία.
Θαυμάζω τὰ θαύματά σου,
Ἐξαγγέλλω τὰς χάριτάς σου.
Καὶ τὰ πάθη προσκυνῶσε,
Καὶ φιλῶ ἢ τὸν σταυρόν σου.
Δοξάζω τὴν ἀνάσασίν σου,
Τιμῶ ἐσ τὴν ἀνάληψίν σου.
Τὰ σὰ μύσηρια ἢ θεῖα,
Τὴν ἄπειρον οἰκονομία.
Πᾶ μὲ τὸ αἷμάσου Χριστέ μου,
Μᾶς ἀνάσησες Θεέ μου.
Ὁ ἀόρατος ἐσ ἀναφὴς,
Εἰς μνῆμα μικρὸ πατὸν παφείς.
Ὁ πάντα κρατῶν ἐν τῇ δρακί σου,
Πᾶσαν πνοὴν ἐν τῇ χειρίσου,
Πῶς ἐχωρέθης ἐν μνημείῳ,
Τῷ σωματίσου πᾶ ἁγίῳ;

Εἰς μικρὸν κατοικητήριον,
Ὁπῶσαι φῶς τεσήλιον;
Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων,
Τῶν ἀμεζήτων σου θαυμάτων.
Καὶ ἰαζὸς γὰ τῶν παθῶν,
Καὶ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν.
Ὁπῶ τὲς νεκρὲς ζωώνεις,
Καὶ χωλὲς ἐπανορθώνεις.
Ταῦτα πάντα ποιητάμου,
Τὸ πομένες λυζωτάμου,
Διὰ τὴν τῦ κόσμου σωτηρίαν,
Καὶ ἡμῶν ἐλευθερίαν.
Καὶ ζιήμερος ἀνέσης,
Καὶ σὲς μαθητὰς ἐπέσης.
Δίδὲς εἰς αὐτὲς τὴν ἐιρήνην,
Τὴν ἄμετρον χαρὰν ἐκείνην.
Ταύτην δὸς ἐσ μὲ Χριστέ μου,
Ἰησῦ γλυκύπατέ μου.
Ἀγάπην λέγω ἐσ εἰρήνην,
Καθὼς τὴν ἔλαβαν ἐσ κεῖνοι.
Πάντ' ἀγάπην νάχω σ' ὅλες,
Καθαρὰν μὲ χωρὶς δόλες.
Εἰς μικρὲς ἢ σὲ μεγάλες,
Εἰς ἐχθρὲς φίλες ἢ ἄλλες.
Καὶ τέλος δὲ ὑπολαβῆναι,
Καὶ ἡμᾶς ἀξιωθῆναι,
Στὸν οὐράνιον νυμφῶνα,
Νὰ σὲ ὑμνῦμεν σὸν αἰῶνα.
Εἰς τὴν χώραν δὲ τῶν ζώντων,
Καὶ σκηνᾶς δικαίων ὄντων.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Σωῒ Θεῷ τοῦ ὅλου Ἐνιαυτοῦ κατ' ἐπιτομήν.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιβ'.

Εἰς τὰ ἁ. Συμεῶν, καὶ τ Θκὲ.
Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
β'. Μάμαντος, Ϲ Ἰωάννου τοῦ νησιώτου.
γ'. Ἀνθίμου Ἱερομάρτ.
δ'. Βαβύλα Ἱερομάρτ.
ε'. Ζαχαρίου Προφήτου.
ϛ'. Τῶν Ταξιάρχων.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
ζ'. Σώζοντος, μάρτ.
η'. Τὸ χρυσίον τῆς Θεοτόκου.
Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
θ'. Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης.
Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
ι'. Μιωσωρᾶς μάρτ.
ια'. Θεοδώρας τῆς Ὁσίας.
ιβ'. Αὐτονόμου Ἱερομάρτ.
ιγ'. Κορνιλίου Ἱερομ. καὶ ἑκατοντάρχου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
ιδ'. Τῶν Σταυρῶν.
Ἀργία καὶ νηστεία, ἐὰν μὴ αὐτὴ ἡμέρα τύχῃ.
ιε'. Νικήτα, μάρτ.
ις'. Εὐφημίας, μάρτ.
ιζ'. Σοφίας, μάρτ.
ιη'. Εὐμβρίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

ιθ'.

ιθ'. Τροφίμου, μάρτ.
κ. Εὐσταθίου, μάρτ.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
κα Κοδράτου Ἀποστόλου.
κβ'. Φωκᾶ, Ἱερομάρτ.
κγ'. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
κδ'. Θέκλης τ πρωτομάρτ.
κε. Εὐφροσύνης τ Ὁσίας.
κϛ'. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
κζ'. Καλλιστράτου, μάρτ.
κη'. Χαιρήμονος τοῦ ὁμολ.
κθ'. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.
λ'. Γρηγορίου Ἱερομαρ. Ἀρμενίας.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας. ια. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιγ'.

ά. Ἀνανίου Ἀπος. καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ.
β'. Κυπριανοῦ Ἱερομάρτ. Ϲ Ἰουστίνης.
γ'. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου Ἱερομάρτ.
δ'. Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
ε'. Χαριτίνης, μάρτ.
ϛ'. Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
ζ'. Σεργίου, καὶ Βάκχου τῶν μάρτ.
η'. Πελαγίας τῆς Ὁσίας.
θ'. Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.
ι'. Εὐλαμπίου, μάρτ.
ια'. Φιλίππου Ἀποστόλου.
ιβ'. Πρόβου, μάρτ. καὶ Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ.
ιγ'. Κάρπου, μάρτ.
ιδ'. Ναζαρίου, μάρτ.
ιε'. Λουκιανοῦ, μάρτ.
ις'. Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.
ιζ'. Ὡσηὲ, Ϲ Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κείσει, ἐκ Κρήτης.

ιή. Λουκᾶ τῦ Εὐαγγελιςῦ.
Κατάλυσις οἴνυ, καὶ ἐλαίυ.
ιθ'. Ἰωὴλ Προφήτυ.
κ'. Ἀρτεμίυ, μάρτ.
κά. Ἰλαρίωνος τῦ μεγάλυ.
κβ'. Ἀβερκίυ τῦ θαυματουργῦ.
κγ'. Ἰακώβυ τῦ Ἀδελφοθέου.
Κατάλυσις οἴνυ καὶ ἐλαίυ.
κδ'. Ἀρέθα, μάρτ.
κς'. Τῦ ἁγίυ Δημητρίυ.
Ἀργία, ☾ κατάλυσις οἴνυ καὶ ἐλαίυ.
κζ'. Νήσορος, μάρτ.
κή. Στεφάνυ τῦ σαββαΐτυ ☾ ποιητῦ.
κθ'. Ἀναστασίας τῆς ῥωμαίας, καὶ Ἀβραμίυ.
λ'. Ζηνοβίυ, μάρτ.
λά. Στάχυος τῦ Ἀποστόλυ.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ί. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιδ'.

ά. Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.
Κατάλυσις οἴνυ, ☾ ἐλαίυ.
β'. Ἀνιησίμυ, μάρτ.
γ'. Ἀνεφιμᾶ, μάρτ.
δ'. Ἰωαννικίυ ὁσίυ τῦ μεγάλυ.
έ. Γαλακτίωνος, μάρτ.
ς'. Παύλυ ἀρχιεπισ. τῦ ὁμολογητῦ.
ζ'. Λαζάρυ ὁσίυ τῦ θαυματουργῦ.
ή. Τῦ Ταξιάρχυ.
Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνυ καὶ ἐλαίυ.
θ'. Ὀνησιφόρυ μάρτ.
ί. Ἐράστυ τῦ Ἀποστόλου.
ιά. Μιωᾶ, Βίκτορος, καὶ Βικεντίυ, μαρτύρων.
ιβ'. Ἰωάννυ τῦ ἐλεήμονος, καὶ Νείλου.
Κατάλυσις οἴνυ, καὶ ἐλαίυ.
ιγ'. Ἰωάννου τῦ Χρυσοστόμου.

Ἀρ-

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνυ καὶ ἐλαίυ.
ιδ'. Τῦ ἁγίου Ἀποστ. Φιλίππυ.
Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλ. καὶ ἀποκρέα τῶν Χῦ χριῶν.
ιέ. Γουρία, μάρτ.
ις'. Ματθαίυ τῦ Εὐαγγελιςῦ.
Κατάλυσις οἴνυ καὶ ἐλαίυ.
ιζ'. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τῦ θαυματουργῦ.
ιή. Πλάτωνος καὶ Ῥωμανῦ μάρτ.
ιθ'. Βαρλααμ καὶ Ἀβδιῦ Προφ.
κ'. Γρηγορίου τοῦ δεκαπολίτυ, καὶ Πρόκλυ.
κά. Τὰ εἰσόδια τῆς Θκῦ.
Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλ.
κβ'. Φιλήμονος τῦ Ἀποστ.
κγ'. Γρηγορίυ ἀκραγαντίνων.
κδ'. Κλήμεντ. Πάπ. Ῥώμ.
κέ. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος αἰκατερίνης.
Ἀργία, κατάλυσις οἴνυ καὶ ἐλαίου.
κς'. Ἀλυπίυ τῦ Κιονίτυ.
κζ'. Ἰακώβυ τῦ πέρσυ, μ.
κή. Στεφάνυ τῦ νέυ.
κθ'. τῦ ὁσίυ Ἀνακίου, καὶ παραμόνου.
λ'. Τῦ ἁγίυ Ἀπ. Ἀνδρέυ.
Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνυ, καὶ ἐλαίυ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, θ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιέ.

ά. Ναοὺμ τῦ Προφήτυ.
β'. Ἀββακοὺμ, τῦ Προφ.
γ'. Σοφονίυ, Προφ.
δ'. Βαρβάρας, καὶ Ἰωάννυ τῦ Δαμασκηνῦ.
Κατάλυσις οἴνυ ☾ ἐλαίυ.
έ. Σάββα ὁσίυ τῦ ἡγιασμένου.

Ἀργία, κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ε'. Τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπισκ. Μύρων τῆς Λυκίας.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ζ'. Ἀμβροσίου ἐπισκ. Μεδιολάνων.

η'. Παπτίου τοῦ Ὁσίου.

θ'. Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης.

Κατάλυσις οἴνου & ἐλαίου.

ι'. Μιωᾶ, μάρτ.

ιά. Δανιὴλ τοῦ στυλίτου.

ιβ'. τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐπισκ. Τριμυθοῦντος.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία.

ιγ'. Εὐστρατίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρ.

Κατάλυσις οἴνου & ἐλαίου.

ιδ'. Θύρσου, μάρτ.

ιέ. Ἐλευθερίου, Ἱερομάρτ.

ις'. Ἀγγαίου Προφ.

ιζ'. Δανιὴλ τοῦ προφήτου, καὶ τῶν τειῶν παίδων.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ιη'. Σεβαστιανοῦ, μάρτ.

ιθ'. Βονιφατίου, μάρτ.

κ'. Ἰγνατίου Ἱερομάρτ.

Κατάλυσις οἴνου, & ἐλαίου.

κά. Ἰουλιανῆς, μάρτ.

κβ'. Ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας.

κγ'. Δέκα μαρ. τῶν ἐν Κρήτῃ.

κδ'. Εὐγενίας ὁσιομάρ.

κέ. Ἡ καθ' ἁγία γενέσις τοῦ Κυρίου. Πάσχα.

Ἀργ. ξηρόφαγία, καὶ κατάλ. εἰς παντα. ὁμοίως καὶ ὅλον τὸ δωδεκαήμερον, κατάλ.

κς'. Τὰ ἐπίλοιπα τῆς Θεοῦ.

κζ'. Τοῦ ἁγίου Στεφάνου πρωτομάρτυρος.

κη'. Τῶν Ἁγίων δυσμυρίων μαρτ.

κθ'. Τῶν ἁγίων Νηπίων.

λ'. Ἀνυσίας, μάρτ.

λά. Μελανίης τῆς ὁσίας.

ΜΗΝ

Ἔχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιδ'.

ά. Ἡ περιτομὴ τοῦ Κυ, καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Ἀργία.

β'. Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμ.

γ'. Γορδίου, μάρτ.

δ'. Ἡ σωτῆρος τῶν Ἀποστ.

έ. Θεοπέμπτου, μάρτ.

ς'. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου.

Ἀργ. καὶ κατάλ. εἰς παντα.

ζ'. Ἡ σωτῆρος τοῦ Προδρόμου.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλ.

η'. Τῆς ὁσίας Δομνίκης.

θ'. Πολυεύκτου, μάρτ.

ι'. Γρηγορίου Νύσσης.

ιά. Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ιβ'. Τατιανῆς, μάρτ.

ιγ'. Ἑρμύλου, μάρτ.

ιδ'. Τῶν ἁγιαιρεθέντων ἐν ῥαιθοῦ.

ιέ. Γαϊάνου τοῦ καλυβίτου.

ις'. Ἡ προσκύνησις τῆς ἁλύσεως τοῦ ἁγίου Πέτρου.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ιζ'. Τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλ.

ιη'. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Ἀργ. & κατάλ. οἴνου, καὶ ἐλ.

ιθ'. Μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου, καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.

κ'. Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγ.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου, καὶ ἐλ.

κά. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

κβ'. Τιμοθέου τοῦ Ἀποστ.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

κγ'. Κλήμεντος Ἱερομ.

κδ'. Ξενίης τῆς ὁσίας.

κέ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου & ἐλ.

κς'. Ξενοφῶντος τοῦ ὁσίου.

κζ'. Τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

κη. Ἐφραὶμ ὁσίου τοῦ Σύρου.

κθ'.

κθ'. Ἡ ἀνακομιδὴ Ἰγνατ. Ἱερομ.
λ'. Τῶν τειῶν Ἱεραρχῶν Βασ. Γρηγ. Ϛ Ἰωαν.
Ἀργία, Ϛ ἰχθύος κατάλ.
λά. Τῶν Ἀναργύρων.

ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, κή. ἡ, κθ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιά. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ'.

ά. Τῶ ἁγίω Μάρτ. Τρύφωνος.
β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ.
Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλ.
γ'. Συμεὼν τῦ Θεοδόχου.
δ'. Ἰσιδώρου ὁσίου τῦ πηλουσιώτου.
έ. Ἀγάθης, μάρτ.
ϛ'. Βουκόλου ἐπισκ. Σμύρνης.
ζ'. Παρθενίου ἐπισκ. Λαμψάκου.
ή. Θεοδώρου μαρτ. τῦ στρατηλάτου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
θ'. Νικηφόρου, μάρτ.
ί. Χαραλάμπους, μάρτ.
ιά. Τὸ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου.
Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
ιβ'. Μελετίου Ἀντιοχείας.
ιγ'. Μαρτινιανοῦ τῦ ὁσίου.
ιδ'. Αὐξεντίου τῦ ὁσίου.
ιέ. Ὀνησίμου Ἀποστόλου.
ις'. Παμφιλίου, μάρτ.
ιζ'. Θεοδώρου τῦ τύρωνος.
Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
ιή. Λέοντος Πάπα Ῥώμης.
ιθ'. Ἀρχίππου Ἀποστόλου.
κ'. Λέοντος ἐπισκόπου Καππάδης.
κά. Τιμοθέου τῦ σὺν Συμβόλοις.
κβ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Δίγγοις.
κγ'. Πολυκάρπου ἐπισκόπου σμύρνης.
κδ'. Τὸ Προδρόμου, εὕρεσις.

Κα-

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
κέ. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως
κς'. Πορφυρίου Γάζης.
κζ'. Προκοπίου τῦ ὁμολογητοῦ.
κή. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ.
κθ'. Τῦ ὁσίου Καισαρίου τῦ Ῥωμαίου.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ'. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ιβ'.

ά. Τῆς ἁγίας ὁσιομ. Εὐδοκίας.
β'. Θεοδότου Κυριλλής.
γ'. Εὐδοκίας, μάρτ.
δ'. Γερασίμου τοῦ ὁσίου.
έ. Κόνωνος, μάρτ.
ϛ'. Τῶν σὺν τῷ ἁμμορίῳ νεοφανῶν Μαρτύρων.
ζ'. Καπίτωνος, Χερσῶνος ὁσιομαρτ.
ή. Θεοφυλάκτου Νικομηδείας.
θ'. Τῶν ἁγίων, μ'. Μαρτύρων.
Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
ί. Κοδράτου, μάρτ.
ιά. Σωφρονίου πατριάρχ. Ἱεροσολύμων.
ιβ'. Θεοφάνους ὁσίου τῦ ὁμολογητοῦ.
ιγ'. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως.
ιδ'. Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου.
ιέ. Ἀγαπίου, μάρτ.
ις'. Σαβίνου, μάρτ.
ιζ'. Ἀλεξίου, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
ιή. Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων.
ιθ'. Χρυσανθου, μάρτ.
κ'. Τῶν Ὁσίων τῶν ἀναιρεθέντων ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα.
κά. Ἰακώβου ἐπισκ. τοῦ ὁμολογητοῦ.

κβ.

κβ'. Βασιλείκ, ἱερομάρτ.
κγ'. Νίκωνος τ̃ ὁσιομάρτ.
κδ'. Τ̃ ὁσίκ Ζαχαρίκ.
κέ. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τ̃ς Θεοτόκ.
Ἀργία, ☩ ἰχθύος κατάλ.
κς'. Ἡ σωύξις τ̃ Ἀρχισρατήγου Γαβριήλ.
Κατάλυσις οἴνκ, καὶ ἐλαίκ.

κζ'. Μαξώνης τ̃ς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
κή. Στεφάνκ ὁσίκ τ̃ θαυματργ̃.
κθ'. Μάρκ ἐπισκ. Ἀρεθουσίων.
λ'. Ἰωάννου τ̃ς κλίμακος.
λά. Ὑπατίκ τοῦ Θαυματργοῦ.

ΜΗ̃Ν ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιγ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιά.

ά. Τ̃ς ὁσίας Μαρίας τ̃ς αἰγυπτίας.
β'. Τίτκ ὁσίου τ̃ Θαυματργοῦ.
γ'. Τ̃ ὁσίκ Νικήτα.
δ'. Ἰωσὴφ τ̃ ὑμνογράφου.
έ. Θεοδώλκ, μάρτ.
ς'. Εὐτυχίκ Κωνσταντινουπόλεως.
ζ'. Γεωργίκ Μελιτινῆς.
ή. Ἡρωδίωνος τ̃ Ἀποστόλου.
θ'. Εὐψυχίου, μάρτ.
ί. Τερεντίου, μάρτ.

ιά. Ἀντύπα Ἐπισκόπου Περγάμκ.
ιβ'. Βασιλείκ Ἐπισκόπκ Παρείκ.
ιγ'. Ἀρτέμονος, ἱερομ.
ιδ'. Μαρτίνου Πάπα Ῥ̓ώμης.
ιέ. Ἀρισάρχκ τοῦ Ἀποστόλου.
ις'. Ἀγάπης, Εἰρλώης, Χιονίας, μαρτ.
ιζ'. Συμεῶν τοῦ ἐν τῇ Περσίδι.
ιή. Τ̃ ὁσίκ Ἰωάννου.

ιθ'. Ἰωάννου τοῦ παλαιολαυρείτου.
κ'. Θεοδώρου τειχινᾶ.
κά. Ἰαννκρείκ ἱερομ.
κβ'. Θεοδώρκ συκεώτκ.
κγ'. Τ̃ Ἁγίκ Γεωργίου. Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνκ, καὶ ἐλαίκ.
κδ'. Σάββα τ̃ στρατηλάτκ.
κέ. Τ̃ Ἁγίκ Μάρκ, τ̃ Εὐαγγελ.
Ἀργία, καὶ κατάλυσις

οἴνκ, καὶ ἐλαίκ.
κς'. Βασιλέως, ἱερομ. Ἐπισκ. Ἀμασ.
κζ'. Συμεὼν συγγενῆς τ̃ Κυρίου.
κή. Ἰάσωνος, ☩ Σωσιπάτρκ. Ἀπος.
κθ'. Μέμνονος τ̃ Θαυματργ̃.
λ'. Ἰακώβου ἀδελφοῦ τοῦ Θεολόγκ.
Κατάλυσις οἴνκ, καὶ ἐλαίκ.

ΜΗ̃Ν ΜΑΪΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ί.

ά. Ἱερεμίκ τ̃ προφήτκ.
β'. Τ̃ Ἁγίκ Ἀθανασίκ.
Κατάλυσις οἴνκ, καὶ ἐλαίκ.
γ'. Τιμοθέου καὶ Μαύρας, μαρτύρων.
δ'. Πελαγίας τ̃ς Ὁσιομάρτ.
έ. Εἰρλώης, μάρτ.
ς'. Τ̃ δικαίου Ἰώβ.
ζ'. Τ̃ σημείκ τ̃ ✠ ☩ Ἀναπίκ μάρτ.

ή. Ἰωάννκ τ̃ Θεολόγκ, καὶ Ἀρσενίκ.
Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνκ, ☩ ἐλαίκ.
θ'. Ἡσαΐκ τ̃ προφήτκ, καὶ Χρυσοφόρκ.
ί. Σίμωνος Ἀπος. τοῦ ζηλωτοῦ.
ιά. Μωσέκ, ἱερομάρτ.
ιβ'. Ἐπιφανίκ ἐπισκ. Κύπρου.

ιγ'. Γλυκερίας, μάρτ.
ιδ'. Ἰσιδώρου μαρτ. τῶ ἐν τῇ Χίῳ.
ιέ. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλ.
ις'. Θεοδώρᾳ ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου.
ιζ'. Ἀνδρονίκου τοῦ Ἀποσόλ.
ιή. Πέτρου, καὶ Διονυσίᾳ, μαρτ.
ιθ'. Παρασκευῆς Πρέσης μαρ.
κ'. Θαλαλαίᾳ, μάρτ.
κά. Κωνσαντίνου καὶ Ἑλένης.
Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

κβ'. Βασιλίσκᾳ, μάρτ.
κγ'. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Σωάδων.
κδ'. Συμεὼν τῶ ἐν τῷ θαυμαςῷ ὄρει.
Κατάλυσις οἴνᾳ, καὶ ἐλαίᾳ.
κέ. Τοῦ Προδρόμου ἡ γ'. εὕρεσις.
Κατάλυσις οἴνᾳ καὶ ἐλαίου.
κς'. Κάρπᾳ τῶ Ἀποσόλᾳ.
κζ'. Θεράποντος, Ἱερομάρτ.
κή. Νικήτα ἐπισκ. Χαλκηδόνος.
κθ'. Θεοδοσίας ὁσιομάρτ.
λ'. Ἰσαακίου μονῆς Δαλμάτων.
λά. Ἑρμείᾳ τῶ Ἀποσόλᾳ.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιέ. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, θ'.

ά. Ἰουσίνου τοῦ φιλοσόφου, μάρτ.
β'. Νικηφόρᾳ τοῦ ὁμολογητοῦ.
γ'. Λουκιλλιανῆ.
δ'. Μηδοφάνης Κωνσαντινουπόλεως.
έ. Δωροθέου Τύρου.
ς'. Βαναρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
ζ'. Θεοδότᾳ Ἀγκύρας.
ή. Θεοδώρᾳ τῆ στρατηλάτᾳ.

Κα-

Κατάλυσις οἴνᾳ, & ἐλαίᾳ.
θ'. Κυρίλλᾳ Ἀλεξανδρείας.
ί. Τιμοθέου Πρέσης.
ιά. Βαρθολομαίᾳ, καὶ Βαρνάβα τῶν Ἀποσ.
Κατάλυσις οἴνᾳ, καὶ ἐλαίᾳ.
ιβ'. Ὀνησίφορᾳ τῶ Ὁσίᾳ.
ιγ'. Τειφυλλίᾳ λθ' ὁσίας.
ιδ'. Ἐλισαίᾳ τοῦ Προφ. καὶ Μεθοδίου.
ιέ. Ἀμμὼς, Προφ.
ις'. Τύχωνος ἁμαθέντων.
ιζ'. Σαμουὴλ, μάρτ.
ιή. Λεοντίου, μάρτ.
ιθ'. Ἰούδα ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου.
κ'. Μεθοδίου Πατάρων.
κά. Ἰουλιανῆ τῆς παρσένου, μάρτ.
κβ'. Εὐσεβίου σαμωσάτων.

κγ'. Ἀγριππίνης, μάρτ.
κδ'. Τῶ Προδρόμου.
Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
κέ. Φλωρωνίας, μάρτ.
κς'. Δαβὶδ τῶ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
κζ'. Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου.
κή. Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.
κθ'. Τῶν ἁγίων Ἀποσόλων, Πέτρᾳ καὶ Παύλου.
Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
λ'. ἡ σωάξις τῶν ιβ'. Ἀποσόλων.
Ἀργία, καὶ Ἰχθύος κατάλυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ί.

ά. Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.
Κατάλυσις οἴνᾳ, καὶ ἐλαίᾳ.

β'. Τῆς Θεοτόκου τῆ ἐν Βλαχέρναις.
Κατάλυσις οἴνᾳ καὶ ἐλαίου.

γ'.

γ'. Ἰακώβου, μάρτ.
δ'. Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης Ἱεροσολ.
ε. Μάρθας τῆς Ὁσίας, καὶ Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.
ς'. Σισώη ὁσίου τοῦ μεγάλου.
ζ'. Κυριακῆς, μάρτ.
η. Προκοπίου, μάρτ.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
θ'. Παγκρατίου ἐπισκοπ. Ταυρομενίας.
ι. Τῶν, μέ. Μαρτύρων.
ια. Εὐφημίας, μάρτ.
ιβ'. Πρόκλου καὶ Ἱλαρίου μαρτ.
ιγ'. Τῆ Ἀρχαγγέλου Γαβρ.
ιδ'. Ἀκύλα τῆ Ἀποστόλου.
ιε. Κυρίκου καὶ Ἰουλίττης μάρτ.
ις'. Ἀθλοφόρων, Ἱερομάρτ.
ιζ'. Τῆς ἁγίας Μαρίνης μαρτ.
Κατάλυσις οἴνου Ϲ ἐλαίου.
ιη. Ἰακώβου μάρτ.
ιθ'. Δίῃ τῆ ὁσίου, καὶ Μακρίνης.
κ'. Τῆ ἁγίου προφήτου Ἠλιοῦ.
Ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
κα. Συμεὼν τῆ σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου.
κβ'. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.
Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
κγ'. Τροφίμου, καὶ Θεοφίλου μάρτ.
κδ'. Χερσίνης, μάρτ.
κε Τῆς ἁγίας Ἄννης κοιμησις.
Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
κς'. Τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
Κατάλυσις οἴνου, Ϲ ἐλαίου.
κζ'. Τῆ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.
Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
κη Προχώρου τῆ Ἀποστόλου.
κθ'. Καλλινίκου, μάρτ.
λ'. Σύλα τῆ Ἀποστόλου.
λα. Εὐδοκίμου τῆ δικαίου.

ΜΗΝ

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. Ϲ ἡ νὺξ, ὥρας, ια.

ἡ πρόδος τοῦ Σταυροῦ. Καὶ.
Ἀρχὴ τῆς νηστείας τῆς Θεοτόκου.
ἡ ἀνακομιδὴ τῆ λειψάνου τῆ ἁγίου Στεφάνου.
γ'. Ἰσαακίου τῆ ὁσίου.
δ'. Τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.
ε. Εὐσιγνίου, μάρτ.
ϛ'. Μεταμόρφωσις τῆ Σωτῆρος.
Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
Δομετίου ὁσιομάρτυρος.
η. Ἀμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου.
θ'. Ματθία τοῦ Ἀποστόλου.
Λαυρεντίου, μάρτ. καὶ ἀρχιδιακόνου.
Εὔπλου μάρτ. καὶ ἀρχιδιακόνου.
ιβ'. Φωτίου, μάρτ.
ιγ'. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.
ιδ'. Μιχαίου τῆ Προφήτου.
ιε. Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
ις'. Τῆ ἁγίου Μανδηλίου.
ιζ'. Μύρωνος, μάρτ.
ιη. Φλώρου, καὶ Λαύρου μαρτύρων.
ιθ'. Ἀνδρέου τῆ στρατηλάτου μάρτ.
κ. Σαμουὴλ τῆ προφήτου.
κα. Θαδδαίου τοῦ Ἀποστόλου.
κβ'. Ἀγαθονίκου, μάρτ.
κγ'. Λαύρου, μάρτ.
κδ'. Εὐτυχοῦς Ἱερομ.
κε. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Βαρ

λομωίου.
κς. Ἀδριανοῦ, & Νατα-
λίας μάρτ.
κζ. Ποιμένος τῦ ὁσίου.
κή. Μωϋσέως ὁσίου τῦ αἰ-
θίοπος.
κθ. ἡ ἀποτομὴ τοῦ Πρω-

δρόμου.
Ἀργία, & νηστεία.
λ. Ἀλεξάνδρᾳ κωνσαντι-
νοπόλεως.
λά. Ἡ κατάθεσις τῆς ζώνης
τῆς Θεοτόκου.
Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ΤΕΛΟΣ

λομώου.
κς'. Α'δριανοῦ, ☾ Νατα-
λίας μάρτ.
κζ'. Ποιμένος τ̃ ὁσίου.
κή. Μωϋσέως ὁσίου τ̃ αἰ-
θίοπος.
κθ'. ἡ ἀποτομὴ τοῦ Πρω-

δρόμου.
Α'ργία, ☾ νηστεία.
λ'. Α'λεξάνδρε κωνσαντι-
νοπόλεως.
λά. Η' κατάθεσις τ̃ης ζώνης
τ̃ης Θεοτόκου.
Κατάλυσις οἴνε, κ) ἐλαίου.

ΜΕΤΑΞΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΤΟΔΑΠΗΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΤΕΛΟΣ.